

கலை விழா
சிறப்பிதழ்

கலகி

சுந்தரானத்துக்குப் பட்டம்;
செம்மங்குடிக்குப் பெருமிதம்!

இப்போது வியம் ஏறக்குறைய பாதிவிலையிலே...

பேரச் சலுகை
அளிக்கும் (கேரிபேக்) தூக்குப் பை.

இப்போது ஏறக்குறைய பாதி விலையில் உலகமெங்கு தீவிர விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ள தூக்குப் பை (கேரிபேக்) தூக்குப் பைகளிலே.

ஒவ்வொரு பாகுபாட்டிலும்

பை	100 கிராம் மீட்டர்
500 கிராம் கேரிபேக்	135 ரூபாய்
2.5 கிலோ கேரிபேக்	75 ரூபாய்

உயர்விலைகளிலேயே வேலும் சம்பளமும் கிடைக்கிறது. இதில் உலகமெங்கு ஒரு துளி வியம் பயன்பாட்டோடுமே தான் செழிப்பு பச்சைகள் விசைகள் உருவாகின்றன. எனவே உலகம் பாதாளத்தில் துலக்கப்பட்டு வருகிறது.

விநியோகம் தீவிரமாகும் புதிய வியம் கேரிபேக் உலகம் மேலும் மேலும் தளர்விலே (தொழிற்சாலை, கடை, பைகள் 500 கிராம் : 1 கிலோ, தவிர 2.5 கிலோ கேரிபேக்)

ஒரு துளி வியம் தரும் துலக்கம் அதிகப் பாத்திரங்கள் ஏளியினுக்கும்

முதுவரை வீட்டுத் திருமணம்

●● தேசத் தலைநகரில் வி. இ. கிங்குக்கும் பிரதமர் பதவிக்கும் ஒரு கல்யாணத்தை முன்னின்று நடத்தி வைத்த கையோடு குணாதிதி. மாநிலத் தலைநகரில் மகனின் திருமணத்தை விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்.

●● கல்யாணத்துக்குத் துணைப் பிரதமர் தேவிலா நின் விஜயம். அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் விளங்கியது. தமிழகத்துக்குத் 80,000 டன் அரிசி வழங்கியது. தேர்தல் சமயத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த ஒரு கெவலமான சூழ்ச்சியை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியது.

●● கலிமொழி - அறிபன் போல் திருமணத்துக்குப் போடப்பட்ட கம்பெனல் பந்தம் போதாமல் கூட்டம் திரும்பி வழிந்து, காலை - மாலை இரண்டு வேளையும் முக்கிய பிரமுகர்கள் மட்டுமின்றி கூடிக் கொண்டிருக்கும் ஏராளமாக வந்திருந்தனர். இரு தேர்தல்களில் களமத்த கொண்டிருக்கிற பாராட்டுத் தெரிவித்து உபசரிப்பது போன்றும் திருமண நிகழ்ச்சி விளங்கியது.

●● சிந்தித்தல் கல்யாணம். உடனடியாகத் திருமணம் மண்டபத்திலேயே படுவ செய்ப்பட்டது.

●● கலைஞர் திருமண மண்டபத்தின் சமையல் கூடம். அறிவாலயத்துக்குப் பக்கத்துக் கால்பவுண்டில் உள்ள அபட்கம்பரின் சமையல் கூடமும் கார் பார்க்கும் பவன் படுத்தப்பட்டன. இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள கால்பவுண்டு கவரை நானூ இடங்களில் இடித்து வழி ஏற்படுத்தினார்கள்.

●● சமையல் பணியை ஏற்றுக் கொண்ட

பவரும் பாராட்டும்படி திரங்கித்தவர் தஞ்சை பாலம் ஐயர். பத்திரம் மடங்கில் இரு வேளையும் விடுத்துண்டவர்களைச் சமாளித்தது பெரிய காரியம்தான்.

●● திருமணத்துக்கு முன்று விதமான மெனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து கடைசியில் ஒன்றை ஒ. கே. செய்தார் ராஜாத்தி அம்மாள்.

●● திருமண நாளன்று காலை டிபன்: அல்வா, இட்டி, பொங்கல், வடை, கொத்தக, காப்பி.

●● முகூர்த்த சாப்பாட்டு: முத்திரி கேக், பால் பாயசம், வெள்ளரி பச்சடி, தக்காளிக் கீட், பச்சடி, பீன்ஸ் பொறியல், உ. கிழங்கு ரோஸ்ட், பப்படம், பிரிஞ்சி - குருமா, தேத்திரம் வறுவல், வெங்காய சாம்பார், பைன் ஆப்பிள் ரசம், வடை, தமிழ், எலுமிச்சை, மாங்காய் கனறுகாய்.

●● ரிசெப்சன் டிண்டர் மெனு: குலோப் ஜாழன், உ. கிழங்கு கிப்ஸ், தமிழ் பச்சடி, உ. கிழங்கு போண்டா, பழ கிவீட் பச்சடி, அப்பளம், காஹி ஸ்பென்வர் ரோஸ்ட், அனியல், பிரி பேளா பரத், தேங்காய் சாதம், கருவேப்பிலை சாதம், சேமிலா பகனாபரத், பாதாம் கீர், ஐஸ்கிரீம், பிடர்.

●● முகூர்த்த சாப்பாட்டுக் கடை முடிய பிற்பகல் மூன்று ஆகி விட்டது. இரவு டிண்டர் முடியும் போது மணி பன்னிரண்டு!

●● தமர் 550 பேர் பம்பரமாய்ச் சுழன்று, பல்வேறு ஸ்கைல்களையும் செய்தார்கள்.

— ஜூகி

படங்கள்: சுபா

“எட” விஜயலக்ஷ்மி சுப்ரமணியம்:

மே. கிருஷ்ணசாமிபிடமும் டி. ஆர். எஸ். விடமும் பாட்டு கற்றுக் கொண்டிருந்தேன்... இசையில் எனக்கு அருமையான அஸ்திவாரம் அளமத்துக் கொடுத்திருந்தனர். சென்னை வந்ததும் யாரிடம் தொடர்ந்து பாட்டு கற்றுக் கொள்வது என்பது கேள்விக்குறியாகியது. நிறும்பினை பக்கமெல்லாம் வித்வான்கள், இசை வகுப்புகள்... டெல்லியில் ஒரு முறை எஸ். ராஜும் அவர்களின் கச்சேரியைக் கேட்டதும் என் சித்தப்பா அவருடைய வித்வதைப் பற்றி மிகவும் உயர்வாகச் சொல்லியிருந்ததும் நினைவுக்கு வர. அவரை அணுகினைன். ராஜும் ஸார் ஒரு நிமிஷம் கூடத் தயங்காமல், யோசிக்காமல், என்னை மாணவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். பந்தா இல்லாத

ஏன் குருவைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது ஏன்...?

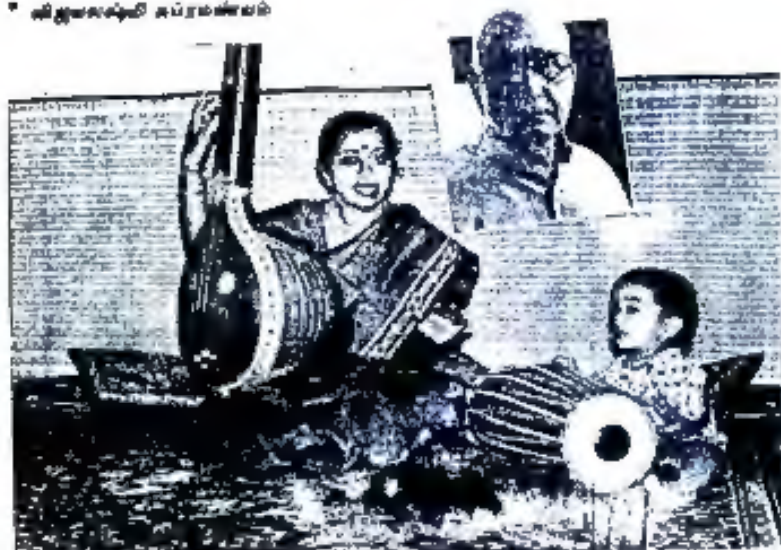
அவரது எளிமையாலும், இசைத் திறமை யாலும், வித்தியாசமான பாணியாலும் ஈர்க்கப்பட்டு. அவரது மாணவியான எனக்குப் பல இனிய ஆச்சரியங்கள் காத்திருந்தன:

பனையில் உதிக்கும் சங்கதிகளைக் கவக் காமல் அவற்றை இயற்றியவர்கள் தந்த வாடி வத்திலேயே பாட வேண்டும் என்ற அவரது கருத்து என் மனத்தில் இருந்த கருத்துடன் நூறு சதவிகிதம் ஒத்துப் போயிற்று.

● ராகம், திரவல், கவரம் போன்றவை

● தீர்த்தனைகள் பாடும்போது நமது கற்

“ விஜயலக்ஷ்மி சுப்ரமணியம்

போகும்போது நாம் எதிர்பார்க்கிறபடியதான் பாட வேண்டும் என்று அவர் எண்ணியதே யில்லை. கற்பனையை ஊக்குவித்தார்.

க. 'என்ன பாட்டு கற்றுக் கொள்கிறாய்?' என்று கேட்டு நான் விரும்பியதைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

க. உன்மூலில் எங்கு நான் கச்சேரி செய் தாலும் வந்து கேட்டு, விமர்சித்து, ஊக்கு விக்கிறார். ஒரு கச்சேரிக்கு வர முடியாமல் போனபோது, அதன் 'டேப்'ஸ்ப் என்விடம் வாங்கி, போட்டுக் கேட்டு, ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் தமது விமர்சனத்தைத் தனித் தனியாய் எழுதிக் கொடுத்தார்.

ஒரு சிஷ்யனுக்கு இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள்...!

ஜே. வைத்தியநாதன்:

"எந்த குரு தம் சிஷ்யனுக்குத் தம்முடைய வாத்தியத்தையே எடுத்துக் கொடுத்துக் கச்சேரிக்கு வரிக் கொண்டு அனுப்பி வைப்பார் சொல்லுங்கள்...?!" என்கு குரு கொடுத்திருக்கிறார்! ஒரு நடையை வெளியூர் கச்சேரிக்குப்

* ஜே. வைத்தியநாதன்

போகும்போது மூர்த்தி சாரிடம் போய் தின் றேன். மிகுதங்கம் வேண்டும் என்று தயங் கியபடி சொல்வேன், உடனே தம் வாத்தி யத்தை எடுத்துக் கொடுத்து, ஆசீர்வாதமும் பண்ணி அனுப்பினார்.

இத்தகைய உயர்ந்த குருவிடம் நான் வந்து சேர்ந்த கதை கவரவியமானது... ஏழெட்டு வயதாய் இருந்தபோது அப்பா (வித்யாந் தி. கே. ஜெபநாமன்) பாட, நான்

* வாத்து ஆனென்

"பாடல் சொல்லி ஒப்பிட்ட சிட்டு என் வந்தது. நீ பார்க்கலியே!"

"அதன் ப ர க் த் த ன் டி இருக்கலே....!"

ஒரு மாபெருகிய தானம் நடப்புவன். அதைக் கேட்டதும் அவர் என் ஆர்வத்தை உணர்த்து பாலக்காடு மணி அவ்வடிக் அழைத்துப் போனார். மிருதங்க வகுப்புகள் தொடங்கின. ஆனால் மணி அவ்வரிசை கட்டற்றவக் குறையால் அங்கு தொடர வில்லை. இத்தருணத்தில்தான் அப்பா சுப்சேரிசை விவரத்துக்கு ஸூத்தி சார் மிருதங்கம் வாசிக்க, பின்னால் தம்பிரா போட்டுக் கொள்கலுத்த தான் மெய்மறந்தேன். அவரிடமே அப்பா என்னை அழைத்துப் போனார். ஒருகணம் கூட, போகிக்காய்க் என்னைச் சிஷ்யனாகக்கி கொண்டார் ஸூத்தி சார்.

மணிக் கணக்கும், money க ண க் து ம் பரக்காமல் எனக்கு வகுப்புகள் நடத்திக் கொள்கலுக்கிறார். வெறும் வரத்தில வாசிப்பை மட்டும் அவர் எனக்குச் சொல் வித்தறவீயில்லை. ஒரு சுப்சேரிசை எப்படி போஷிக்கச் செய்வது. எத்தப் பாட்டுக்கு எப்படி வாசிப்பது. எவ்று கடை யுணரப்பாடங்கன் கற்பிக்கிறார். மிருதங்கம் இவ்வரிசை மிருதுவான அச்சமாய் இருக்க ளுமே எவ்று அவரது அறிவுரை எனக்குக் கைமீடல் பவன் தந்திருக்கிறது. அகில இந்தியவாசினாவியில் நோயுயாகப்-ணாறு கிராட் அச்சோரமும், மத்திய அரவிசை கதவித் தொகையுமே எனக்குக் கிடைத்துக் ளன். அதைவிடச் சிறிதாவதுமான விஷயம்- இன்று என் வாசிப்பைக் கேட்பவர்கள், 'நீ ஸூத்தி சார் சிஷ்யனாகலே!' என்று தாமசாவே கேட்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அத்தப் பெருமை அவரையே சாலும்.

தாம்:

பல முறை வாய்மறு சாரிக் சுப்சேரிசைக் கேட்டேன். காலெட்டுகன் கேட்டேன். சுந்தாடக் இனையைப் பாடுவதைப் போலவே வாயிலிசை வாசிக்கலும் அவருடைய பாணி ஒப்பிவாது முறையும் என்னை அரத்திவது. ஏற்கெனவே என். ராஜம் மற்றும் சதையாதி பாலகம்பரமணியம் ஆகியோரிடம் வாய்ப் பாட்டு கற்றுக் கொண்டிருந்த தான். வாய் மறு சாரிடம் வாய்ப்பாட்டு கற்றுக் கொள்ள விரும்புவதாகச் தெரிவித்த போது, அங் விரும்புவதே மறுப்புத் தெரிவிக்காமல் முழு

மனத்துடன் என்னை ஊக்குவித்தனர்.

வாய்மறு சார் என்னைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டார். 'சுப பாதுரிமாய்' எனத் வாய்மறு கேட்கச் சீர்த்தமையையப் பாடுவோன். மறுதான் - சித்தா பெனச் னாயி - முதுவே என்னை வகுப்புகளுக்கு வரச் சொன்னார். அன்று முதல் இன்று வரை தான் தவறாமல் அவர் விட்டிய் பாட்டு வகுப்புகளுக்குப் போகிறேன். வரையறை வின்றி மணிக்கணக்கில் அவருடன் நேரம் செலவழிக்கிறேன். அவர் அளவையில் இருக்கும் ஒப்பிவாது கணமும் ஏதேனும் புதிதாகக் கற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறேன்; இன்னும் என்வனவோ கற்றுக் கொண்டப் போகிறேன்...

தவறு சொத்தக் குற்றத்தனை எப்படி நடத்துவிராவோ, அநேபோய்தான் என் னையுமே சிற மாணவர்களுக்கும் நடத்துமி றார். பாட்டு விஷயத்திலி மட்டும் இவ்வி எங்கன் படிப்பு, கட்டத்திலை, மற்ற ஆர்வங் கன் எவ்று எல்லாவற்றினும் சமமாகக் கவனம் செலுத்தி கன்குருவிக்கிறார். ஆனால் இதற்காக கரிமை எடுத்துக் கொண்டு சலுகையை இவரிடம் எதிர் பார்க்க முடியாது. ரொம்பம் கய்ச்சிட்ட... அதே சமயத்தில், தான் கூறும் கருத்துக் களை மாணவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலும் என்று வற்புறுத்தாமல் பாடங் களுக்கிடையே பல சலத்துவரையாட்க்கன் சுவைத்து, தாக்கலே விவாதித்து. அறிவுபூர்வ மாய், சரியான முடிவுகளை எட்டுவதற்கும் வகை செய்கிறார்.

இவை எவ்வுது சுப்சேரி செயலும் கவல எவ்று மட்டும் திணைத்திருந்த என்னை. அதன் உண்மையான தெய்விக் கவலு பத்தது. விசுவலுபத்தது கணைத் துண்டி; வந்தகாட்டி வகுமிறார்.

கவித்தா, கணத்தா, சக்கிரா:

எங்கன் வாழ்க்கைவியேயே நாங்கள் எடுத்த மிக நல்ல முடிவு சாதா ஆங்குமிடம் நடனம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுதான். சக்கிராபரணம் அறக்கட்டளை விக்கித் அவர் வகுப்பிவ திவந்தினைப் பார்க்கிறோம். மெய்மறந்தோம். அவருடைய பல சிஷ்யவகலும் விவராகச் சபேதாரிக் னாடுவ நாங்கள் எக்கணையும் இணைத்துக் கொண்டோம்.

எங்கள் ஒப்பிவாருவரிடமும் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்தித் திருந்துவாரி, கற்றுக் கொடுப்பார். அபினைம் கற்றுக் கொள்ளும் போது, இவர் பெண் எவ்பதாய், எங்க ளாய் அவர் உணர்வுகளோடு கலப்பதில் ஒன்ற முடியிறது. வகுப்பு நடக்கும் போது படு சரியானாக இருக்கும் இவர், வகுப்புகள் முடிந்த சிறகு ஒரு நோயிபாக - எங்கெருக் குச் சமையால் பிப்பிப் பழகுவார்.

கருப்பிய் ஒரு கட்டி இருக்கும். அதில் வரச் வரச் எத்தனை மணிக் கு வகுப்புக்கு வரப் போகிறோம் என்று குறித்துவிடு யோம். எவ்வேருக்கும் ஒன்றாக வகுப்பு

தடந்துவது கிடையாது. தனித்தனியே ஒவ்வொருவருக்கும் முழுமையாக ஒரு மணி நேரம் வகுப்பு.

ராதா ஆண்டிவிடம் சீசன்ற பிறகு நாங்கள் புதிய பிறவி எடுத்துவிட்டதைப் போல் ஒரு புத்துணர்வுடன் இருக்கிறோம்.

மாத்து ஆலென்:

லாஸ் ஏஞ்ஜெல்லஸில் தங்கி, நான் இசையமைத்த பாடல்களைச் சில ரிக்கார்டு கம்பெனிகளிடம் விற்க முயன்று கொண்டிருந்தேன். மேற்கத்திய இசையில் நவ்வதேர்ச்சி இருந்தாலும் மனத்தில் என்னவோ நிறைவு இல்லை... முன்பு லண்டனில் மேளகர்த்தா ராகங்கள் பற்றிச் சித்தவிற்கப்பா என்பவர், வயலின் வாசித்தபடி கரை நிகழ்த்தியதைக் கேட்ட அனுபவம் பகைமையாய் நினைவிருந்தது. அவர் வயலினைக் கவிழ்த்துப் பிடித்து, கவரத்துக்குச் கவரம் மாறுவது தெரியாமல், இழைய இழைய கமகம் வாசித்தது என்னைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்தியிருந்தது. தொடர்ந்து அமெரிக்கா திரும்பி ஜான் ஹிக்கின்ஸைச் சந்தித்துப் பேசியிருந்தேன். இப்போது மீண்டும் அந்த இசை என்னை ஈர்க்க, ஹிக்கின்ஸைத் தேடிப் போனேன். அவர் தமது குருடி, ஹில்வநாதனிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார், வெஸ்லியன் பல்கலைக் கழகத்தில் லில்வா நடத்திய இந்திய இசைப் பட்டப் படிப்பு வகுப்பில் சேர்ந்தேன்.

3வடிக்கை என்னவென்றால், நான் பிறந்து வளர்ந்த ஊருக்கு வெகு அருகே வெஸ்லியன் பல்கலைக் கழகம் இருந்த போதிலும், அதுவள்ள இந்திய இசைப் பிரிவு பற்றியும் லில்வா பற்றியும் நான் முன்னமே அறிந்திருக்கவில்லை... ஹிக்கின்ஸ் சொல்லித் தான் தெரியும்!

அமெரிக்கக் கல்விமுறையில் ஆசிரியரை மாணவர்கள் கேள்வி கேட்பதும் எதிர்த்து விவாதிப்பதும் சகஜம். இது ஒரு பாரம்பரியம் என்றே சொல்லலாம். இந்திய குரு - சிஷ்ய உறவில் இது கிடையாது என்பதை அறிந்திருந்தால் லில்வா எது சொன்னாலும், கேள்வி கேட்காமல் ஏற்பது என்று எனக்கு தானே பிரதிக்கை செய்து கொண்டேன். தமது கவலையில் அவர் பூரணமானவர் என்பது எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆனாலும் இயல்புக்கு மாறாகக் கேள்வி கேட்காமல் பணிவது சில நேரங்களில் கிரமமாகவே இருக்கிறது. ஆனால் என்னைப் போல் எல்லா மாணவர்களும் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. ஜுனியர் மாணவர்கள் ஓயாமல் கேள்வி கேட்பதையும் அவரே இரே கால் நீட்டி அமர்வதையும் லில்வா சர்வ சகஜமாக எடுத்துக் கொள்கிறார், எனக்குக் குருவாக மட்டுமின்றி உற்ற நண்பனாகவும் விளங்குகிறார்.

தொகுப்பு: சிதா ரவி

புகைப்படங்கள்: ஸ்ரீதாமி

கல்கி 14-1-90
பொங்கல் சிறுப்பிதூறில்

வைபவன்
எழுதும்

மணவெள்ளி
மான்கள்

சுத்தியாசமான திரைக்கதை இயல்பு

ஆம்ப்ரோ மில்க் பேஸ்
ஸ்கூல்
குழந்தைகளின்
பிஸ்கெட்

Size: 6.5 x 2.5 x 1.5 cm

பாலில் உள்ள எல்லா
ஊட்டச்சத்துக்களும் அடங்கியது.

சந்தானத்துக்குப் பட்டம்; செம்மங்குடிக்குப் பெருமிதம்!

சென்னை, நியாகராநகர், சிவஞானம் தெருவில், பன்னிரண்டாம் எண் வீட்டு வாகனில் அந்தப் பிற்பகல் வேளையில் ஒரு சிறு பரபரப்பு. காசு ஒன்று கேட்க அருகே வந்து நிற்க, அதிலிருந்து தம்புரா சகிதம் இறங்கினார் செம்மங்குடி சீனிவாசையர். வீட்டுக்குள் லீகூத்து ஓட்டமும் நடைபயாப் வந்த மகாராஜபுரம் சத்தானம் அவரை வரவேற்று உன்னை அழைத்துச் சென்றார். செம்மங்குடி ஒரு பெரிய, ரோஜா மாலையைச் சத்தானத்தில் கழுத்தில் போட்டு மகிழ், சத்தானம் அவரை வணங்கி. இனிப்புக்கள் வழக்க, சங்கீதக் கடையில் இரு முத்துக்கள் சற்று நேரம் சத்தோஷக் கடலில் மிதந்தனர். பின்னணியில் தொங்கிய மகாராஜபுரம் விகவநாதய்யரின் உருவப்படம். தமது இரு சீடர்களின் அமோக வளர்ச்சியையும் எண்ணி மகிழ்ச்சிப் புன்னகை பூத்து ஆசீர்வதிப்பதைப் போல் தோன்றியது.

செம்மங்குடி, விகவநாதய்யர் வீட்டில் தாம் குருகுலவாசம் செய்த நாட்களை நினைவுகூர்ந்தார். "அய்யர்வாள் என்னைத் தமது மூத்த பிள்ளை என்றே சொல்லிக் கொண்டுவார். நான் தூக்கி வளர்த்த பிள்ளை சத்தானம். இன்னொருக்குச் 'சங்கீத கலாநிதி' ஆவிறான்... எனக்குத்தான் இவ்வ அதிக சத்தோஷம். இந்தப் பரம்பரையில் ஆறாவது சங்கீத கலாநிதி ஆவிறான் சத்தானம்! உண்மையானபுரம் கவாயிதாதய்யர் மூதல் சங்கீத கலாநிதி. இரண்டாவது அவர் சீடர் - மகாராஜபுரம் விகவநாதய்யர். மூன்றாவது: அவர் சீடரான நான், நான்காவது: இத்தாவது என்னுடைய சீடர்களான டி. என். திருவண்ணாமம் டி. எம். நியாகராஜனும். இப்போது ஆறாவதாக சத்தானம்! "சத்தானத்தில் திறமையைப் பற்றி நான் சொல்லிவிட வேண்டியவை. அப்பாவோடு பாடிப் பாடி மெருகேறி, தமது சொந்தத் திறமையன்றி வேறு பொருளில் இல்லாமல் வளர்த்திருக்கிறான். அதுவும் கடத்த பதினாறு வருஷத்து வளர்ச்சி அசாதாரணம்! ஐயாகார்களின் தனாகர்ஷணம் இரண்டுமே நிறைஞ்ச விதவான் " என்று சொன்ன

* தொடரும் இசைப் பாரம்பரியம் சத்தானம், செம்மங்குடி ஆறியேழுடன் சீனிவாசன், ராமச்சந்திரன்.

செம்மங்குடி, சத்தானத்தில் இரு புதல்வர்கள் ராமச்சந்திரன், சீனிவாசன் ஆறியேழுடன் இசைப் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்வின்றது குறித்தும் மகிழ்ந்து பேசினார். "பொதுவா, மேதைவா இருக்கக்கூடிய விதவாக்களுக்குப் பிள்ளைகள் தல்வையாகப் பிரகாரிகை மாட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்கு விடுவிலக்கு உங்கல் குடும்பம். குடும்பக் கல்வி பற்றி ராஜாஜி அண்ணைக்குச் சொன்னதை இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அது எவ்வளவு அர்த்தமுள்ள டிட்டம் என்பது புரிகிறது. "தமது தகப்பனார் பெயரில் சத்தானம் நிறுவியுள்ள அறக்கட்டளை அற்புதமான பணிகளைச் செய்கு வருகிறது. அந்தப் பணிகள் வளர்ந்து மேலும் சிறக்க ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்."

தலைநகருக்கு வந்த செய்தி

"ஆமெரிகாவில் மும்பத்தாறு உச்சேரிகள் செய்வ ஒப்புக் கொண்டு, புறப்பட்டு இவ்வி போகச் சென்றிருந்தேன். அங்கு நான் தங்கிவி

ருந்த ஓட்டலுக்கு வந்து தன்மர் மருமர், சென்னைவிலிருந்து போன் வந்ததாகவும், மிலுசிக் அகாடெமியின் எங்களுக்கு சங்கீத கலாநிதி விரும்பு வதற்கு முடிவெடுத்தது. என் சம்மதத்தை எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறினார். தன்மர் மருமே என் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தேன்.

"இதற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்வந்தான் எனது புதித பஞ்சாத்தின் கிருஷ்ண கரெட்டைக் காலுசிபுரம் எடுத்துச் சென்று பரமச்சாலைக்குப் போட்டுக் காட்டினேன். அவர் அதை முழுதும் கேட்டுவிட்டு, பச்சை நீர் சால்வை ஒன்றை எங்கும் போர்த்தி, ஆகி கூறினார். பின்னாடு இந்தச் செய்தி வந்தது. அவர் ஆவியின் பவம் போய்விட தோன்றியது."

— மகாநாஸுபுரம் சத்தானம்.

தீமது குரு தமக்கு அளித்த தம்புராவைச் சத்தானத்தில் குடும்பத்தினருக்குக் காட்டினார் செம்மங்குடி.

"என் அண்ணா செம்மங்குடி தாராவணசாமி அம்பர், விகவதாத அம்பரின் பிருகானவ மிகவும் சிலாமித்துச் சொல்லார். 'மற்றவர்கள் பிருகா எல்லாம் வண்டிக்குப் போடலாம்' என்பார்! என் குருநாதரின் சகோதரிகள் இருவருள் ஸரீத்தி, மகாலிங்கம் ஆகிய இரண்டு பேரும் கூட தந்தாகப் பாடித் கொண்டிருந்தவர்கள்.

"குருநாதரின் அறுபதாவது பிறந்த நாளுக்கு ஒரு குத்திராட்ச மாளையைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தேன். அவரோ, 'எனக்குப் போல் இதெல்லாம் கொடுக்கிறாவே' என்று அதை என்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார். அவர் கொடுத்த தம்புராவும், அனைத்து பொக்கிஷமும் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகிறேன்."

— சாகுசேரி.

அட்டை, வண்ணப்படம், புகைப்படங்கள் :
யோகா.

ஜோதிடம் கற்க வேண்டுமா? தபால் வழியில் ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்

"உடலங்குடி" என்றால் "ஜோதிடம்", "ஜோதிடம்" என்றால் "உடலங்குடி" என யாவரும் அறிந்ததே. தமிழகத்தில் 1820-ஆம் வருடம் முதல் இன்றுவரை தனராது உழைத்து வரும் தமிழர்களையும், புள்ளும் வாய்த்த ஜோதிட ஸ்தாபனம் "உடலங்குடி", ஜோதிட சேர்வர்த்தியும், அபிஷேக வராதாமித்திரரும், ஜோதிட தாத்தா என பயராவும் போற்றப்பட்ட பண்டித உடலங்குடி தட்ச சால்திரியாவரவும் அவரது ஜோதிட நற்பணியையும் அறிவாதோர் யார்?

அவ்வாரின் சிஷ்யையும், புதல்வியுமான ஜோதிட கவாதிதி டாக்டர் கே. என் சரஸ்வதி அவர்கள் தம்முடைய தாற்பது ஆண்டுக்காலத்தும் மெலான ஜோதிட அனுபவமும், பரம்பரை கலைஞரானமும், பலருக்கும் பயன்படும் முறையில் தபால் மூலம் எவிய ஜோதிட பாட திட்டத்தை உருவாக்கி உள்ளார்.

"உடலங்குடி ஜோதிட ஆய்வு அமைத்தின்" மூலம் நடத்திவரும் ஜோதிட தபால் வழி பாட திட்டத்தின் மூலம் ஆறு மாதங்களில் ஜோதிடம் கற்பித்து இறுதியில், அமைத்தின் சார்பில் சான்றிதழ் வழங்கப்படும்.

ஆவிரக்கணக்கான உத்தரட்டு வெளிநாட்டு மாணவர்களை பன்னாடைய உதவிய "உடலங்குடி ஜோதிட ஆய்வு அமைத்திற்" உடனே அட்டமிஷன் பாரக்ஸுக்கும் (Registration) ரூ. 5-00 M.O. செய்து தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஜனவரி 1, 1990 முதல் ஆரம்பிக்கும் புது வருப்பில்
சேர்ந்து பயனடையவும்

Kadalangudi Astrological Research Centre (Regd)
38, Natesa Iyer Street (Near T. Nagar Bus Terminus)
MADRAS 600 017

அவளாக வந்து நிற்கப்பட்ட வளின்
உட்கொண்ட மூத்தவன் திரும்பிச் சென்
டாக். படபடக்கும் செஞ்சடை வரும்புத்த
முதல்வன்.

"கடவுளே! அவர் இந்தப் பக்கம் பார்க்க
விட்டிருக்கிறார்..."

அவர் பந்தம் போல அது நடக்க
விட்டது. அந்தமும் சென்ட் வந்தது விட்டது.
தொடர்ந்து சென்ட் வந்தது சென்ட் வந்தது
போல போல விட்டது.

அது உத்பட்ட திருப்பி விவரம் போல
மாறிவிட்டது. அவர்களைக் கண்டதும்
இவர்களைப் பற்றி அவர்களைப் போல
விவரம் போலக் இந்த விவரத்தில்
சென்ட் வந்தது கண்டது. அவர்களை
விட்டுக்கொண்டு அவர்கள் கிட்டத்தட்ட
அவர்களை சென்ட் அனுப்பிவிட்டார்.
போலவாடி சென்ட் வந்தார்.

மார்க்! சாமிப்பத்
திரும்பித் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்

அதுவும் சம்பவம்
சாமிப்பத் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்
திரும்பித் திரும்பித்

மாம்பேரும் விழாக்கால சலுகை

மதிப்பு கு. 49.49 வரையில் பாம்பே டைட்டிக்ஸ் 115க்கு பாம்பே டைட்டிக்ஸ். அப்போது பெற்ற வரம்பில் உள்ள இலாபம்.

குறிப்புகள்:

இந்த அலுவலகம் பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம்
கி. 115க்கு உள்ளே.

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டைட்டிக்ஸ் கட்டிடம் (115) பாம்பே டைட்டிக்ஸ்

பாம்பே டையிங்

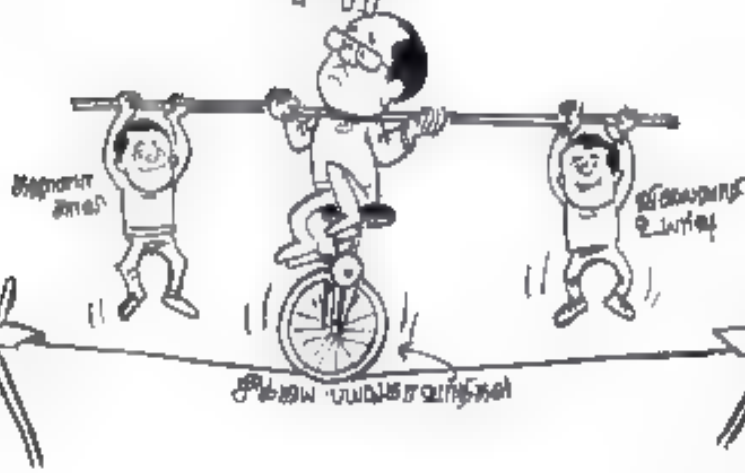

தேர்ந்து பந்தயத்தில் நீங்கள்
கடைசியில் வந்தீர்கள்...
புறமயில் வே... இத்தனை
சித்திரம் பார...
மனதில்
மனதில்

தேர்ந்து தேர்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து

தேர்ந்து தேர்ந்து தேர்ந்து

கல்கி

1989 டிசம்பர் 17
மார்ச் 48 இதழ் 20
உடல் மலர்சுழி 2

ஆரம்பம் அபகரம்! ஆலாபனை அபாரம்!

மத்தியியை பதவி ஏற்றுள்ள புதிய அமைச்சரவைக்கு தமது தங்காத்துட்டைகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். கடலே தமது கைவைகளையும் வெளிவிட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

பிரதமர் தேர்தெடுக்கப்பட்ட விதமே ஒரு சரப்புமேல் ஒரு சரப்படுத்தித்தான் விட்டது. நாடாளுமன்ற அங்குத சட்டமன்ற ஆளும் கட்சி கழுத் தங்களுக்குள் ஒரு தலைவரைத் தேர்தெடுப்பது மரபு. போட்டியிடுத்தால் வாக்கெடுப்பு நடத்துவது ஐந்தாவதாகக் கோட்பாடு. இந்த விதிமுறைகளையே புறக்கணித்து மேலிடத்து உத்தரவுப்படி ஒருவரை "ஏகமதான" தேர்தெடுக்கும் நாடகத்தைக் காய்வதன் ஆட்சியில் தாம் நினைப்பே கண்டிக்கும்பெறும். விட்டதப்பட்ட அபே முறையைத்தான் ஐந்தா தனக்கும் உத்தரப்பிரதேசத்திலும் தஞ்சாவூரிலும் கையாண்டிருக்கிறது. ௧. பி. வி. முகர்யம் சிங் யாதுத் தேர்தெடுக்கப்பட்டவுடன் அந்நிசிய பிரிவினர், வி. பி. சிங் எதிர்ப்புக் கொண்டும் எழுப்பிப் பிரதமரையே தேவலப்படுத்திவிடுக்கின்றனர். அந்நிசியர்க்கு மத்திய மத்திய பதவி அளித்து அவரைப் பிரதமர் இப்போதெதற்குக் கொதானப்படுத்திவிடுக்கிறார். எந்தப் பரம்பரை ஆட்சி கூடாது என்று தெரிய முன்னணி பிரதமர் செய்வதோ அபே பரம்பரை ஆட்சி ஹரியானாவில் வேருத்த தெவிவால் வறுமையுக்குக்கிறார்.

தேவிவாலின் சாமர்த்தியம் பிரிவினை வைப்பதாக உணர்வதே தவிர, சம்மதிக்கத்தக்கதாக இல்லை. பிரதமர் பதவிக்குத் தேர்தல் நடப்பதைத் தவிர்த்த நாமே அப் பதவிக்குப் போட்டியிடுவதாக வந்தது. பிறகு தங்குக் கிடத்த ஏகமதான ஆதரவை அப்படியே வி. பி. சிங்குக்கு மாற்றி வழங்கியது. சந்திரசேகர் சமர்த்திக்கு ஒரு தற்காலிகத் தீர்வையளித்திருந்தால் பரிசாரம் ஆகாது. மாரகப் பிரதமர் பதவிக்குத் தேர்தல் நடந்து, சந்திரசேகர் தொதாடிக்கப்பட்டிருத்தால் பிரதமர் அபே ஒரு முடித்து போயிருக்கும். இப்போது கோபமும், வகுத்தமும் அடைந்துள்ள சந்திரசேகர், பிரதமர் பதவி ஏற்பு வைப்பதைதான் புறக்கணித்து. அமைச்சரவையிலும் இடம்பெற மறுத்து, படை உணர்வுகள் மேலும் வரை வரை செய்கின்றனர். ஐந்தா தமப் பொதுக் காசியதரீய் கண்டித்திவ்வா அமைச்சர்கள் பதவி ஏற்பு வைப்பதற்கு வந்து விட்டு வரக்கூடிய தாண்டாமல் திரும்பிப் போயிருக்கிறார். ஆளும் கட்சியில் உட்பூசல்சனை வைத்துக் கொண்டு வெளியே இருந்து கிடக்கும் இதர கட்சியில் ஆதரவுடன் ஆட்சி நீண்ட காலம் நினைக்க முடியாது.

வி. பி. சிங்குக்குத் தாம் செய்த உதவிக்குப் (ஏகமதான தேர்தல்) பரிசாரத் தேவிவால் துணைப் பிரதமர் பதவியைப் பெற்றிருப்பதுடன், "இங்கு எல்லாருமே பிரதமர்கள்தாம்" என்று ஆணவம் காரணமாகவோ, அசட்டுத்தனம் காரணமாகவோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்!

இத்தனை இருட்டையும் விட்டுத் ஒளி போன்று, பிரதமர் வி. பி. சிங் தாட்டுக்குச் செய்த முதல் ஒளி—ஒளிபரப்பு விளக்குகிறது. தனிவங்கம் அற்ற அரசு; செய்தினை மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் உரிமை; தேடியோ — வி. பி. ஆவிவையற்ற அரசு இலாகாவாக இல்லாமல் தனி திறவையங்களுக்குத்; பத்திரிகை கத்திரித்துக்குப் பாதுகாப்பு; பிராமப்பூரங்கையில் தொழில் வளம் பெருக்கம்; வெவ்வான பஞ்சாயத்து ராஜ்யம்; அபிவிருத்திகளைப் பரவலாக்குதல்; தெவிய ஒருமைப்பாடு; வேகப்பால் அமைப்பது; ஐந்தாவது திறவையங்கின் கெவ்வயத்தை மதிப்பது; போன்ற பல உண்மைகளை செயல்பிட்டங்களை அவர் காவியவயத்தோடு வெளிவிட்டது தெருசைக் குளிர்வித்தது. கொந்தன் செயலாதி தாடு கபீட்சம் பெற்றதும். அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் மக்களில் வரிப் பணம் தங்கன் கொத்தக் கொத்து அல்ல என்பதை உணர்ந்து பணத்தியோடு கைவாண்டு, நாட்டுக்குப் பயன்தாத்தக்க விதமாக ஒவ்வொரு ரூபாயையும் செலவிட்டால் போதும், தேசம் மேல்தாடுகலுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்னேறும்.

பெரும்பான்மை பவியிந்தி ஒர் அரசு செயல்படுவதில் ஒரு தன்மையும் உண்டு. ஆட்சி நிலைக்க வேண்டும் எனில் சதா எச்சரிக்கை தேவை. கறுவற்பாடிதும் இவ்வெகை வேண்டும்; அபே சமயம் தனது விரித்தும் செயல்பட்டாக வேண்டும். தவறுகள் திகழ அனுமதிக்கவே முடியாத நிலை. இத்தனை ஒரு திப்ப்பத்தத்துக்கு உண்மையதால் தங்காட்சி மலர நிலையவே வாய்ப்புண்டு.

காய்விரவால் ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதே தேவதமாகக் கொன்னாமல், இப்போது கிடத்திக்குக்கும் அவகாசத்தை உட்கட்சி ஐந்தாவகம் செயல்படவும் கட்சி பண்படவும் பவன்படுத்திக் கொன்னுமாவால் அதற்கும் தவறு; தேவத்துக்கும் தன்மை.

“மாதங்களில் மார்கழி நான்.”

பகவான் கறுகிரூர்:

தூரியோதயத்துக்குச் சற்று முன்புள்ள தேரம் பிரம்ம முகூர்த்தம் எனப்படுகிறது. ஆதம் சாதனத்துக்கு அங் கிறந்த வேளையாகும். மனிதர்களுடைய ஒரு வருஷம் தேவர்களுக்கு ஒரு நான் ஆகும். எத மாதமாகிய உத்த ராய புண்ணிய காலம் அவர்களுக்கு தூரியோதயம். அதிலிருந்து உத்தராயணம் ஆறு மாதம் அவர்களுக்கு பகல். ஆடியிலிருந்து மார்கழி வரையில் தகடிகுறுயணம் அவர்களுக்கு இரவு. அதில் மார்கழி மாதம் விடியற் காலம் தேவர்களது நாளில் பிரம்ம முகூர்த்தமாகிறது. அப்பொழுது செய்யும் தேவாராதனை, வந்தனை, வழி பாடு முதலியன மனதை நன்கு பண்படுத்த வல்லவை களாம். இங்ஙனம் மார்கழி மாதம் புலனடக்கம், கடவுள் வழிபாடு ஆகியவைகளோடு முழுதும் இணைக்கப்பட் டிருக்கிறபடியால் மாதங்களுள் தாம் மார்கழி மாதம் என்கிறார்

பகவான்.

ஸ்வீட்களில் சிறந்தது கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ்

இனிப்புகள்:— மஹா நோலி, ரஸமலாய், நோன்ப்படி, இனிப்பு சோமான், பொரிவினங்காய் உருண்ணு, தேங்காய் கோலா துவகுமப்படி ஓரவா.

காரவகைகள்:— கடலை, தேன்தூல், கசுமுறுக்து, சீடை, வப்பெஷல் மிக்ஸர், சீப்புச்சீடை, இரவில்கட்டிடம், வறுபவறு, விஜிடபீள் சமோசா.

பொடிவகைகள்:— கடுயெப்பிலிப்பொடி, பருப்பப்பொடி, இட்லிப்பொடி, ரசம்பொடி, சாம்பாப்பொடி, உறுதாய்பொடி.

திருமண வைபவங்களுக்கு:— சீமுறுக்து, சீமுதிரசம், முள்ளுத்தேன்தூல், பருப்புத் தேங்காய் வகைகள், திரட்டுப்பால், அப்பம் முதலியன.

**கிராண்ட்
ஸ்வீட்ஸ் &
பாஸ்கல்**

24, 2வது மெலின் ரோடு,
காந்தி நகர், அடைபாறு,
சென்னை-600 020.
போன்: 412557

விரு தேடி வந்த விருது

இந்தியன் ஸ்பெல் ஆர்ட்ஸ் சொசைட்டி
யின் "சங்கீத கலா சிகாமணி" விருது
பெறும் கே. வி. தாராபண்டகலாபி சொன்
டி: "கச்சேரி ராமச்சந்திரனும்
உதயிக் கச்சேரி சிவலட்சுமியும் விட்
டுக்கு வருவதாக போன் செய்தார்கள்.
கச்சேரிக்குத் தேதி கேட்க என்றால்
போனில் சொன்னால் போதுமே
யன்றேன். இங்ஙனம் விட்டுக்கே
வருகிறோம் என்றார்கள். வந்த பிறகு
"உங்களுக்கு இந்த வருடம் 'சங்கீத கலா
சிகாமணி' விருது வழங்க முடிவு செய்
டுக்குகிறோம். உங்கள் சம்மதத்தை நேரில்
நெரித்து கொண்டு போகவே வந்தோம்"
என்றார்கள். மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புக்
கொண்டதுடன் என் குருநாதரின்
ஒருவரான டி. என். செல்வசுப்பிர
மணியை, நான் விருது பெறும்
தானன்று வந்து இரண்டு வார்த்தைகள்
பேசக் கேட்டிருக்கிறேன்.

"விருதுகளும் கௌரவங்களும் நம்மை
இங்ஙனம் விழிப்புடன் இருக்கச் செய்
கின்றன. தன்றாகப் பாடுகிறார் என்று
பெயர் எடுத்துவிட்ட பிறகு
இப்படிப்பட்ட. விருதுகள் கொடுக்கப்படு
வதால் பொறுப்பு அதிகமாகிறது." எனக்
கூறும் கே. வி. என்னுக்குக் கச்சேரியின்
இடைவிடாமல் கரகோஷம் செய்வது
பிடிக்கவில்லை. "கச்சேரி
ஆரம்பமாகவந்திரு முன்னால் மேடையில்
வந்து அமரித்ததும் ஒரு முறை; கச்சேரி
முடிந்த உடல் ஒரு முறை - கரகோஷம்
செய்தால் போதுமே? தகுந்தபே
கரகோஷம் செய்து அமைதியான சூழ்
நிலையைக் கெடுப்பானே?" என்று
கேட்கிறார்.

அமெரிக்காவிலிருந்து.....

ஸ்ரீ செல்வன் கான போனில் 'திருந்
து - மணி' விருது பெற அமெரிக்காவில்
இருந்து வருகிறார் கமலா - வழுதுர்ப்
பாணியை வருவாது பாதுகாத்துப்
பரப்பி வருபவர். இப்படி வருட தடவைப்
பாணியைப் பாராட்டி அவருக்கு வழங்கப்
படும் விருது என்னுடைய சொல்வதாம்.
(சென்ற வருடமே இவருக்கு வழங்கப்பட்ட
இருந்தது; ஆனால் அவரால் கடைசி
நிமிடத்தில் வந்து பெற முடியாது
போயிற்று.) அமெரிக்காவில் சம்பிரதாய
முறையில் பரந்தாட்டியும் சொல்லிக்
கொடுத்து வரும் கமலாவுக்கு.
ஒரளமான அமெரிக்க மாணவிகள்
இருக்கிறார்கள். (சில மாணவிகளுக்குக்
காசில் விளர்த்து சென்று கறபித்து
வருவதும் உண்டு.)

கமலா எத்தனை தடவை நினைத்திருக்க
வழங்கியிருப்பார்? "கமலாவுக்கு வரவிரித்
துக்கு மேலே" என்றார் ஒரு விமர்சகர்!

— சித்தார்த்

கல்யாணசுகா

கீழ்ப்பவழிகா : பெயரில் உள்ள தனிதனும் கவித்துவமும் இத்த இனம் பெண்ணின் நடனத்திலும் இருக்கின்றன. கூச்சிப்படியின் தனிதனிலும் அதன் அனவான உடற்கூட்டு, இனிமையான நோற்றம், இவருடைய உழைப்பும் ஆர்வமும் கச்சிதமான இவர் நடனத்தில் தெரிகின்றன. விமர்சகர்கள் பயனின் ஏனோ பித்த பரராட்டைப் பெற்ற இந்த முன்னணி நடனமணியில் குட்ட வேறு யார்...? வேம்பட்டி தின்னசதம்பந்தார்!

மூன்று வயது முதலே கல்யாணசுகா கண்கொட்டாமல் நடன நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பவரம். கொஞ்சம் விரைவ் தெரிந்ததும் இவர் அசைத்து பதமா கப்ரமலம் வத்தின் நாட்டியத்தைப் பார்க்கும். பிறகு வேம்பா நாடிது ஆடியதைக் கண்டதும் கூச்சிப்படியு மீது இவருக்கு நாட்டம் வந்துவிட்டது. இசையிலும் நடனத்திலும் தெரிக்கிப் பெற்றிருந்த இவரது தாயார் இவர் ஆர்வத்தை உணர்ந்து, வேம்பட்டியின் கூச்சிப்படியு அகாடெட்டிக்கு அனுமதித்துச் சென்றார். "இவ்வளவு சிறிய பெண்ணை" எப்படிச் செர்த்துக் கொள்வது...? இன்னும் இரண்டு வருஷம் போகட்டும். என்று கொல்லிப் பார்த்தார் நினைத்தும், ஆனால் கல்யாணசுகாவுக்குத் திரும்பிப் போக மனமில்லை. "தேகம் இவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தப் பாலுங்கள், உங்களுக்குத் திருப்தியாகிவிட்டதால் தொடர்ந்து கல்யாணசுகாவுக்கு வரட்டும்" என்று அம்மா கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் ஒரு ஒப்புக் கொண்டார். அன்று தொடங்கிய கல்யாணசுகாவின் நாட்டியப் பரிநிதி, பத்தாண்டுக்கொரு இடை யெனியின்றி ஒரு தவம்போவ் தொடர்ந்து வருகிறது. தனிவாகவும், குழுவின் குழுவில் ஒருவராகவும் பலமுறை அரசுக்கேறி விட்டார்.

"கூச்சிப்படியு நிகழ்ச்சிகள் வழங்குவதையே ஏன் வாழ்க்கையில் இடைவிடாமல் கருதுகிறேன். தற்போது படிக்கும் பி. ஏ. (அரசியல்) படிப்பை முடித்துவிட்டேன். சட்டம் பரீவு வேண்டும் என்றும் ஆசை இருக்கிறது. இரண்டாம் ஏவ்வனவு தூரம் வெற்றிகரமாகச் செல்வ முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும்... இப்போதே அடிக்கடி கல்லூரி முதல்வர் முன் தின்று 'அட்டென்ஷன்' போதாமைக்குக் காரணங்காட்டி விரைக்க வேண்டியுவிடுகிறது...". என்பதற்கு கல்யாணசுகா, "மாஸ்டரிங் கலூப்பில் தான் தான் எல்லாக் கலைஞர்களிலும் துரிதவீரர் கலவருர். அதனை அவர் என்னை ஒரு சிறு குழந்தை போலவே நடத்தி வருகிறார். நம் நாக ஆடினால், 'இலங்கிரம் வாசிவித் தருகிறேன், வா'" என்று அழைத்துப் போல் வார்த்தை தருவார்; என்று கூறும் கல்யாணசுகா, கலூப்பில் துரிதவீரராக இருக்காதும் நாட்டியத்தில் 'சினிமா' தான்.

**இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்தும்
திரட்டப்பட்ட
இணையற்ற-எழில்மிருந்த
பட்டுச் சேலைகள்!**

**எங்களது பிரத்தியேக
பட்டு விற்பனை திட்டப்பங்குகள்**

திரைப்படங்கள் கவனிப்பதற்கு

**U6
Draai**

350, பாக்தியார் சாலை, சாளுப்பேட்டை,
சென்னை-600 008. தொ: 8807779

தரமகா

கோ-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை,
314-216, சாளுப்பேட்டை,
கோயம்புத்தூர்-641 001.

பவளம்

கோ-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை,
386, சேதாஜி சாலை,
பெரியார் மன்றம், எரோடு-638 001.

சேதா-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை

57, சேதா சாலை,
சேலம்-636 001. தொ: 54881

அழகுசாலை

கோ-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை,
12 & 14, சேதா சாலை, சேலம்,
திருச்சி-620 002. தொ: 26034

சேதா-ஆப்-பெட்கல்

கோ-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை,
சேதா சாலை (முதல் அடுக்கு)
84, 85, திருப்பெட்டி சாலை,
பெங்களூர்-560 001.

இந்திய

கோ-ஆப்-பெட்கல் பட்டு மாளிகை,
16 & 17, புது மார்க்கெட், திருச்சி சாலை,
அருடில், கந்தராபுரம்-500 001.

பிராண ராஜா நிராஜா

பாக்யராஜின் பார்வையில் ஒரு கணம் வந்து கவித்துவ விட்டது. இருந்தாலும் இயல்பான விஷயமும் இடைவிடையே அப்படிக்கொண்டிருக்கிறதே அதைத் தோமோ!

வித்தியாசமான கதைதான். சொத்து வாரிசு பிரச்சனை. தன்னைக் கெடுத்த வளரைப் பழிவாங்கத் தன் வலித்தில் வளரும் அவன் தன்னைக்கு வேறொரு அப்பாவி தல்வளரை அப்பணாக்கி, பதி போகவிருந்த சொத்துக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறான். அதற்கான போராட்டங்களில் வரும் குறுபடிக்களைத் திரவந்தான் முழுப் படமுமே! பட சம்பெய்ச்சு படு பாத்தமாய்க் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. தொய்வில்லாத திரைக்கதை.

மனநல மருத்துவமனைக்கு உள்வெ இருப்பவர்களுக்கும் வெளியே நடமாடிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இடையில் பெரிய வித்தியாசமில்லை என்பதைக் காட்டுப் பிரமாணமாய்க் காட்டி, ஆகை வால் சமோதர, சமோதரிகளை அவர்களைக் கேலி செய்வதோ பார்த்துக் கொடுப்பதோ அருக்காது என்று ஆரம்பத்தில் மகா உத்தமோத்தம உபதேசமாய் அறிவுரை வழங்குகிறார். ஆனால் தொடரும் திகழ்ச்சிகளை வெவ்வாய் மனநல மருத்துவமனையில் உள்ள நோயாளிகளின் விதவிதமான காரெக்டரிக்களை சேட்டைகளினாடு கட்டிக் காட்டி, அந்த வைத்துத்தான் சிசிக்க வைத்திருக்கிறார். 'காருக்கடி உபதேசம்: உணக்கல்ல உண்ண!' என்றபடி, அந்த உபதேசம் இல்லாதிருந்தாலாவது இதை மன உறுத்தலின்றி அனுபவித்திருக்கலாம்!

சிபாதர் ஜெய்க்கிணை, பக்கவலமான சாட்சிகளை வைத்துக் கொண்டு, 'அந்தப் பொண்ணைக் கெடுத்தது நீயிவெண்ணு மட்டும் சொல்லிவிடாதே!' என்று கேட்க, பாக்க்யராஜ் நின்று திதானித்து ஓர் உரையேனைக் காட்டி, கடைசியில் பொய்க்கென்று, 'செயல் சிபாதர். அந்தப் பொண்ணைக் கெடுத்தவன் நான்தான்', என்று சொல்லும் போது துமக்கே ஒரு திக். கைத்திய வேடம் போடும் பாஜாப்பிரா ஆட்டுவிக்கிறபடி

வெவ்வாய் பாக்க்யராஜ் ஆடும் கட்டங்களில் கெமை மெய்கொடுப்பதற்காக.

பாஜாப்பிரா அசல் கைத்தியமாய் இருக்க முடியாது என்ற சம்சயம் ஏனோ ஆரம்பத் நிலையே ஏற்பட்டு விடுகிறது. இருந்தாலும் அந்த வேடமிட்ட சேட்டைகளும் அசுரஜிதரார். பாதிவிளாசிடம் பால மண்ணிப்புக் கொசில் பிறகு தடிப்பிலே ஒரு பரிமாணம் காட்டியிருக்கிறாரே வாரே வாரே!

ஜெய்க்கிணை அத்தனை நீலிரம் காட்டிக் குற்றம்சாட்டி எந்த பாபுனைக் குற்றவாளி என்று தம்பிக் கொண்டிருந்தாரோ அவன் திரபராதி என்பதை உணர்ந்து, 'ஓ, காட்!' என்று அநிலும் சமயம் தன்னிரக்கத்தில் தொடங்குகிறார்.

ஏதோ கொஞ்சம் தொய்விற மாநிலி என்று கருதும் கட்டத்திலே முத்தானவை வரித்து கட்டிக் கொண்டு வருகிறார் பாகுக் கன் மனோரமா ஆதி. 'அலேக்' பண்ணி விடுகிறார். வில்லனின் உருட்டலில் விழுந்து விட்ட மாநிலி பதங்கல் காட்டி, அப்படி ஒரு பாய்ச்சல் எடுப்பது சிலிர்ப்புத்தான்.

புதுமுக வில்லன் தேவலாம். அந்த உச்சரிப்பு மறவை ஒரு பின்ஸ் பாலின்ட் தான். பாலின்ட் தம்பர் ஒண்ணு, பாலின்ட் தம்பர் செண்டு என்று வரிசையாய்க் கட்டி விழுந்து. பாக்க்யராஜின் சிறைவாச வாய்ப்பை வில்லன் விரித்துரைக்க, அந்த ஓய்வொரு பாலின்ட்டையும் பாக்க்யராஜ் கடைப்பிடி வசை பேசு!

உதிசிகளாய் வரும் கைத்திய காரெக்டர் ஒய்வொன்றுக்கும் உச்சகட்டத்தில் ஒரு பரிப்பன் கொடுத்திருக்கும் சாமர்த்தியத் துக்கு கடைக்கண்ணைப் பாராட்டலாம்.

பாக்க்யராஜ் தன்னை முழுசாய்க் காட்ட னும் என்றாய் 'சிபெயிலி சப்துக்'டோட திறக்கவும், வேறே பக்கம் நிரும்பறது டேஞ்சர். பரவாசியல்லை. இது ஆரஞ்சு தான்.

— பி. எஸ். எஸ்.

“எல்லாம் இம்மிலிஷ் மீடியம் ஸ்கூல், சாவேஜ்ஸ் தேடிப் போயிட்டு இருக்கிற சாவத் துல... கம்ப்யூட்டர் அது, இதுன்னு வந்திருக்கிறப்ப, தீங்க மட்டும் ஏண்டா இப்படிப் பண்டாரம் மாநிரி வேஷ்டியைக் கட்டிக்கிட்டு இருக்கீங்க?” — இப்படிச் சிலர் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கத் தான் செய்ய ராங்க...”

இல்லாத வீட்டும் 'பிள்ளைகள்' லுறும் இசைச் செல்வம்

இருள் பிரியாத காலைய் பொழுது. பழனி மனைக்கு நேர் பின்புறம் கிரி ஸ்திதில் பழையமையான ஒரு கட்டடத்திலிருந்து நயமான நாதஸ்வர ஒலி எழுமிற்று. கட்டடத்திற்குள் சென்று பார்ப்பவர்களுக்கு ஓர் ஆச்சரியம் காத்திருக்கிறது. பன்னிரண்டு வயதிலிருந்து பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள் காலைய நான்கு மணிகாத்தில் எழுந்து குளித்து விட்டு நெற்றியில் பட்டை

யாழ் திருக்கும். சத்தன குங்குமமும் இட்டுக் கொண்டு, தீனமாய் இன்னு வரிசைகளாய் உட்கார்த்து கொண்டு தயல் — நாதஸ்வரம் 'சாதகம்' பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பழனி தேவஸ்தானம் நடத்தும் தயல் மற்றும் நாதஸ்வரக் கலைக் கல்துரரி வளாகத்தில்தான் இந்தக் காட்சியைக் கண்டோம். எழுப்பி விட அவாரம் இல்லை; கறுக்கி உட்கார வைத்து, 'சாதகம் செய்' என்று மிரட்டி மேற்பார்வையிட வாத்தியார் கடவே நிற்பதில்லை... கல கத்துதலால் ஆகையுடன் இசைக்கின்றனர் இந்தச் சிறுவர்கள். ஒருமின்ற நாகரிக கால ஓட்டத்தில் காலம் காலமாய்ப் போற்றிக் காத்து வந்த நாதஸ்வர இசைக் கலை நடுத்தும் போகாமல் காக்க இந்தப் பிஞ்சுகளின் கரங்கள் தீண்டுள்ளன!

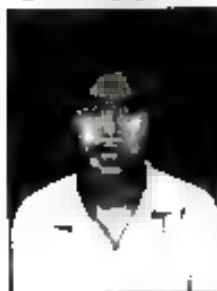
* நெடுதல்வரம்:

“இயங்கச் சூழுவதும்...

* பதமராதம்:

...கச்சேரி

பன்னியோம்..”

இருவிழாக்களிலும் கோவில்களிலும் தயல்—நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள், எந்த எந்தக் கட்டத்துக்கு எப்படி வாசிக்க

வேண்டுமோ அப்படி ஒரு முறைவாக வாசிப்பதில்லை என்ற குறை சில காலம் முன் இருந்து வந்தது. அக் குறைவைப் போக்கப் பழனியில் சிறந்த வித்வான்களை வைத்து நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கு முறை வாகப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. அத் துடன் இக் கலை வாதஸ்ய வாதஸ்யவாத ஸ்வர வேண்டும் என்பதற்காகத் திருவடை மருதூர் பி. எஸ். வீரசாமி பிள்ளையும் - டி. என். ராஜாத்தன் பிள்ளையும் முயற்சி எடுத்தார்கள். 1957 ஆம் ஆண்டு விதைத்த அந்த விதைதான் இன்று வேர் விட்டுக் கிளைத்து அறுபத்தி ஐந்து மாணவர்கள் படிக்கின்ற "அருளியில் தண்டாயுதபாணி கலாநிதிருக்கோவில் நாதஸ்வரம் - தயல் கலைக் கல்லூரி". என்ற பெயரில் பெரிய அளவில் விழுது விட்டுள்ளது.

குருகுல முறைப்படி நடக்கிற இந்தக் கல்லூரியில் வெளிநாட்டிலிருந்தும், பிர மாநிலங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் ஆகிய மூட்டை வந்து படிக்கின்றார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் இவர்களுக்கு இலவசமாகப் பயிற்சி அளிப்பதோடு படிக்கின்ற காலத் தில் உணவு, உடை (வருஷம் ஒரு வேஷ்டி, துண்டு) தங்குவதற்கு வீடுநி வசதி ஆகிய வற்றையும் தேவத்துறையே இலவசமாக வழங்குகின்றது. விடுமுறை என்று பெரிய அளவில் எதுவும் இடையாது. மூன்றாண்டு படிப்புக்குப் பின்பு மாணவர்கள் பரீட்சை கொடுக்க வேண்டும். பிரபல வித்வான்களும் மதுரை இசைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் வந்து ஒவ்வொரு மாண வனையும் தனித் தனியே சுமார் முப்பது நிமிடங்கள் தேனீயி கேட்டும் வரலிக்கச் செய்யும் பரீட்சிப்பார்கள். "சிறப்பு", "முதல்", "இரண்டாம்", "மூன்றாம்" வகுப்பு என மாணவர்கள் நகுறிப்படி நேர்வுச்

* டி. ஆர். ராஜவேலன்;
அங்குலம்...

* தங்கராசு பிள்ளை;
ஆசிரியர்கள்.

சான்றிதழ்களைத் தேவஸ்தானம் வழங்கி வருகின்றது.

மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க நாதஸ்வர வித்வான் டி. ஆர். ராஜ வேலன், தயல் வித்வான் கலைமாமணி இராப்பூர். ஆர். ஐ. தங்கராசுபிள்ளை ஆகியோரை தேவஸ்தானம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக நியமித்துள்ளது. இரண்டு ஆசிரியர்களுமே தங்களுடைய பெரும் பாக்கை நேரத்தை மாணவர்களுடனே செலவு செய்கிறார்கள்.

நீர் தஸ்வரக் கல்லூரி கட்டத்திலிருந்து உப்பிறு துரத்தில் 'தயல்' கல்லூரிக் கட்டடம். காலை எல்லா மாணவர்களும் சாதகம் பண்ணி முடித்தவுடன் ஒரு ஹாலில் கூடுகின்றார்கள். கோவிலிலிருந்து ஓடிவராத வந்து மாணவர்களுக்குத் 'தேவாரம்' கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள். காலை உணவு முடித்ததும் வகுப்புகள் ஆரம்பமாகி விடுகின்றன. ஆசிரியர், எதிரே உட்கார்ந்து பதிலுறுவிட, மாணவர்கள் ஒரே மட்டமாக வரிசையாக அமர்ந்து கொண்டு, முன்னால் 'சிலம்பக்கட்டை' எனப்படும் 'மினி தவுளை' வைத்துக் கொண்டு தயல் எடுத்து வைத்துப் பிடித்

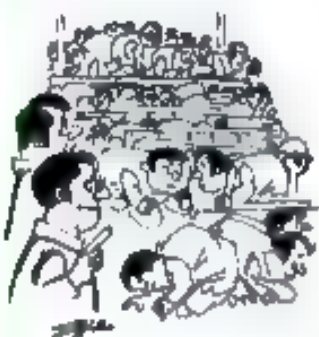

சிற்பக:

"நாக ஆலாயனனின் போது 'நந' என்று பன்னகக் கடிக்கிற சப்தம் கேட்டுண்டே இருந்தது!"

கடவிதவான்:

"ஆதுவா, நான் முறுக்கு சாப்பிட்டுண்டே இருந்தேன்!"

"என்ன கச்சேரி ந டு வி லெவகாட்டா?"

"ஆதுவா! பாகவதர் கைவிசித் தாளம் போரும் போது லாகாச இருந்த போதிரம் எங்கேயோ விழுந்துடுத்து. நேட நாக்க!"

"என்ன சாரி, கருதி சேர்க்க விழுதக் கத்தறத் தட்டிட்டு. பாகவதர் தலையி வேயும் தட்டறாரே...?"

"மிழுதக்கம் மாத்திரமா...? பாகவதருக் கருதியெசகு சேரல்வே!"

துக் கொள்ளக் கிறுவர்கனாஸ் முடியாது! அழுத்தம் திருத்தமாய் வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்ளின்றார்கள். கன்னத்துக் கதை துடி துடிக்க, விழி உருட்டி, தலை அணைத்து, உதடு மடித்து... அடேயப்பா! அந்த இனம் முகங்களில்தான் எவ்வளவு தீவிரம்!

"எல்லாம் இங்கிலிஷ் மிடியம் ஸ்கூல், காலேத்துப் தேடிப் போயிட்டு இருக்கற காலத்துலே... கம்பியூட்டர் அது இன்னு வந்திருக்கறப்ப, தங்க மட்டும் ஏண்டா இப்படி பண்டாரம் மாடிரி வேண்டியைக் கட்டிக்கிட்டு இருக்கீங்க?" - இப்படிச் சிலர் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கத்தான் செய்ய நாங்க. ஏனோ எங்களுக்கு இன்ன இன்னதான் உசிரா இருக்கு. எங்காவது கல்யாண வீடு கள்வ நாதஸ்வர இசை கேட்டுட்டா அப் படியே உட்கார்த்துடுவேன். சில சமயம் என்னையும் அறிபாம அழுதை வந்துடும். அந்த ஆர்வத்திலேதான் அப்பாட்ட அடம் பிடிக்க படிப்பை மிழுத்திட்டு, இங்கே வந்து சேர்த்திருக்கேன். இப்ப எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு சாரி! பெரிய கித்வானா வரணும்னா துடிப்பு வசூத்தா படிக்கிறேன்." என்றார் பதினான்கு வயது சி. பாலகபிரமணியன்.

மலேசியாவிலிருந்து 'தவுல்' கற்க வந்துள்ள பதினைந்து வயது கணேசனுடன் பேசினோம். "நான் பத்தாம் வகுப்பு பாஸ் செய்திருக்கேன். எனக்குப் படிப்பை விட இசையில் அதிக நாட்டம். எங்க தாத்தா தவுல் வித்வான். எனக்குத் தவுல் கத்துக் கண்ணுனு ஆனா! தாத்தாவிடம் சிவிலி கற்றுக் கொண்டேன். முறைப்படி குருகுல வாசத்துல கத்துக்கிட்டா நல்லதுன்னுதான் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருக்கேன். எனக்கு இந்தச் சூழ்நிலை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. படிப்பு முடிஞ்சதும் தாத்தா கூட கொஞ்ச காலம் கச்சேரி பண்ணுவேன். அடுத்து தனியா கச்சேரிகளுக்குப் போகலாமனு நிபட்டம் வைச்சிருக்கேன். மலேசியாவில் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கு இங்கிருப் பதை விட மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. சிறப்பா வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தேவையான பணமும் கிடைக்கும்" என்று கூறினார்.

புதிர் மப்பாணத்திலிருந்து ஜெகதீஸ் வரன் - பத்மநாதன் என்ற சகோதரர்கள் படிக்க வந்துள்ளார்கள். ஆண்னன் ஜெகதீஸ்வரன் 'தவுல்' வகுப்பிலும், நம்பி பத்மநாதன் 'நாதஸ்வர' வகுப்பிலும் சேர்த்து படிக்கின்றார்கள். "நானும் அவனும் கோர்ன் முடிஞ்சதும் 'மேன செட்டுகட்டி' பூலங்கா முழுவதும் போய்க் கச்சேரி பண்ணணும்னு இருக்கோம்" என்று மிகுந்த உற்சாகமாகக் கூறினார் ஜெகதீஸ்வரன்!

முகம் சிவந்து, கன்னம் உப்பி, கவர் பார்த்து நாதஸ்வரம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார் வேல்முருகன் என்ற பதினைந்து

வயது மாணவர்.

முதல்வ நாடெய்வாத்தை எங்கனாவ துக்கிப் பிடிக்கவே முடியுமெ! கை நிர்க்கலை, சந்தமும் வரலெ. எனக்கு உதிட பிடிக்கலெ...! இப்பப் பார்த்திங்கலா எப்படி வாக்கிடுறேன்? 'சேவாணி' பழநி கின்ற வரைக்கும் மெதுவாகத்தான் இருக் கும். இதிலே பெரிய ஆன! வரணும்னு தான் படிப்பை விட்டுட்டு வத்திடுக்கேன். எங்க விரய்கலை மென்மைவா வைச்சிருக் கணும். அப்பத்தான் பிடுகு தட்டாய பார்த்துக்க முடியும்" - எம்மாள்.

தேவிய ஆசிரியர் கனவொருமன் தயவுதுமார் பின்னை சில விஷயங்களைச் சொன்னார்: "இங்கே படிக்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியவர்களுக்கு தேவன்தான் புகளிலும், ரொடியோ, ம.லி., மற்றும் சர்க்களிலும் அதிக வாய்ப்பு கிடைக்கும். எங்க கய்தூர் பகிழை மாணவர் சாமிநாதன் எம். டி. ஆர். ஆட்சியிலே 'அரசமைவுக் கனவொரு' இந் திருக்கிறார். இன்னும் எத்தனையோ பேர் வெளியிலே பிரமாதமாகக் கொள் பண்டு வந்தார்கள். இங்கே படிக்க

வந்தவர்க எல்லாருமே தங்களைத் சொத்த ஆர்வத்திலேதான் வந்தார்கள்! இசையைப் பொழுதுபோக்கிற்காகவோ, உடுதல் தகுதிக்காகவோ படிக்க வரலை. எல்லாம் இல்லாத கீட்டுப் பின்னைங்கதான். இனி இதுதான் தங்கள் வாழ்க்கைகளு நீர்மா னீக்க வந்தாங்க... நாங்களும் ஒரு செட் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டால் பூண்டு வருடங்களுக்கு வெறு மாணவர் களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் அவர் களை மே முழுக் கவனம் செலுத்துகிறோம். ஏன்றாய் வரு. இறுதியில் ஒரு செட் மாண வர்கள் வெளியேறிய பிறகுதான் இன் னொரு செட்டைச் சேர்த்துக் கொள் கிறோம். மாணவர்கள் தயவுபாடியா கற்று, இந்த இசை காலம் காலமாய் இந்தப் பூமியில் தனமுத்து வளரணுமென்று அந்தத் தண்டாபுதுபாணியைத்தான் இன்னும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்."

— பாரதிபாலன்

வண்ணப்பா சுகன்: வேரகா

அருள்வாக்கு

மினவயானக் கதகளி சில ஒரு திருவா பார்க்கிறோம். அந்நில வாயால் எதுவும் பேசாமல் எல்லாருமே கனவொரு போலவே ஆடுவார்கள். ஆனாலும் பலவிதமான மனோபாவங்களை கை, கால், புகுவம், உதறி இவற்றின் அமைப்

பிசைவேயே தெரிந்து கொண்டு விடு வேளம்.

'கதைகளி' என்பதுதான் கதகளி என்று நான் சொல்வது. கவி என்றால் தமிழில் கவிப்பு; ஆனந்தம். கவிப்பிலே உணர்வு ஆடத் தொன்றுமறுது. 'கவி'க் கத்தாடுவது' என்றார்கள். அதனால் தான் அம்பலக் கத்தலுக்குத் திருவா னீதர உத்தமம் பண்ணி கமர்ப்பிச்சிறை கதவெதயத்தைக் 'கவி' என்கிறோம். மனவயானத்தில் கவி என்றாலே கத்து என்று அர்த்தம் பண்ணிக் கொண்டார் கள். ஒரு கதைகைக் கத்தாக ஆடிக் காட்டுவதற்குக் 'கதைகளி' என்று பேர் வைத்தார்கள்.

மனோபாவத்தை வாயால் சொல்வது, அங்கத்தால் அபிவிருத்தி காட்டுவது. மனோபாவம் இன்னதென்று சொல்வ முடியாமலே போனாலும் வெளும் ரக ஆவாயணவாலும் தில்வானாவினாலும் ஆவந்தத்தை உண்டாக்குவது என்று பலவிதமிருந்தாலும் எல்லாம் 'அறகு' என்ற ஒன்றினால் ஆத்மாவைத் திறையு ஏற்படுத்துவதைச் சேர்த்துத்தான்.

அத்தனை அறகுக்கும் ஆதாரம் கல்வரந்தாரே?

— இசைக்கு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமிகன்.

வ ட ட ங் க ள்

சென்னை

கூடலி பூசிய எண்ணெயிலிருந்து சாரதா எடுத்துக் கொண்டிருந்த போது கூடத்தில் பவித்ராவின் தூள் கெட்டது.

வந்ததும் வராததுமாய் "ஐயோ அஸ்ஸின், எவ்வளவு பூசிடா இம்பே! விவரில் லிப்டியும் சாம்பியனா ஆகப் போறியா என்ன?" என்று தம்பிசைப் சிண்டுவதும், பதிலுக்கு அவன், "ஒட்டைக் குச்சியெயிலாம் டான்ஸ் ஆடும் போது தூங்குனவாம் பவிலுனா ஆகக் கூடாதோ!" என்பதும்...

"கே! சரிபா அரட்டைகள்!" என்று சாரதா அலுத்துக் கொண்டவதற்குள், இரப்பில் கையைக் கொடுத்துப் பின்னாலிருந்து இறுக அணைத்தபடி வந்து தின்றான் பவித்ரா.

"ஹாய் மாம்!"

"என்ன பவி இது! வேர்வைவேட கசகசன்னு! வரவர சின்னை குழந்தை மாநிரி நடத்துக்கறே! நகர்த்து தின்று...."

இம்மி கூட நகராமல் இன்னமும் அடுகமாக இறுக்கினான் பவித்ரா.

"நகர முடியாத! அப்படித்தான் கட்டிப் போன்!"

"பவித்ரா! பிரேமம் யுகர்னெல்ப்! ஒழுங்கா கை அலம்பிண்டு வந்து யுகனைச் சாப்பிடு! எனக்கு திறைப் வேலைலிருக்கு!"

"மாட்ட...டென்! தீயே ஊட்டி விடு! நான்

ஒப்படியேதான் திக்கப் போறேன்!"

"டே...ன்ட் பீ ஸ்க்ஸ்... வந்த கூடனே எங்கிட்டே வம்புக்கு திக்காதே! யுகனைச் சாப்பிட ஒட்டும் போய் வேலைவைப்பம் பாடு!"

சரிசலோடு கணைபந்தள்ளி விட்டுச் சென்றிருந்த அம்மானையப் புகுவதற்குச் சங்குக்கி ஏறிட்டான் பவித்ரா. சின் சின் னக் குரலில், "கோவமா இருக்கியாமமா?" என்றான். சாரதாவிடமிருந்து பதிலேதும் வரவில்லை.

கட்டிய நாலு பூசிகளையும் உருளைக் கிழங்கையும் போட்டு டேயின் மெல் தடால் என்ற சப்தத்தோடு வைத்தான்.

அடுப்பிலிருந்து எண்ணெய்ச் சட்டியை இறக்கி மேடை ஓரமாக வைத்து விட்டு, அதே அடுப்பில் தக்கரை ஏற்றினான்.

ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் அரிசியைக் களைத்து போட்டு, ஜலம் ஊற்றி மூடினான்.

தயைமையே கவனித்துக் கொண்டு தின்பிருந்த பவித்ராவிடம் நிரூபி, "சொல்லக் கொல்ல அப்படியே தின்னா என்ன அர்த

காயேஜாக்கு அவ 'வாக்மேன்' கொண்டு வந்திருந்தா... அதிலே, இளையராஜா போட்டு நல்ல டிரேம் இட்ட! காஸ்ட்டைப் போட்டுக் கேட்டேன்மா... ப்பா... ரியலி கிபண்டாஸ்டிக்! அப்படியே... மிதக்கறா இரி... உருகற மாநிரி... வாக்! என்னமா படிக்கு தெரியுமா? நீ கேட்டா உருகிப் போய்விட்டா! அதிலே எண்குது ஒன்றை பாங்கிக் கொடும்மா, ப்ளீஸ்! ப்ளீஸ்! ப்ளீஸ்! ப்ளீஸ்! அனாதப் போட்!)கக்கணும்!""
தான் கொணன்னு பேசா ம் போய்ப் படி! அதெல்ல அப்பறமா பார்த்துக்

தம்? காப்பிடுகணு தனியா ஒரு தரம் உபகாரம் பண்ணணுமா?" என்றவன், தனக்கும் ஒரு தட்டில் டிபன் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு சாய்விடத் தொடங்கினான். அம்மாவின் கோபம் தன்னைப் பாதிக் காதலாளன், "என்னவா ஹெலி வெயிட்! சாய்பிபன், அதுக்குள்ளே எழுந்திட்டே? போறுமா?" என்று சண்டையவாறு சாய் பிட்ட பவித்ரா திடுமென், "அம்மா, சூ ரோ லாட்டி!" என்றான்.

'என்ன' என்று காரதாளி! மிர்த்து கேள்வி ஏதும் இல்லை.
"என் பிரெண்ட் தீபா இவ்வே? இன்னிக்கு

"படிக்கிறதா?" கண்ணகல வினவிய பவித்ரா அந்த வார்த்தையை நம்ப மாட்டா மல் கிரித்தாள்.

"உவக்கு என்ன ஆச்சு மம்மி? நெத்துத் தானே பரீட்சை முடிந்தது? ரெண்டு நாள்ல ஹாலிடேஸ் கூட ஆரம்பமாகப் போறது. இப்பப் போய் எதைப் படிக்கச் சொல்றேன்? ஹா... ஹா... உன்ன மடக் கிட்டேனா, மம்மி...?"

கிரித்தவளை எரிச்சலுடன் காரதா

சிவசங்கரி

முறைத்தான்.

"ஓ, பழக்க வேண்டாம்... டாக்டர் கொள்குப்போதறு... இன்னாட்டா விண்ணை எடுத்து வெச்சுண்டு வாசிக் கறது... இதுக்குக் கூட தார்க்குத்தெய்யோட ஹுமர் விண்ணைத் தொட்டு ஒரு மாமாக் கம் கூடுப் போதறு."

"தயோ... பனீஸ் மயிதி, ஹாங் எ ஹார்டி அநெல்காத்தாங் கியவு பன் றென்று சொன்னேனா இப்ப தீவா என் கூட, ஸண்ணாக்குப் போய் காணெட் வாக் கிண்டு வரலாய்மா... பனீஸ்!"

எடுத்து வாங்குபெரிசைக் கம் அலம்பின சாரதா, குக்கிங் வெட்டிப் போதுத்தினாங்.

"அம்மா... பனீஸ்... தாய்ப்பு குழாய்க் குண்டாய்மா இருக்கும் அது! வாங்கி ஒரு தரம் செட்டுப் பார்க்கேன்னா. அப்படி எத்தனை குழாய் வேணுன்னாவுமே கொடுக்க வாய்னு தியே சொத்துயோ! பனீஸ்மமா..."

சாரதா ஆத்திரமாகத் திரும்பினாங்.

"பீக்... என்ன இருக்கி இது! ஒரு தரம் கொண்ண தெரியாது! டாக்டர், விண்ணை எடுத்துக்கறதுவ் குறைக்கக் இல்லை மாறா மாசெ இத்தனை குழாயைக் கொட்டி அறத்துக்குத் துளியாவது சாத எப் பண்ண வேண்டாம்! கேட்டே, இப்ப வேண்டாம், அப்ப வேண்டாங்கு தயிர் எக் வேண்டியது!"

"தாங் குண்ணும் தப்பிக்கவேண்டாம்! ஒரு மாசமா பட்டைக்குப் பழக்க வேண்டி விடுத்தது அதான் சாதெப் பண்ணினே! என்னும் இருக்கிறப்போ எப்படி பரக்கல் பண்ணறது...! தியே சொத்து..."

"எட்டிக்குப் போட்டியா பெண்கள் ஆதார! ரெத்தியோடத்தாங் கார்ட்டை முடிஞ்சு போயிருந்தீர்! எங்காவது வந்தாவது விண்ணைத் தொட்டியா தி ராத்திரி கூப்பிடக் கூப்பிடக் காதல் விழாவு குயில் கங்கியோவை அற விட்டுண்டு போட்டு செட்டியாக... பொரத்துக்கு அகலிங் வேறே விடுதல்செத்து வெச்சுண்டு படாங் படாங்கிது ரெதம் காலம் இக்காய் அடிக்கிறாங்! இதென்ன விடா இக்காய் எத்தனை கடைபரீ இக்காய் வேணக்காரி வரண்பெய்ந்து ரெண்டு தானா தாங் பிரா ணைன விட்டுண்டு மகோடறது பத்தி உங்களுக்குத் கொஞ்சமாவது அக்கறை இருக்கா! இதிலே செலவுகிரிசு பீக் கூட்ட இன்னிக்கத்தான் கடைபரீ தாங்குன பெயிலை அகலுங்க் கூட்டிட்டு, அப்பறதா வந்து அவரே அவராய் அப்ப பண்ணி வெச்சா... ஏதோ சாப்பிட்டோம், போய் பிராங்கியும் பண்ணிவோங்கு இக்காய் அதை வங்கக்காய் இதை வங்கக்காய்னு ரெத தக்க! சே... புகைகடும்! உங்கப்பா மாநிரி தானும் எங்கேயாவது ஊருக்கு குயிலுசாத்தாங் உங்களுக்குக்கொம் புத்தி வரும்!"

பனீதரா தட்டியேயே கையை கெறி விட்டு எழுந்தாங்.

"என்னம்மா இது! குய் குடி நுள் பீக் வெச்சிட்டீங்! என்ன செட்டுட்டேக்கறது

இப்படி தீ எத்தனோ!"

"இன்னும் என்ன செட்டுக்கறும்! தாங் கொன்றதைக் காடுவேயே போட்டுக்காமத் பாட்டுக்குத் கொன்னதையே திரும்பித் திருப்பிச் சொன்னியிரு..."

அவனை முடிக்கவிடாமலி பனீதரா ஹூக் கிட்டாங்.

"ஒரு சென்ன காணெட் வாங்கித் தரக் கொன்னா தப்பா அது!"

"தப்பாதான்... தாக்கம் பண்ணாம போ பனீ! இப்ப எதுவும் வாங்கித் தர முடி யாது!"

பனீதரா சேயென்று தாக்கது வாக் பெரிசைக் கையைக் கறவினாங்.

"இதை அப்பவே சொல்லிட்டுப் போதறு தானே! இதுக்காகப் போய் எதுக்காகத் கத்தித் திட்டணும்! கனக்கு வேறே என்னயோ சொயம்... அதை எங்கிட்டே காட்டிறே சே... எவ்வளவு தீவ் குட்டி கத்தினே, எவ்வளவு போச்சு!"

பெண்ணைச் சேய்ப்பு சாரதாவிங் கொபதறை அடுக்காக்கி கத்த குரலில் கத்த கவத்தது.

"என்னாவது கூட! போச்சு! கொஞ்ச மாகது பொதுப்பேட போறியா தி டாக்டர் பிராங்கியும் பண்ணு, விண்ணை காணெட் கொன்னா அது 'குண்ட'க் கொடுக்கறது!"

"கோண்ட் க்கிரிங் மயிதி இப்பயுவாம் தாங் பது செஞ்சாலும் குத்தம் கண்டுபீசக் கறதே கனக்கு வேணவா போச்சு... டாக்டர் பண்ணினா தானம் சரியாகிடுவோ, விண்ணை காரிசார கெடு சேயே, அப் பறம்..."

சாரதா கைகளைக் குறுக்கி செட்டி அவனைத் தடுத்தாங்.

"தீவ்வு! எதிர்த்தும் போறே சரியா ஆடுகென்னா கொல்லத்தாங் செய்வோ! கண்ணாவியா காரிக்காக்கட புடித் துண்டெடு இருக்க முடியுமா என்ன!"

"ஓ... அம்மா... பனீஸ் தீ குண்ணும் புது வேண்டாம்! இட்டாம இரு போலும்! வர வர எடுவேயும் எண்ண எங்கேரே பண்ணறே இக்காய் எப்பப்பாது அது தண்ண இக்காய் இது குத்தவாயிருக்கு... இதே கிரிசுவினம்தாங், எனக்கு எதுவுமே செய்யப் பிடிக்கவே... இக்காய் விண்ணைக் கொணையத் தொட்டுறா பாரு!"

— பனீதரா கொபத்துடிக் அகன்றாங்.

"பாவதரீ கூளுக்கும் பாடநாச சாதி!"

"எப்படி அண்ணையெடுக்கடாச கொல் தீக்கட!"

"பாவதரீ பொ செத்தகிரிட்ட வாக் கெ கூணை அகலக்கத்தாங் பாடநாச! இன்னும் பாக்கி இருக்கு..."

என்ன பேச்சு பேசுகிறது இந்தப் பெண்! வார்த்தைக்கு வார்த்தை எதிரி வாயாடு கிறது. சரஸ்வதியைச் சமாதானம் சொல் கிறது!

என்ன செவ்வானாவும் பரவலாயினால், பெண்ணுக்கு அத்தனை கண்களினாலும் தேர்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்ற என் தவிப்பு இவளுக்குப் புரியவே இல்லைவியே?

தேடித் தேடி நல்ல ஆசிரியர்களாகப் பிடித்து நடனமும், விளையாட்டும் சொல்லிக் கொடுக்கச் செய்ததோடு, தப்பாமல் இனம் கூட நின்று அவள் ஒழுங்காகப் பதிர்ப்பி செய்கிறாள் என்று கவனித்து, அவற்றை நன்றாகச் செய்வ வேண்டும் என்பதற் காகவே அவள் தலைநில வேறு பொறுப்பு களைக் கட்டாமல்... என்ன கஷ்டப்பட்டு என்ன? கடுகத்தனையாவது புரிந்ததா இந்தப் பெண்ணுக்கு?

அந்தக் காலத்தில் எனக்கு இப்படி வரா வது அனுராதையால் இருந்திருந்தால் இத்தனை நேரம் பெரிய விதவாய்க்கிரிபாக வந்திருப்பேன்! குறைந்தபட்சம், மனக்கூழ் பிடித்த பாட்டைப் பிடித்த நேரத்தில் கற் பனை வயம், சேர்ந்து இளைத்து இளைத்து வாசிக்கிறேன்...

எங்கே!

வாரி விட்டார்கள் அதற்கு!

நானா வயதிலேயே அம்மாவைப் பறி கொடுத்தாள் என்று, அவள் கதானத்துக்கு வந்த சித்திக்கு, பட்டுப் புடைசுவையும், வைரத் தொடுமாய் பிழைக்கிக் கொண்டு கச்சேரிகளில் போய் உட்கார்ந்து, ரகிக்கிற மாஜிரி பாவனை செய்வத் தெரிந்ததே தவிர இளையில் பெரிய தாட்டம் ஏதாவில்லை.

'அதெல்லாம் நமக்கு வராது! பகவா னோட இருவை இருக்கலாம் தெரியுமோ?' என்று முயற்சியற்ற அதிர்ஷ்டத்தின் மீது தான் சித்திக்கு நம்பிக்கை இருந்தது.

அவளை அரும்பாடுபட்டுச் சும்மனிக்க வைத்து, ஒரே நேரத்தில் பத்து மாணவி களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஆசிரியரி டம் போய் வினை கற்றுக் கொள்வதே பெரும்பாடாக இருந்தது.

அந்தப் பத்தியும் சாரதாவின் ஆர்வத் தையும், சிந்தையையும் இனம் கண்டு கொண்ட ஆசிரியர், 'உன் வீரம் நன்னாப் பேசறதுமோ! விட்டுல ஒரு வினை வாங்கி வெச்சுண்டு சாதகம் பண்ணினா இன்னும்

வேதமா சாக பிரமம்' என, சித்தியைக் கொஞ்சிக் கூத்தாடி வினை வாங்குவதற்குள் முழி பிழங்கித்தான் போயிற்று.

வாங்கின்புறம்தான் என்ன, ஒழுங்காய் முறைவாய்ச் சாதகம் செய்வ முடித்ததா என்ன?

மறவரம்.

சுருதி சேர்க்கைச் சரிடம் கற்றுக் கொண் டதும், வீட்டுக்கு வந்து புது வினையில் முயற்சி செய்து பார்க்கத் தான் சித்தியின் விமர்சனங்கள் துவங்கி விட்டன.

முதல் மீட்டு மீட்டியதுமே, 'என்னது இது! 'டொய்ங்... டொய்ங்'னு கம்பி சேதம் வருதே? நாதமே நன்னா இல்லியோ' என் றான். தானத் தந்திகளை மீட்டி முடிப்பதற் குள், 'பாத்திரத்துவ போர் வெட்டறாப்பல என்ன சிறுவ சப்தம் இது!' என்றான். தொடர்ந்து எப்போது சாரதா வினையும் கையுமாய் உட்கார்ந்து கொண்டாலும், 'இயோ, அபஸ்வரம் தாங்கவை! இதான் உங்க மச்சர் சொல்லித் தா அழகாக்கும்! கண்களினு நாதம் எழுப்ப வேண்டாமோ? நான்தான் அப்பவே சொன்னேனே, இது உன்கெல்லாம் வராதுன்னா வராதுதான்!' என்றான்.

இத்தனை குட்டங்களுக்கும் மீதிக் கொண்டு பள்ளிப் பருவத்தில் துவங்கியது கல்லூரி வரை தொடர்ந்து. இடது கை ஆள்காராட்டி, நடு விரல்களில் கறுப்புக் கொடு நிரத்தரப் பதிப்பை ஏதப்படுத்திய போது சாரதாவுக்குக் கல்யாணம் திச்சை மாயிற்று.

சித்தியாவது தேவலாம், விமர்சனங் களுக்கு நடுவில் வாசிக்கவாவது அனுமதித் தான். இங்கே மாமிவாரி மகராசி, இசைக்கு முழக்கங்களு கேட்கிறவளாக அமைந்திருத் தான்.

திருமணமான முதல் வாரத்தில், ஒரு நாள் மாலை கவாயி விளக்கேற்றி வைத்து விட்டு வினையைத் தொட்ட உடனேயே சொல்லி விட்டான். 'இங்கே பாருமம்மா... புதை அளவை பட்டதோட படமா வேறுன்னா இனையும் ஒரு முனலை சாத்தி வைச்சுக்கோ! இப்படி நடட தடுப்புற உட் கார்ந்து வாசிக்கிறதெல்லாம் வேண்டாம்! நம்ம வீட்டில் அதெல்லாம் பழக்கமில்லை!' என்று.

பொறுக்க முடியாமல் கணவன் கோபாவி டம் ஓர் இரவு ஆரம்பித்த போது, 'பள்ளி சாரதா... இதெல்லாம் என் வரைக்கும் வர வேண்டாமோ! அம்மா புடிக்கவேண்டு கொன்னா விட்டுடுவன்!' என்றான் அகவாரஸ்யமாக.

அவனுடைய சித்தி பெண் ஒருத்தி, பாட்டு கற்றுக் கொள்கிறேன் போய்வுழி என்று கொள்குக்குப் போய் வந்தவன், ஒரு நாள் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் அந்த வாத்தியாரோடு வரை விட்டே ஓடி விட்டா னாம்; அறிவிடுத்து அவர்கள் குடும்பத் துக்கே பாட்டும், இசையும் சஞ்சுவானது

“பாட்டுப்பட்டி சகோதரர்கள்”
பொட்டிக்கு எட்டுப் பேர் பாடதரக்
களை...”

“ஆமா சார், அங்கக் கொத்தம் எட்டு
சகோதரர்கள்.”

நான் திரும்பி!

“விண்ணு எங்கே போகப் போறது?
அப்புறமா சத்தப்பம் விடைக்காமலா
போய் விடும்?” என்று அவன் தனக்குத்
தானே செய்து கொண்ட சமாதானத்துக்கு
அத்தமே இல்லாமல் போகிறது.

ஆனால் யாரையோ படி வாங்குகிற
மாதிரி, பவித்ரா பிறந்த உடனேயே எக்கச்
சக்கமாய்ச் சத்தோஷப்பட்டு, அவளை
இசைவின் இனிமைக்குப் பழக்கினான்.

குட்டக் குட்டத் தலை தாழ்த்தி போய்
திரி முடியாமலே போய் விட்ட தன்னைப்
போவல்லாமல் பவித்ராவாவது சிறந்த
வாசிப்பில்...

சரிதானின் கூட பாத்திரம் தேய்
பதை ஒரு கணம் நிறுத்தியது.

பவித்ரா என்ன சொல்லி விட்டுப்
போனான் இப்போது? எனக்கு ஊக்கம்
கொடுக்கா விட்டாலும், பழிக்காமலாவது
இரு! என்றுதானே கத்தி விட்டுப்
போனான்!

எனக்குச் சித்தி செய்ததையேதான் நான்
பவித்ராவுக்கும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்?

எத்தனைக்கெத்தனை விரும்பி
அவனைக் கண்களில் ஈடுபட வைத்
தேனோ, அத்தனைக்கத்தனை இப்போது
எரிந்து விழுதிறவனாக ஏன் மாறிப்
போனான்? என்ன ஆகி விட்டது எனக்கு?
அதுவும் இந்த ஸ்ரீ நரசிங்கராக,
கோபால் ஓர் அழகமான வேஷமாக
பெட்டிஷனில் ஓர்மணி போன நானாக,
நல்ல துணிகள் அத்தனையும் விடை
பெற்றுத்தான் போய் விட்டன.

கோப்புக் கையுடன் நான்காவியில்
உட்காந்து கண்களை மூடிக்கொண்ட
திரிஷத்தில் கோபால் ஊரில் இல்லாதது
தனக்கு மட்டும்தான் குறையா, குழந்தை
களுக்கு இல்லையா என்று கேள்வி
அவனுள் எழுந்தது.

ஏன் இல்லாமல்...?

அனாதையல்லாம் விட்டு விட்டு எனதையும்
பெரிசுபடுத்தாமல் குழந்தைகள் சகலமாக
இல்லையா என்ன?

அப்படியென்ன அடங்காப்பிடாரி குழத்
தையா பவித்ரா? படிப்பில் முதல் ஐந்து

ராக்குக்கு உன்னாகவே வருதிறவன்;
“கால்வ ஐதி கலீர் கலீர்னு என்னமா
விழுந்து” — என்று பரதநாட்டிய ஆசிரியரி
டம் பாரட்டு பெற்றவன்...

ஏன்... படிக்கும்போதே ஏதோ
விழாவில் “பைரவி” 700 வர்ணத்தை ஸ்ரீ
காலத்திலுமாக விழுவிழுவென்று விண்ண
வில் வாசித்துக் கூட விட்டவனைப் பெற்ற
வந்தானே?

ஆரம்பத்தில் அவனைத் தட்டிக் கொடுத்
துக் கண்களில் ஈடுபடுத்தியவன் இப்போது
அப்படியா தட்டி கொண்டுபோன?

என்னமோ இல்லாததைக் கேட்டு விட்ட
மாதிரி எதற்காக அப்படி கத்தினான்?
மெய்யில் அமைத்து காத்திருந்து, எலெக்
டிரிக் பிப் பணம் கட்டுவதும், வேலைக்
காரி வராமல் திட்டாடுவதும் திரத்தரமான
பிரச்சனைகள் இல்லையே!

உப்புப் பெறாத இந்த விஷயங்கள்
என்ன பாதித்தாலா பவித்ராவிடம்
அப்படி எரிந்து விழுத்தேன்? கடைசியில்
நான் வளர்த்த திணைவிலேயே என் பெண்
கையையும் வளர்த்து, விண்ணைத் தொடப்
பிடிக்கவை என்று கத்தி வைத்து, இசையை
மறக்கச் செய்து தானைக்கு அவளும் தன்
மகனும்...

கடவுளே! இந்தச் செவ்வகம் முடிவில்
வாத விட்டமாக அமைத்து, கடைசியில்
இறுதான் பரம்பரைச் சொத்தாக ஆகி
விடப் போகிறதா?

சாரதா உடம்பு உதறிப் போட எழுந்து
நின்றாள்.

குறையத் தண்ணீரில் கையைக் கழுவித்
கொண்டு வேலமாகப் பவித்ராவின் அறைக்
குள் நுழைந்தாள்.

“பவி... என்னமோ பண்ணே?”

மூக்க் கலீப்பு மாறாமல் திரும்பிப்
பார்த்த பவித்ரா, கைவிரிந்த புத்தகத்துக்
துள் மறுபடி தலைவைத் திணித்துக்
கொண்டாள்.

விட்டத்தில் சென்று அவன் தலைவைச்
செல்லமாக அசைத்தாள்.

“ரொம்ப கோபமாக்கும்! எனக்கு லஸ்ல
வேலை இருக்கு... கூட வருவியா?”

“ப்... நான் வருகிறேன். நீ அஸ்வினை
அழைச்சுண்டு போ!”

பெண்ணின் கோபம் சாரதாவைப்
புன்னகைப்பிரஸவத்தது.

“தல்ல யோசனை! அப்ப, இன்னயராஜா
வோட “ஹ்ம் கு தேம் இட்” காட்டுண்டை
அவனுக்கே காங்கித் கொடுக்கட்டுமா?
அவன் சண்டைக்காரன். அப்புறம் உன்
கண்ணுலேயே காட்ட மாட்டான், சரியா?”

விடுவிக்கப்பட்ட ஸ்பிரிங் வானத்தையப்
போல் துள்ளிக் கொண்டு நிரித்த பவித்ரா
வின் முகத்தில் விரவிய கேள்விக்குறியை
யிதி ஒரு சத்தோஷம் கண்களில் வெளிச்சம்
போடுவதைத் தெளிவாக உணர் முடிய
“பந்து திடீறும் — நெடியாதி வாக்ஸ்ஸ
திக்கனும்” என்று சிரசாகமாகக் கூறியபடி
சாரதா திரும்பினாள்.

யோன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 43

மீண்டும் கொள்ளிடக் கனார!

கொ

கட்டத்தில்
கட்டக் கை
விழுவது
திரைப்பட
என்னும்
மற்றும்

யாண்டார் நம்பி என்னும் கைவப் பெர்
யாரின் மடாலயம் இருந்தது. அதன் கார
லில் அரண்மனைப் பல்லக்கு ஒன்றும்
பல்லக்குத் தாக்கெனும் காலம் வீரர்களும்
நின்றனர். இவர்களைத் தவிர பிராமண
கள் சிறிது தூரத்தில் கூட்டம் கூடி தின்றா
கள். அந்தக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில்
இரண்டு பேருக்குள் ஏதோ ஒருமையான
விவாதம் நடந்து போவதும், அதை அக்
கூட்டத்தார் உற்சாகத்துடன் கவனித்துக்
கொண்டு வந்ததாகவும் தோன்றியது.

அனக் கூட்டத்தார் சற்று விலக்கிக்
கொண்டு உன்னை எட்டிப் பார்த்தோமா
னால், நமக்கு முன்பே பழக்கமான இருவர்
தான் அங்கே நின்று கொண்டிருக்கி
யிருந்தார்கள் என்பது தெரிய வரும்.
அவர்களில் ஒருவன் நிகுமவை என்ற
ஆழ்வார்க்கடியலான் நம்பி. மற்றொருவர்,
நம் கதைவின் ஆரம்பத்திலேயே அவனுடன்
படவில விவாதம் தொடுத்த வீர கைவர்;
நம்பியாண்டார் நம்பியின் கைவ மடாலயத்
தில் பிரதான காரியக்காரர்.

நம்பி ஆண்டாரைப் பார்ப்பதற்காக

வந்திருந்த பெரிய பிராட்டி செம்பியல்
மாடுதலி அந்த மகாநாட்டை ஏதோ தனிமை
யில் போ விரும்புகிறார் என்பதை அறிந்து
கொண்டதும் மேற்கூறிய வீர கைவப்
பெரியார் வெளியேறி வந்தார். ஆழ்வார்க்
கடியலானைப் பார்த்ததும் அவருக்கு இயற்
கையாகவே ஆத்திரம் பொங்கி வந்தது.
முன்னொரு தடவை அந்த வீர கைவனை
கொமளமீட்டில் விவாதத்தில் தோல்விய
டைத்து விட்டோம் என்றென எண்ணம் அந்த
ஆத்திரத்தை மூட்டியது.

"அடே! நாமத்தைப் போட்டு கனார
ஏமாற்றும் வேஷதா? கைவனைவனே!
இங்கே எங்கு வந்தாய்? எங்கேயாவது
பொங்கல் - புளியோதரை விடைக்குமிடம்
பார்த்துக் கொண்டு போவதுதானே?"
என்றார்.

"பொங்கல் புளியோதரை வேண்டிய
மட்டும் சாம்பிட்டு விட்டுத்தான் வருகி
றேன். இங்கேயுள்ள கைவ மடத்தில் நீங்கள்
எங்காரும் சாம்பலைத் தின்று உடம்பு
விக்கிப் போய்க் கிடக்கிறீர்கள் என்று
அறிந்து வந்தேன். பாவம்! நீங்கள் என்ன
செய்தீர்கள்? உங்கள் விவசெழுமான் சாப்
பிட அன்மை கடைக்காத காரணத்தினால்

அவரர் கல்சு

லேதான் விஷத்தை உண்டா? அப்போது மட்டும் எங்கள் தாராளமான மூர்த்தியின் சடுகாதரி பார்வதி கழுத்தைப் பிடிக்காம விருத்திருந்தால் உங்கள் சிவனுடைய கதி வாதாவிவிருக்கும்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அபே! வீர சைவனுடையே! திறந்து உன் கண்தைய! உயர உயரப் பறக்காதே! உங்கள் பெருமான் உயர உயரப் பறக்கும் எங்கள் சிவபெருமானுடைய முடியைக் காண முடியாமல் திருப்பி வந்தாச்சி உய்யா?"

"அது என்ன ஐயா கதை? எங்கள் மகா விஷ்ணு வாமனாவதான் எடுத்து வந்து பூமியை ஒரு அடியினாலும் வானத்தை இன்னொரு அடியினாலும் அளந்த போது, உங்கள் சிவனுடைய முடி அந்த அடிக்குக் கீழேதானே இருந்திருக்க வேண்டும்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"உங்கள் மகாவிஷ்ணு பத்துத் தடவை பூமோகத்தில் பிறந்ததிலிருந்தே அவருடைய வண்டவாளம் வெளியாகவில்லையா? அல்லும், எப்படிப்பட்ட பிறவிகள்? மீளா கவும், ஆண்மயாகவும் பிறந்தானே?" என்றார் வீர சைவர்.

"உமக்குத் தெரிந்தது அய்யவையுதான்! பகவான் மீளாகப் பிறந்தது எந்தாக? கூடில் மூழ்கிப் போன நூறு வேதங்கலையும் திருப்பிக் கொண்டு வருவதற்கல்லையோ? ஆண்களினாலேதான் எங்கள் ஆழ்வாரும்.

**'ஆனாத செய்வத்து அரண்மனையர்கள்
நன்றா
வானாரும் செய்வதும் கண்ணதகம்
தான் வேண்டேன்
தேனார் பூத்சோகைய திருவேங்கடக்
கணையின்
விளாசப் பிறக்கும் தவமுடைவோரை
வேனோ!'**

என்று பாடியிருக்கிறார்...."

"அப்பனே! உங்கள் ஆழ்வார்க்க பன்னிரண்டு பேர்தான்! எங்கள் தாயல் மாரிகள் அறுபத்து மூன்று பேர்! அதை ரூபகம் வைத்துக் கொள்!"

"ஓகோ! இப்படி வேறே ஒரு பெரு மையா? பஞ்ச பாண்டவர்கள் ஐந்து பேர் தான்; துரிபோதனாதிபர் நூறு பேர் என்று பெருமையடித்துக் கொன்றீர் போலிருக் கிறதே!"

"அதிகப் பிரசங்கி! எங்கள் தாயன்னை கணைத் துரிபோதனைக் கூட்டத்தோடு ஒப்பிடுகிறாயா? உங்கள் ஆழ்வார்களையே தான் பேயாழ்வார், பூத்தநாழ்வார் என்னா ரும் உண்டு."

"உங்கள் சிவபெருமானுடைய கணை

யின பூதனாய்க்கத்தானே? அதை மறந்து விடலார்களாணாம்...."

ப்படி வீர சைவனுடையதும் வீர சைவரும் வாழப் போர் நடத்திக்கொண்டிருந்த போது இருதரப்பிலும் கிரத் தவயுள்ளவர்கள் இடை வி டையே ஆரவாரித்து உற்சா கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இச் சமயத்தில் மடாபயத்துக்குள் கிரத்து சிவ னான் கண்டராத்திரியன் திருத்தேவியான செம்பியன் மாதேவியும் அவரை வழி அணுப்புவதற்காக நம்பியாண்டார் நம்பி யும் வெவ்வேறு வருவதைக் கண்டு, அக் கூட்டத்தில் திச்செய்தம் திவயிவது.

மழவசையன் மகனார் நம்பியாண்டாரி டம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, வந்து ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, "நீரு மைய! இங்கே கூட உன் சண்டையை ஆரம் பித்து விட்டாயா?" என்றார்.

"இல்லை, தேவீ! நான்கள் மற்போர் நடத்தியிருக்கிறோம்; சொற்போர்தான் நடத்தி யோம். இந்த வீர சைவ கொடூரிகளின் முதலியோ போன்ற ஆரம்பித்தார்! எங்கள் சொற்போர் இங்கே கூடியிருப்பவர்களுக்குக் கெல்லாம் மிக்க உற்சாகத்தை அளித்தது. அதனாய்தான் மடாபயத்துக்குள்ளே பிரவேசிசாமலிருந்தார்கள்" என்றான் திவ்வையன்.

"அப்பனே! தெய்வங்களுக்குள்ளே உயர்வு, தாழ்வு சொல்லி வேடிக்கையாகக் கூட விவாதம் செய்வக் கூடாது. அதனால், சாதாரண ஜனங்களின் உள்ளம் குழப்பத் துக்கு உள்ளாகும்! என் மாமனாராபிய பராதந்த தேவர் திண்ணைச் சிறிறம்பலத்துக் குப் பொற் கூரை மேய்த்தார். அம்மாதிரியே வீர தாராயணபுரத்திலுள்ள அனந்தசைவரத் கோயிலுக்கும் திருப்பனாி செய்து மாண்பம் அளித்தார். அவர் காட்டிய வழியிலேயே நாம் அதனையும் நடக்க வேண்டும்!" என்று கூறினார் செம்பியன்மாதேவீ.

பீகனார், தேவியார் சிவிகையில் ஏறிக் கொள்ளவும், சிவிகை மேற்கு நோக்கிச் சென்றது. காவத்தாரர்கள் முன்னும் பின்னும் தொடர்ந்தனர். ஆழ்வார்க்கடிய னைச் செம்பியன்மாதேவியின் சிவிகைக்குச் சமீபமாக நடந்து சென்றான்.

நின்று நூதம் சிவிகை போன பிறகு ஆழ்வார்க்கடியான் பெரிய பிராண்டையைப் பார்த்து, "தேவீ! நம்பியாண்டாநார நம்பி வந்த லாரியம் என்ன ஆகிறது?" என்று கேட்டான்.

"என் மனம் கலக்கம் தீக்கித் தெவீவு

அடைத்து விட்டது. திருமணம் மதுராத்தகன் சிங்காதகன் ஏறுவதை வேறு வழியில் தடுக்க முடியா விட்டால், உலகம் அறிவ உண்மையைச் சொல்லி விடுவதே முறை என்று தம்பியாண்டார் சொல்லி விட்டார். நானும் அதை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொண்டு உறுதி அடைத்து விட்டேன்!" என்றார் செம்பியன்மாடுதேவி.

"தம்பியாண்டார் அய்யத்தம் உறுவார் என்றுதான் முதல் மத்திரியும் எதிர்பார்த்தார். ஆதினும் தாய்கள் இந்தப் பிரயாணம் வந்தது மிக தயவுதாய்ப் போயிற்று. தாயோ தாய்கள் இந்த விஷயமாக உடனே முடிவு செய்வதற்கு இன்னும் அதிகமான அவசியம் தேர்த்திருக்கிறது. கடம்பூர் சென்று மிகப் பயங்கரமான செவ்வி வந்திருக்கிறது. அது இன்னும் இந்த ஊரில் உண்வர்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் இங்கு ஒருவரும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள். எல்லாருமே இனவரசரின் இறுதி ஊர்வலத்தைப் பாரிப் பதற்குப் போயிருப்பார்கள்!" என்றால் ஆழ்வார்க்கடியார்கள்.

"திருமணம்! இது என்ன சொல்லுகிறாய்? என்ன பயங்கரமான வார்த்தை! எத்த இனவரசர்? என்ன இறுதி ஊர்வலம்!" என்று தேவி கேட்டார்.

"முன்னிக்க வேண்டும். தாயே! சோழ குலத்தில் இதுவரை இம்மாதிரி லுர்த் சம்பவம் நடத்ததில்லை. கடம்பூர் அரசன் மணையில் ஆதித்த கரீவலர் தாலமாராக, தூர்மரணம் என்று கொல்லுகிறார்கள். வாராசு தேர்த்தது, எப்படி தேர்த்தது என்று மட்டுமே தெரியவில்லை. பலர் பலவாறு சொல்லுகிறார்கள். ஆதித்த கரீவலர் அகால மரணமடைந்த பிறகு கடம்பூர் அரசன்மனை முழுவதும் தீப்பட்டு எரித்து விட்டதாம். இனவரசரின் சடலத்தைத் தஞ்சைக்கு ஊர்வலமாக எடுத்து வருகிறார்கள். திருக்கோவலூர் மகலையாக கடம்பூர் சம்பவத்தைப்பற்றியும் அவதூடைய குற்றப்பத்தையும் திரைப்படுத்தி அசுரத்து வருகிறாராம். ஊர்வலத்தில் ஒரு கட்சித் துணங்களுக்கு மேல் முகனும் பின்னும் வருகிறார்களாம்! அவர்கள் கொன்மீடக் கைக்கு வருவதற்குள் தாம் அந்த திணைக் கட்டி விட வேண்டும்!"

"திருமணம்! நீ சொல்லுவது உண்மை விசேஷம் பயங்கரமான செய்திதான்! லாசத்திங் தாமசேது தோன்றியதன் காரணமாக துணங்கள் எதிர்பார்த்த விபர்தம் நேர்த்து விட்டது! ஆகா! அந்த அலகாய துணின் கதி இப்படியா நடுவ வேண்டும்! ஐயோ! கத்தா சோழருக்கு இது தெரியும் போது என்ன பரவுபடுவார்? நோய்ப்பாடிருக்கும் சக்கரவர்த்திக்குத் இந்தச் செய்தியினால் ஏதாவது தோய்

வீதக்க வேண்டுமே என்று எனக்குக் கவனமாயிருக்கிறது. கருணாக் கடவான வெப்பமுமாதான் சோழ குலத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்!" என்றார் மழவன்றயர் மகனாக.

"தாயே! சோழ குலத்துக்கு தேர்த்திருக்கும் ஆபத்து ஒருபுறமிருக்கட்டும். இந்தத் துர்திகழ்ச்சியினால் சோழ சாம்ராஜ்யமே சிங்களாதினமாத்விடிலடைய என்று எனக்குப் பயம் உண்டாகிறது."

"அது ஏன் அந்த எண்ணம் உனக்கு உண்டாகிறது, திருமணம்?"

"சோழ நாட்டுத் தலைவர்கள் - நெற்ற சங்குக்குடைய பெரும் சண்டை மூள்களம். இப்பாறு சோழ நாட்டில் உள் சண்டைகளால் இரத்த வெள்ளம் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் போது வெளிநாட்டுப் படைகளின் கைப்பிற் கொண்டு படை வெடுக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்! அதன் விளைவுணைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா, தாயே!"

"திருமணம்! நெற்றர்கள - தலைவர் களுக்குமே ஏன் சண்டை மூளும் என்று சொல்லுகிறாய்?"

"தங்களுக்குத் தெரிந்த காரணத்தால். தாயே! சிலர் தங்கள் திருக்குமாரரான மதுராத்தகர் அருந்தபடி பட்டத்துக்கு வர வேண்டும் என்பார்கள். மற்றும் சிலர் அருன்மொழிகர்மீதான் சிம்மாசனம் ஏற வேண்டும் என்பார்கள். ஏற்கெனவே, கொடும்பாளூர் வெளாரின் படைகள் தஞ்சைக் கோட்டைமேல் கற்றி முற்றுகை இட்டிருக்கின்றன. இனவரசரின் சடலத்துடன் மலையமரின் தஞ்சைவை நோக்கிப் போகிறார். பழுவேட்டையரைச் சேர்ந்த நெற்றர்களின் கைப்பிற் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், தஞ்சைமேலும் தஞ்சைவைச் சுற்றிலும் சோழ நாட்டு வீரர்கள் குழுவாய்வுவாகுமி கொன்று கொண்டு இரத்த வெள்ளம் பெருக்கப் போகிறார்கள். தாயே! முதலிய ஐந்து ஆறுகளிலும் தண்ணீர் வெள்ளத்துக்குப் பதிலாக இரத்த வெள்ளம் ஓடப் போகிறது! மன அறிவாளியான முதல் மத்திரி அறிவுக்குறே கைக்கம் அடைந்திருக்கிறார். விஜயாலயரும் ஆதித்தரும் பராதந்தரும் தங்கள் திருக்கைவரான கண்டாதித்தரும் திணைநாட்டி அரசு புரிந்த சோழப் பேரரசு தன் தானில் அறிந்து போய் விடலாம் என்றே பண்ப்படுகிறார். இதைத் தடுப்பதற்கு அறிவுத்தருக்கே வழி ஒன்றும் தோன்றவில்லை!" என்றால் ஆழ்வார்க்கடியார்கள்.

"திருமணம்! இனவரன் அருகால் இந்த மரபெழும் சாம்ராஜ்யத்துக்கு அந்தகைய விபத்து தோயல் தான் குடுப்பென். அந்தக் கழிவை தான் அறிவேன். அந்த வழியைச்

கடைப்பிடிக்கலாமா என்று என் மனததைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு போகத்தான் நம்மி யாண்டாரிடம் வந்தேன். மதுராந்தகனுக்கும் அருள்மொழிவர்மனுக்கும் சிங்காதனப் போட்டி ஏற்பட்டால்தானே உள்தாட்டுச் சண்டை மூளும் என்று சொல்கிறாய்?"

"ஆம், தாயே! அத்தகைய சண்டை ஏனாமல் எப்படித் தடுக்க முடியும்? ஆதித்த கரிகாலர் சீராயத்தில் சிறிது மூத்தவர் என்ற காரணமாவது இதுவரைவில்கொல்லக் கூடியதாயிருந்தது! இப்போது அவரும் போய் விட்டார். தங்கள் திருப்பூதல்வரைக் காட்டிலும் அருள்மொழிவர்மர் இளையவர். ஆனால் மனலயமாளும் வேளாரும் சோழ நாட்டு மக்களும் இனி அருள்மொழிவர்மருக்கே பட்டம் என்று வற்புறுத்தப் போகிறார்கள். பழுவேட்டரையர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை..."

"திருமலை! வாய் ஒத்துக் கொண்டாலும்

சரி, ஒத்துக் கொள்ளா விட்டாலும் சரி. மதுராந்தகன் சிங்காதனம் ஏற மாட்டான். அதை நான் பார்த்துக் கொள்வேன். மகா புகழாராவிய என்னுடைய பதிலின் விரும்பத்தை நான் திறைவேற்றுவேன். மதுராந்தகனுக்கும் பட்டம் இல்லையென்று முடிவாணால், உள்தாட்டுச் சண்டையும் இல்லையாகிவிடும்!"

"ஆம், அண்ணையே! சோழ சாம்ராஜ்யம் சிவநாகம். அடைவாமல் இச்சமயம் வாங்கள் காப்பாற்றினால்தான் உண்டு! வேறு வழியில்லை யாது!" என்றான் கழுவார்க்கடியவான்.

"என்னால் ஆவது ஒன்றுமில்லை; மாதொரு பாகனாவிய மகேசுவரன் எனக்கு அத்தகைய சக்தியை அருள வேண்டும்" என்றார் பெரிய பிராட்டியவர்.

சிரிது நேரம் திருவரும் மௌனமாகச் சென்றார்கள். கொள்ளிடத்தில் ஓடத்துறை ஏற்றுத் தாரத்தில் தெரிந்தது.

"திருமலை! சற்று முன் ஒரு பயங்கரமான செய்தினைக் கூறினாய். ஆதித்த கரிகாலன் உயிர் இழந்தான் என்றாய். மூன்று உவகையும் ஆளவேண்டிய அந்த வீராதி வீரன் இறந்ததே விபரீதமான செய்திதான். இளவரசன் துர் மரணம் அடைந்ததாகக் கூறினாயே! அது எப்படி? தன் உயிரைத் தானே போக்கிக் கொண்டானா! அல்லது யாராவது அவனைக் கொன்று விட்டதாகச் சொல்கிறார்களா?" என்று பெரிய பிராட்டி வினவினார்.

"தேவி! அதைப் பற்றிப் பவனிதப் பேசு க்கள் பரவி வருகின்றன. சம்புவளையர் வீட்டில் இது நடந்தபடியால் அவர் வீது சந்தேகப்பட்டு அவரையும் அவர் குடும்பத்தார் அத்தனை பேரையும் மனலயமான் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார். சம்புவளையர் மகள் கந்தமாறன் மட்டும் தப்பிச் சென்று விட்டாளாம்..."

"சம்புவளையரால் இது நேர்ந்திருக்கும் என்று உண்மையில் எனக்கு நம்பிக்கைப்படவில்லை. எல்லவவுதான் விரோதமிருந்தாலும், அவருடைய இல்லத்துக்கு விருந்தாளியாக வந்திருந்த சகலவர்த்தித் திருமகனைக் கொல்லுவதற்கு யாருக்குத்தான் மனம் வரும்? சம்புவளையர் அப்படிச் செய்திருக்க முடியாது. அவர் இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறாராம்? இளவரசர் கரிகாலரின் மரணம் எப்படி நேர்ந்திருக்கும் என்று சொல்லுகிறாராம்?"

"தேவி! பழையாறைக்கு முன்னொரு சமயம் வாணர் குலத்து வீர வாகிபன்

ஒருவர் உத்திருத்தானே, திணைவிடுக்கிறதா? அவனைக் குத்தவை பிராட்டியார் எந்தாட டெஞ்சு கூட ஒவையுடன் அணுப்பி வைக்க வில்லவவா?

"ஆம், ஆம்: ஞாபகம் இருக்கிறது. அவனைப் பற்றி என்ன?"

"இளவரசரின் உயிரற்ற சடவத்துக்கு அருகில் அந்த வாலிபன்தான் இருந்தான். ஆகையால் அவனேதான் கொன்றிருக்க வேண்டும் என்று சம்பவநாயகி சொல்கிறா ராம்...."

"திருமலை! அப்படி ஒருதாளும் நேரத் திராது. அந்தப் பிள்ளையைப் பார்த்த ஞாபகம் எனக்கு இருக்கிறது..."

"நாளும் அப்படித்தான் திணைக்கிறேன். தாயே! ஆனால் சந்தர்ப்பங்களும் சாட்சிகள் களும் வந்திவந்தேவனுக்கு எதிராவிகுக் கின்றன!"

"ஐயோ! பாவம்! இளைப்ப பிராட்டி அந்த

வாலிபனிடம் கொம்ப நம்பிக்கை வைத் திருந்தான். இந்தச் செய்தி தெரிந்தால் அவள் தடி தடித்துப் போவான்!"

"தாயே! தங்கனிடம் அளதப் பற்றிக் கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்று திணைத் தென். தாங்கள் குடத்தைக்குச் சென்றதும் இளைப்ப பிராட்டியைச் சந்தித்துத் தள்ளுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவது நல்லது..."

"அதுதான் என் உத்தேசம். இளைப்ப பிராட்டி, எனக்காக அங்கே காத்துக் கொண் டிருக்கிறான்....."

"உற்றவர்கன் லாவம் பரார்பியாக இளைப்ப பிராட்டிக்குச் செய்தி தெரிவதற்கு முன்னால் தாங்களே சொல்லி விடுவது தான் நல்லது....."

"அப்படியானால் இப்போது நீ என் னுடன் வரப் போவதில்லையா, திருமலை?"

"தேவீ! தாங்கள் அனுபதி கொடுத்தால் சொல்லிடத்திற் தென்களையில் தங்கனிடம்

விடை பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்..."

"எங்கே போகப் போகிறாய்?"

"இளவரசர் கரிகாலரின் மரணத்தில் ஏதோ ஒரு மர்மம் இருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடித்து வருவதற்காகப் போக விரும்புகிறேன்."

"எப்படிக் கண்டு பிடிப்பாய்?"

"தேவி! பாண்டிய நாட்டுச் சதிகாரர் களைப் பற்றித் தங்களுக்கு முன்னமே ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அச்சதிகாரர் களில் ஒருவனைக் கொள்ளிடத்தின் தென் கரையில் நாம் வரும்போது பார்த்தேன்..."

என்றான் திருமலை.

"உடனே நீ ஏன் அவனைப் பிழ் தொடர்ந்து செல்லவில்லை?"

"கொள்ளிடத்தின் வடகரைக்கு வந்த பிறகுதான் கரிகாலர் மரணத்தைப் பற்றிச் செய்தி தெரிந்தது. அரசி! எனக்கு விடை கொடுங்கள்! சதிகாரர்கள் சாதாரணமாகக் கூடிப் பேசுகிற இடம் எனக்குத் தெரியும்....."

"சரி, போய் வா! இளைய பிராட்டி குந்த

வைவிடம் என்ன சொல்லட்டும்? அவளை நினைத்தால் எனக்குப் பெருங்கவனவயா யிருக்கிறது."

"வந்தியத் தேவன் மீது குற்றம் சாட்டப் பட்டால் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லுங்கள். உண்மைக் குற்ற வாளியை நான் எப்படியும் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லுங்கள்!"

"இறைவன் அருளினால் நீ போகும் காரியம் வெற்றி அடையட்டும்!" என்றார் சிவபக்தியில் சிறந்த பெண்மணியான செம் பியன் மாதேவி.

இதற்குள் கொள்ளிடக் கரை வந்து விட்டது. பெரிய பிராட்டி செம்பியன் மா தேவியும் பரிவாரங்களும் ஏறிச் செல்வதற் காகப் படகுகள் காத்திருந்தன.

ஆழ்வார்க்கடியான் வேறொரு சிறிய படகு பிடித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு முன்னால் விரைந்து படகைச் செலுத்தச் சொல்லி, அங்கிருந்து சென்றான்.

அத்தியாயம் 44 மலைக் குகையில்!

கொ

ள னிடத்தின் தென் கரை யை அடைந் ததும் ஆழ் வார் க்கடிய யான் மேற்

திசையை நோக்கிப் போனான். கொள்ளிடத்தின் உடைப்பினால் எங்கும் வெள்ளக் காடாக இருந்ததைப் பார்த்தான். ஆயினும் கொள்ளிடத்தில் தண்ணீர் மட்டம் குறைந்து வந்ததைப் போல் உடைப்பினால் தண்ணீர் பரவியிருந்த இடங்களிலும் வேகமாகத் தண்ணீர் வடிந்து கொண்டு வந்தது. கடைசியாகத் திருப்பறம்பலத்தை அடைந் தான். அந்த ஊர் மட்டும் அவ்வளவு வெள் ணத்தினாலும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்ததைப் பார்த்து வியத்தான். ஆதி காலத்தில் உலகமே பிரளயத்தில் ஆழ்ந்த போது திருப் பறம்பலம் மட்டும் தண்ணீரில் முழுசாய் விருந்தது என்னும் வரலாறு இதனாலே தான் ஏற்பட்டது போலும் என்று எண்ணிக் கொண்டு பள்ளிப்படைக் காட்டை நெருங் கினான். அங்கே புயலினால் பல மரங்கள் சாய்ந்து விழுந்திருந்த போதிலும் அவன் ஒளித்து பார்ப்பதற்கு வேண்டிய அடர்த்தி யில்லாமற் போகவில்லை. அவ்விதம் பார்த்தபோது, பள்ளிப்படைக் கோவில்

வசலில் ஆஸகன் மூலமும் ஒரு ஸ்திரீயும் நின்று பேசுவது தெரிந்தது. நன்றாய் கற்றுப் பார்த்த போது, எல்லாகும் அவனுக்கு முன் னாலே தெரிந்தவர்கள் என்று அறிந்தான். அதே பள்ளிப்படைக் காட்டில் முதன் முத லில் சதியாலோசனைக்காகக் கூடியவர்க ளில் இந்த மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும் இருந்தார்கள். ஒருவன் சோமன் சாம்பவன். இன்னொருவன் கிரமலித்தன், மூன்றாவது ஆண் இரும்பன்காரி, ஸ்திரீ, படகொட்டி முருகையனுடைய மனைவி. அவர்களில் இரும்பன்காரி மற்றவர்களுக்கு ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அச்செய்தி அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்ததாகத் தெரிந்தது. "சரி! அப்படியானால் நாமும் பச்சை மலை அடிவாரத்துக்கு உடனே புறப் படலாம். போய்ச் சேர இரண்டு நாட்கள் பிடிக்கும்" என்று சோமன் சாம்பவன் கூறி யது ஆழ்வார்க்கடியான் காடில் விழுந்தது.

இ

வர்களுக்கு முன்னால் தான் அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட லாம் என்று எண்ணி ஆழ் வார் க்கடியான் திரு ம பி னா ன், அவனுடைய மார்புக்கு நேரே சிறிய கத்தியைக் கண்டு திடுக்கிட்டான். அதைப் பிடித்திருந்த கை பூங்குழலின் கை என்று தெரிந்ததும்

நிகைப்பு நீக்கியது. இருவரும் ஒருவரைப்போருவர் தெரிந்து கொண்டதும் புன்னகையினால் தங்கனின் விவரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். சமீக்கனனின் மூலமாக வாய் பேசாமல் சிறிது நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்ந்திக் கொண்டார்கள்.

சதிசாரர்கள் அங்கிருந்து போய் விட்டார்கள் என்று தெரிந்த பிறகு ஆழ்வாரைக் கடிப்பான், "பூங்குழலி! தஞ்சாவூரிலிருந்து நீ எப்படி இங்கே வந்தாய்? எதற்காக வந்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"பழி வாங்குவதற்காக வந்தேன்" என்றான் பூங்குழலி.

"என்ன பழி? எதற்காக?"

"இவர்களிலே ஒருவன் என் அத்தைதனயக் கொன்றுவிட்டு ஓடிவந்த பாதகன். அப்பாதகனை விடாமல் பின் தொடர்ந்து இவ்விடத்தில் வந்து பிடித்தேன். இங்கே இன்னும் மூன்று பேர் அவனுக்கு முன்னால் வந்திருந்தார்கள். அதிலும் என் அண்ணன் மனைவியை அலரினாடன் பார்த்ததும் நிகைத்துப் போயினேன்! அதற்குள் தீ ஒருவன் வந்து குரூக் கிட்டாய்! இப்போது என்ன செய்வாய்? நீ எனக்கு உதவி செய்வதாவிருந்தால் இவர்களை விடாமல் தொடர்ந்து போய் என் அத்தைதனயக் கொன்றவனைக் கொன்று விட்டு வருவேன்!" என்றான்.

"ஆமோ! பாவமிகு அத்தை என்றால், அந்த ஊமை ராணி மந்தரவினிதானே? அவளை எதற்காக இவர்களில் ஒருவன் கொன்றான்?" என்று ஆழ்வாரைக்கடியான் கேட்டான்.

"அத்தைதனயக் கொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொல்லவில்லை. சக்கரவர்த்தியைக் கொல்ல நினைத்து அவர் மேல் எறிந்த வேலை என் அத்தை தாங்கிக் கொண்டான்!" என்றான்.

"ஓகோ! அப்படியா? ஊமை ராணி தன் உயிரைக் கொடுத்துச் சக்கரவர்த்தியைக் காப்பாற்றினாள்? இதெல்லாம் எப்படி நடந்தது? சற்று விவரமாகச் சொல், கேட்க வாய்!"

"விவரமாகச் சொல்லுவதற்கு இது தானா சமயம்? அவர்கள் தப்பித்துக் கொண்டு போய் விடுவார்களே?"

"பூங்குழலி! அவர்கள் போகுமிடம் எனக்குத் தெரியும். எதற்காக யானைச் சந்திப் பதற்காகப் போகிறார்கள் என்றும் ஊதித் துக் கொண்டேன். வழியிலே அவர்களைத் தடை செய்யாமலிருப்பதே நல்லது. அவர்கள் போகுமிடத்துக்கு தாலும் போக வாய். அங்கே நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதைத் தெரிந்து கொண்டு, பிறகு தீ உன் பழியை முடித்துக் கொண்டாய்" என்றான்

ஆழ்வாரைக்கடியான்.

"அப்படியானால் புறப்படு! போகும் போதே தஞ்சாவூரில் நடந்ததைவெல்லாம் உனக்கு விவரமாகச் சொல்கிறேன்!" என்றான் பூங்குழலி.

குரூரும் வெள்ளிடத்தடப் படகின் மூலமாகக் கடந்து அக்கரை அடைந்தார்கள். வடமேற்குத் திசையை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்தார்கள். மூன்று தினங்கள் இரவும் பகலும் பிரயாணம் செய்த பின்னர், பச்சை மனையில் அடிவாரத்தை அடைந்தார்கள். அந்த அடிவாரத்தில் அடர்ந்த காடு மண்டிக் கிடத்த படியால் இவர்கள் தேடிச் சென்றவர்கள் எங்கே இருக்கக்கூடும் என்பதை இவ்விடத்தில் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. இவ்வுளவு பிரயாணமாயுடன் பிரயாணம் செய்து வந்தது வினாவி வினாமோ என்று மனச் சோர்வு அடைந்தார்கள்.

நிலா என்று ஆத்தைவிட குரூ மூன்று கேட்டது. பதிலுக்கு மற்றொரு குரூ அநே மாதிரி கேட்டது. ஆழ்வாரைக்கடியானுடைய மூகம் மலர்ந்தது. பூங்குழலிக்குச் சமீக்கனனின் மூலமாகப் பேசாமல் தன்னுடன் வரும் படி தெரிவித்தான். ஆத்தைகளின் குரூ கேட்ட இடத்தில் இடைவெளி தென்பட்டது. அங்கே ஏழெட்டுப் பேர் இருந்தார்கள். சிலர் நெருப்பு மூட்டிச் சமைப்பச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மற்றவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மூன்றாமே அங்கு இருந்தவர்களும் புதிதாக வந்து சேர்ந்தவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் ஏதோ விவரபரன் செய்தி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று தெரிந்தது.

மூன்றாமே அங்கிருந்தவர்களின் ரவி தானானும் ஒருவன். அவன் அப்போது புதிதாக அங்கே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த மனைய்குனை வெள்ளைக் கட்டிக் காட்டி ஏதோ தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தான். இதை ஆழ்வாரைக்கடியான் கவனித்துக் கொண்டான். மெல்லிய குரவில், "பூங்குழலி! நான் தேடி வந்தவர்கள் அந்த குனைக்குள்ளேதான் இருக்க வேண்டும். நான் மென் ன க் குனைக்குள்ளே

10

கைக்கு அமைதி உண்டு பண்ணத் தான் சங்கீதம். அதில் விவகாரம் எதற்கு? விவகாரம் என்ற வார்த்தையில் பொருள் அமைதியை அழிப்பதாகும். முறையாகச் சங்கீதம் பயின்றவர், ஞானமும் உகராரமும் உடையவர். திணைத்த உன்னத்தொடு பாட வேண்டும். கலை மீதும் கடவுள் மீதும் பத்தியுடன் பாடினால் கேட்பவர் உள்ளத்தில் உவமை உண்டாகும். அதை விட்டு நெருடான வழியினில் போய்ப் பக்கலாத்தியக் காரர்களுடன் பல்பு பரிட்சை பார்க்க ஏற்பட்ட போர்க்களம் அல்ல உச்சரி மோட. விவகாரம் செய்வ வேண்டுமானால் பொது நுணங்கன் உட்க கூடிய சைபகளை விட்டுவிட்டுத் தனி மூடம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு மோதனை

மட்டும் கூடி அந்தக் காரியத்தை நடத்து வது மேல். கேட்பவர் மனசுக்கு ரம்மிய மான சங்கீதத்தை அளிப்பதுதான் சங்கீத விதவாஸின் முதல் கடமை.

— செம்பை.

ஆதாரம்: 'செம்பைச் செம்பம்' தகவல்: எம். பாண்டி.

துழைத்து பார்க்கிறோம். இவர்களில் யாராவது குணகலைய நெருங்கி வந்தால் நீ ஒரு குரல் கொடு!' என்றான்.

"ஆதனத கத்துவதுபோல் என்னால் கத்த முடியாது. குரில் கூவுவதுபோலக் கூவுகிறேன்!" என்றான் பூங்குழனி.

கைக்குகைக்குள்ளே காற்றும் வெளிச்சமும் துழைவதற்காகச் சில பெரிய துவாரங்கள் செய்வப்பட்டிருந்தன. ஆகையால் உள்ளே நன்றாக வெளிச்சம் வந்து கொண்டிருந்தது.

டிருந்தது.

அந்த வெளிச்சத்தில் ஆழ்வார்க்கடியால் ஓர் அபூர்வமான காட்சியைக் கண்டான். பெரிய பழுவேட்டளையர் காளாமுகச் சாமி பார்த்துப் போல் புவித்தோல் உடை தரித்திருந்தார். அவர் பக்கத்தில் மண்டை ஓட்டு மானை ஒன்று கிடத்தது. அவர் உடம்பிலிருந்து இரத்தம் மிகச் சேதமாகியிருக்கவேண்டும் என்று அவர் முகம்வெளுத்துப்போயிருந்ததிலிருந்து ஊகிக்கும்படி இருந்தது. தரை விலே படுத்துக்கொண்டு அப்போதுதான் கைய திணைவு பெற்று எழுந்து உட்கார் முயன்றதாகத் தோன்றியது. ஏதோ பயங்கர சொப்பன உலகிலிருந்து அப்போதுதான் விழித்தெழுந்தவர்போல் காணப்பட்டார். அவருடைய கண்கள் நிறுநிறுவென்று விழித்தன.

அவர் பக்கத்தில் நந்தினி இருந்தான். அவன் ஆபரண அலங்காரங்கள் கலைவப் பெற்றுத் தலைவிரி கோவமாக இருந்தான். ஆயினும் அவருடைய கண்கள் சென்றதரியம் முன்னணிப் பன்மடங்கு அநிகமாகப் பிரகாசித்தது. அன்பும் ஆதரவும் பரிதாபமும் பச்சாத்தாபமும் துயம்பியகுரலில், "ஐயோ! இந்தக் கஞ்சியை அருத்துங்கள்!" என்று கூறிக் கொண்டே ஒரு மண் பாத்திரத்தை

அவரிடம் நீட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

பழுவேட்டளையர் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார். அவர் முகத்தில் ஒருவரை நேரம் எல்லையற்ற இன்பத்துக்கு அறி குறியான புன்னகை மலர்ந்தது.

"நந்தினி! என் பேரரசி! நீ தானா இப்போது பேசினாய்? உன்குரல்தானா இது? நான் இப்போது எங்கே இருக்கிறோம்? மரணத்தில் வாசலுக்குச் சென்றிருந்த என்னை நீயா திரும்பக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாய்? அன்று சாவித்திரி கத்தியவாளுக்குச் செய்ததை இன்று நீ எனக்குச் செய்தாயா? எனக்கு திணைவு வந்த போது உன்னுடைய மலர்ச் கைவினால் என்னுடைய மார்பைப்பொட்டுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியதே! அது உண்மையா? மூன்று ஆண்டு காலமாக என்னைத் தொடவும் மறுத்தவன் உடையவாக மனமிரங்கி விட்டாயா? எங்கே? கொடு! கஞ்சியைக் கொடு! உன் கைவினால் எஞ்சி கொடுத்தாய் அதுவே எனக்குத் தேவையிர்தமாயும்!" என்றார்.

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே நந்தினியின் கைவிரிந்த மண்பாண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டவரிடமிருந்து அவனை வெறித்துப் பார்க்கத் தொடங்கினார்! அடியோடு மாறிப் போன பயங்கரமான குரலில், "அடி பாஷி! ராட்சஸி! நீதானா? என்னைத் தொடுவதற்கு உனக்குத் கைரியம் வந்ததா? என் நெஞ்சில் கத்தியால் குத்தப் பார்த்தாயா? அப்போது நான் விழித்துக் கொண்டேனா? இந்தப் பாத்திரத்தில் இருப்பது உண்மையில் கஞ்சிதானா? அல்லது என்னைக் கொல்லுவதற்கான நஞ்சா? உன் கையால் கொடுப்பது தேவையிர்தமானாலும் எனக்கு அது விஷமல்லவோ?" என்று கூறிவிட்டு அம்மண்பாண்டத்தை வீசி எறிந்தார். அது தடாவென்று குகைக் கவரில் மோதிச் சக்குதூறாடிக் சிதறி விழுந்தது.

(தொடரும்)

உங்கள் பணத்தை மேன்மேலும் பெருக்குவது எப்படி? பத்திரமாக, நம்பகமாக, பாதுகாப்பாக...

**விடைகாண
உன் வாரீர்
பிடலிடி
பைனான்ஸ்**

ஒரு டெபாசித்தரர் என்றும் முறையில், உங்கள் பணத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது உங்கள் தலைபலியைப் பொறுப்பு. உங்கள் பணம் பத்திரமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் திருக்கும் ஒரு நம்பகமான கம்பெனியில் அதை முதலீடு செய்வ வேண்டும்.

அதாவது பிடலிடி பைனான்ஸ் போன்ற கம்பெனி. அவ்வாறு குடும்பத்தினரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கம்பெனி.

பிடலிடி பைனான்ஸ் 1983-ல் துவக்கப்பட்டது முதல், நாள்தோறும் நாம் வறுமையடந்து வருகிறோம். தொடக்கத்தில் ரூ. 5 லட்சமாக இருந்த அதன் பங்கு முதலாளிகள், 1988 மே 31-ல் தேதியன்று ரூ. 56 லட்சத்தை எட்டிவிட்டது. அதுபற்றினால் நித்திரைமீலையே மிக உயர்ந்த வகையில் விவரத்தைப் பெற்றுள்ளது இந்தக் கம்பெனி. டெபாசித்தரர்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு இறங்கிட அத்தார்ட்டு பேரென்கள் வேண்டும்?

எனவே, முதலீடு செய்யுங்கள், சரியான விவேகமான முடிவு எடுங்கள், உங்கள் பணத்தை பிடலிடி பைனான்ஸில், உங்களுக்குப் பொருத்தமான வேலிப்புத் திட்டத்தில் டெபாசிடு செய்யுங்கள்.

பிடலிடி பைனான்ஸ் — முதலீடு செய்ய முதலான தேர்வு

பிடலிடி பைனான்ஸ் லிட்

பதிவு அலுவலகம் & டெபாசிடு பிரிவு: 48, ஸ்டீட்ஸ் சாலை, சென்னை-600 016.

தொலை: 882848, 882888, 201221

பிஸினஸ் அலுவலகம்: டிவிஎஸ் மாளிகை, 180, அண்ணா சாலை, சென்னை-600 090.

நினைவுகள்: தமிழ்நாடு: a 58, சேவல்சாமி சாலை, 3ம் தளம், கோயம்புத்தூர்-601 006 & 113, தேவநி கெனி வீதி, கதுரை-938 001 & மகாட் தே. 8, பவர் அபார்ட்மென்ட்ஸ், அனாபுரம் புறா ரோடுவேல் -428 016. & 89, கை பால் ரோடு, வேலூர்-622 006 & 72, தர்மலாயன் அடக்கு வீதி, குப்பமேனம்-612 003 பாண்டிச்சேரி: & சஞ்சய் ஹாதி தளம், பாண்டிச்சேரி-16 ஆந்திரா: & 18-1-16, ஹாதி ரோடு, சித் தூர்-517 001 மகாராஷ்டிரா: & 22/67, பால்க் ஆன் மகாராஷ்டிரா பிளாக், சி-ஹது மாடி, பம்பே ராண்ட்ஸ் மாடிக், பம்பே-400 028 & M.A. வீட், கைபுல்கட்ட, பகிபால்-புனே ரோடு, பிஷ்னர், புனே-412 018

டிவிஎஸ் குடும்பத்தினரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது

இந்த விவரங்கள் ஏதாவது ஆய்வினை மற்றும் தமிழ் தாவோடுகளில் அக்டோபர் 18, 1989ல் தேதி வெளியான சிஎஸ் லக்ஷியில் விதிமுறைகளுக்குட்பட்ட விவரப்பதிவில் தொடர்புபெறும்.

பேட்டிக்கு கதை

“நீதீஸ் இன்னைக்கு உனக்கு முக்கியமான வேலை ஒன்னு இருக்கு...”

அப்பாவின் முக்கதை அப்பொழுதுதான் ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். உடலில் ஒருவிதமான படபடப்போடும், கண்களில் இமைத்தெரியாத கலக்கத்தோடும் இருந்தார்.

“என்ன வேலை அப்பா... என் ஒரு மாநிலியா இருக்கீங்க? உடம்புக்கு எதுவும் புடியுமல்லவா?”

“இவ்வ நீதீஸ், உடம்புக்கு எதுவும் இல்லை. மனசில இருக்கிற பாரம்பதான் உடம்புத் தள்ளை. எலக்குது!” என்ற வார்த்தை வெளியில் பெத்த கட்டினை எடுத்துவந்து முன் உடத்தில் போட்டு, என்னை அமரச் செய்து, அவரும் என் அருகிலேயே அமர்ந்து கொண்டு தொடர்ந்தார்.

“நீதீஸ் இந்த இருபத்தி நானூ வருகை முழுமையான ஆளா. கவமா நித்திக்குத் தெரிஞ்சு மறுமையா வளர்த்திருக்கே. சிக்கலான ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னாலும் தாங்கிக்கக் கூடிய... அதைப் பற்றி முடிவெடுக்கக் கூடிய அறிவு உங்கிட்டே இருக்கு. அந்த நம்பிக்கையில் இத்தனையானா மனறச்சி எய்க்கிறுத்த ஓர் உண்மையைச் சொல்லப் போறேன், அது உனக்கு அதிர்ச்சியா இருக்கலாம்...”

நான் அமைதியாகத் தளையை துளித்து கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என் பார்வை எங்கோ இருந்தாலும் அவருடைய முகத்தில் ஏற்பட்ட கலையலான உணர்ச்சியை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

“நீதீஸ்... உன் பேருக்கு முன்னால் ஏதோ எழுத்தைச் சேர்த்து எழுதறயே அது எலக்கப்பா?”

இந்த இல்லறியல் பிரச்சனை இப்பொழுது எதற்காக வந்தது? “ஏதோ தெரியாதவரைப் போல் கேட்கிறாரே!” என்றிருந்தது எனக்கு. இருந்தாலும் சரியானாகக் கேட்டதால் சொல்வேன்.

“உன்னோட பேருக்கு முன்னால் போடற எழுத்துக்கு நியாயமான உரிமையில்லாதவன் நான். அதுக்கு உரிமையுள்ளவன் இப்ப உன்னைப் பார்க்குறாதும்து துடிக்கறான்...”

அப்பா இதைச் சொல்லும் போது நிதானமாக அதே நேரத்தில் எழுந்தமாய்க் கொண்டார். அவர் உதிர்ந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்

பனக்குச் சில நிமிடங்கள் பிடித்தன. புரிந்து போது அழுதன. கோபம் எல்லாம் கவனமாக வந்தன. “என்... எதற்காகத் திடீரென்று ‘நான் உன் அப்பா இல்லை... உன்னைப் பெற்றவன் நான் இல்லை’ என்று சொல்ல வேண்டும்?”

“அப்பா... அம்மா...” என்று அழைத்துக் கொண்டு இவர்கள் பொறியும் பாசமணியும் துளித்துக் கொண்டு இருக்கும் எனக்கு இது பேசிய ‘பேசிய’ என்ற வார்த்தையை முன்பு அடிக்கடி படித்திருக்கிறேன்; கேட்டிருக்கிறேன். அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை இப்பொழுதுதான் உணர்விறேன்.

“நீதீஸ் இருபத்தி நானூ வருஷத்துக்கு முன்னே உன்னைப் பெத்தவர்க ஓன்பது மாத குழந்தையா என் கையில் உன்னைக் குத்தப்ப அவங்க ரொம்ப வருமையில்

இருந்தாங்க. நாங்களும் பின்னைக்காகத் தலம் இருந்துக்கிட்டு இருந்தோம். அப்போ எங்கிட்டு வந்திருந்தது.. அவங்க இட்டே வறுமை இருந்தது. அதனால் உன்னைக் கைமாத்திக்கிட்டோம். உன்னை நாங்க தத்துப் பின்னைவா வளர்க்கவ... எவ்வளவுடைய ரத்தமாகியே எங்க உயிராகவே வளர்த்தோம். இதைப் பத்தின விஷயம் உனக்குத் தெரியவே கூடாதுன்னு நான் இரண்டு குடும்பங்களும் சொத்து முடிவெடுத்திருந்தோம். ஆனா இப்ப உன்னைப் பெத்தவன் உன்னைப் பார்க்கணும்னு தடியாத் தடிய்கிட்டு இருக்கானாம். தபால்வா எழுதி இருக்கிறதைப் பார்க் கிறப்போ ஏறக்குறைய படுக்கையில் இருப் பாண் போலிருக்குத்!"

"அப்பா!"

"என்ன நத்திஸ்?"

"இதை என்விட்டே தூக்க கொல்லாம வேயே இருந்திருக்கலாம்."

"தப்பு நத்திஸ். ரொம்பத் தப்பு. யார் வழியாலோ உனக்குத் தெரியதை விட... நானே சொல்லிடணும்.. இன்னைக்குச் சாயத்திரம் உன்னை அங்கே அழைச்சிட்டுப் போகப் போறேன். அவங்கள்ளாம் 'வாரோ எவரோ'ன்னு அறிமுகமானிறதை விட இந்த வகையில் உறவானவங்களுக்குத் தெரியும்தான்."

விட்டு அவங்கவிட்டே பழகணும். அதுதான் முறை.

இரண்டு மணி நேர பஸ் பயணத்தில் என் மனை இருப்ப மணி நேரத்திற்கான கித்தனையைச் சொத்து.

அப்பா இதை என்னிடம் சொல்லிய தந்தாக அம்மா அவரிடம் லெதுவாகக் கோரித்துக் கொண்டான். "கூடுக்குப் போகவே வேண்டாம்.. வேண்டுமானால் அவர்கள் வந்து பார்த்து விட்டுப் போகட் டும்" என்று அடம்பிடித்தான். அப்பாதான் ஏதேனா தீவாய் வாதங்கள் எடுத்துக் கொள்ளி அம்மானை மனிய வைத்தார்.

இனம்பின்னையில் அவர்கள் விட்டை அடைந்த போது வாசற்படியில் குழந்தை யுடன் அமர்த்திருந்த ஒரு பெண் உன்னே பார்த்து.

"அம்மா பெரியப்பா வந்தாங்க!" என்ற வார்த்தை அப்பாமைப் பார்த்து. "வாங்க பெரியப்பா!" என்றான்.

என்னவோ காலிலிருந்து தலை வரை ஆர்வத்தோடு பார்த்து. "வாங்க நம்பி!" என்று ஒன்றை வார்த்தையில் நிறுத்திக் கொண்டான். ஆச்சரியம் கலந்த மனத்தி அவன் முகத்தில் அப்பட்டமாய்த் தெரிந் தது.

அப்பாமைப் புதிதாகப் பார்க்கிறோம் என்ற ஒரு சவனமும் அந்தப் பெண்ணிடம் இல்லை. அப்படியானால் அப்பா அடிக்கடி இங்கே வருவார் போலிருக்கிறது! விட்டிற் குள் துழைந்தோம். நடுத்தரக் குடும்பத்திற் குள் கொஞ்சம் மேலான நிலையில் இருந்தார் கள்.

கூடத்தின் ஓரத்தில் ஒரு கயிற்றுக் கட்டிக் கொண்டப்பட்டிருந்தது. அதில் கசக்கிப் போன பேப்பரால் ஓர் உருவம்... அவர் தான் என்னைப் பெற்றவர் போலும். பக்கத்தில் ஓர் அம்மாம்... என்னைச் சுமத்த வன். தாங்கள் உன்னே துழைந்ததும் லரவேற்றான்.

என்னைப் பெற்று, விற்று விட்டவர்கள் யிது எனக்குக் கோபம்தான். ஆனாலும் இவர்களைப் பார்த்தவுடன் என் உடலில் ஏன் ஒருவிதமான ரசாயன மாற்றம் திகழ் கிறது? தென்குப் பகுதியிலிருந்து வயிற்றுப் பகுதிக்கு அமிலம் சுரப்பதைப் போல் இருக் கிறதே ஏன்? அவர்களுடைய சாயல் என்னை ஒத்திருக்கிறதா என்று என்னை யும் அறிவாமல் அவர்களை உற்று உற்றுப் பார்க்கிறேன்.

என்னைப் போலவே, அந்த அம்மாளும் ஆர்வமாக... மிக ஆர்வமாக நோக்கினான். அவன் உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்த கெனஞ்சிறு உயிர். இன்று ஆறடி உருவ மாக, முழுமை பெற்ற மனித வடிவாக வந்து நிற்பதைக் கண்டு பூரித்திருந்தான்.

சு.ருகிராசன்

கட்டிலில் படுத்திருந்த அந்த உருவத்தை மென் எத் தட்டி, "என்னங்க... அவங்க வத்திருக்காங்க! உன்னை முழிச்சுப் பாருங்க!" என்றான்.

அப்பா அந்தக் கட்டிலின் விளிம்பில் அமர்ந்து கொண்டே,

"வேணி நத்தீஸ்வரன்விட்டே என்னைத் தையும் சொல்லிட்டேன், அதனால் 'உன் மகன் வத்திருக்கான்'னு கூச்சப்படாமல் சொல்லி எழுப்பு" என்றார்.

அந்த அம்மான் அப்படியே சொல்லி எழுப்பினான். அசுரபாகக் கண் விழித்தவர் எங்களைக் கண்டதும் ஆச்சரிப்பதில் ஆழ்ந்து போனார். கொஞ்ச நேரம் என்னை உற்றுப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வை "என் மகன்! என்னால் உருவாக்கப்பட்ட பிம்பம்!" என்பதைப் போல் இருந்தது.

நாழுவாரத்தில் என்னை 'வாங்க தங்கி' என்று அழைத்த அந்தப் பெண், ஒரு நாள் காலி கொண்டு வந்து போட்டு என்னை அமரச் செய்தான்.

ஒரு மாதமா உக்கரைப் பத்தியே அப்பா பேசிக்கிட்டு இருந்தாரு... பசர்க் கணுமனு ரொம்ப அடம்புடிச்சாரு, அது நான் கடிதாசு போட்டேன்" என்றான்.

அவன் எனக்கு என்ன உறுவு என்பதைப் போல் அப்பாவைப் பார்த்தேன்.

"தத்தீஸ் இவ பேரு கமதி... உனக்கு அக்கா, எவ்வாருக்கும் மூத்தவ. அடுத்தது, அதோ அந்த போட்டோவுல இருக்கிறது நான் உனக்கு அண்ணன். அது வகுஷக் களுக்கு முன்பே விபத்தியே செத்துட்டான். பேரு மணி."

அப்பா காட்டிய அந்தத் திசையில் திரும் பிப் பார்த்தேன். மேலே பூப் போட்டு, பொட்டு வைத்திருந்த கண்ணாடி பிரேமூக் குள் சிரித்துக் கொண்டிருந்த அந்த உருவம் என்னை ஒத்திருந்தது.

"அப்பூறம் தத்தீஸ்... சேகர், உமா... ஏம்மா கமதி, எங்கே சேகரும், உமாவும்?"

"உமா சிபேதி லீட்டுக்குப் போயிருக்கா, சேகர் ஸ்கூலுக்குப் போயிருக்கான். வந்துடு வாங்க பெரிவப்பா."

"வரட்டும்... வரட்டும், என்ன சீனிவாசா

வைச்ச உன்னை எடுக்காம இன்னமும் மகனையே பார்த்துக்கிட்டு இருக்கே. ஏதா வது பேசேன்."

அப்பா துத்திலைவைச் சகஜ நிலைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தார். எனக்கும் அப்பொழுதுதான் இறுதி இருந்த மனம் மென்ன இனிக்கவரலாற்று. லீட்டைச் சுற்றினும் நோக்கினேன். கவரில் மாட்டி விழுந்த படங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தேன். அட! என் சின்ன வயது போட்டோ ஒன்றும்... நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு அம்மா, அப்பா, நான் மூன்று பேரும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்ட போட்டோ ஒன்றும் மாட்டிவிருந் தது!

"கண்ணு நத்தீஸ்வரா...!" என்னைப் பெற்றவச் அழைத்தார். திரும்பிப் பார்த்து 'உம்' என்று உம் கொட்டினேன். சடா ரென்று 'அப்பா' என்று அழைக்க வாய் வரவில்லை. என்னை அழைத்தவர் எதுவும் பேசாமல் மீண்டும் மெனமமாக இருந்தார். அப்பாதான்.

"என்ன சீனிவாசா... ஏதோ சொல்ல னுமனு தினைக்கிற போலிருக்கு. ஏன் சொல்ல முடியலாம தலிக்கிறே?" என்று பரிபோடு கேட்டார்.

திரென்று என்னைப் பெற்றவர் குறுக் கிக் குறுக்கி அழுதார். எனக்கும் பரிதாப மாக இருந்தது. பசத்தின் வேகம் அவருக்கு அழுதக்கவாக வந்து விட்டது போலும். அப்பா பதறிப் போய் விட்டார்.

"என்ன... என்ன சீனிவாசா? ஏன் அழுறே? நான்தான் வத்திருக்கேனிய்ய... என்ன வேணும்னு மனக் திறந்து சொல்லு" என்றவாறே அவரின் முதுகை அப்பா மென்எத் தட்டிக் கொடுத்தார். சற்று நேரம் வாய் விட்டு அழுது விட்டு அ மு ன க விழுந்தே.

"எனக்கு என் மகன் வேணும் கோபால். எனக்குப் பின்னாலு அந்த ரெண்டு பசக் களுக்கு ஒரு வழிகாட்ட... இந்தக் குடும் பத்தை வழி நடத்த... ஒரு மகன் வேணும் கோபால்" என்று புலம்பினார். அப்பா வைப் பார்த்துக் கைவெடுத்துக் குயிட்ட லாக்.

"கோபால் இந்தக் குடும்பத்துக்கு நீ எத்தனையோ செஞ்சிருக்கே. அப்படியிப் பட்ட உன்னை இப்ப நான் கஷ்டப்படுத் தறதா தினைக்காதே. தொடிச்சுப் போன இந்தக் குடும்பத்தைக் காரவேத்த மூத்தவன் இருக்கானென்று திருப்பிப்பட்டுக்கிட்டு இருத்தேன். ஆண்டவனுக்கு அது பொறுக் கலை. அவனை எடுத்துக்கிட்டான். எனக் குப் பின்னாலு திசை தெரிவாமல் இந்தக் குடும்பம் திக்காமல் இருக்க உன்விட்டே பிச்சை கேக்கிறேன் கோபால்."

பரிதாபமாகப் புலம்பினார். அப்பாவிற்குத் தர்மசங்கடமான நிலை. ஆனால் அவர் மூகத்தில் எத்தனைமான மாறுதலும் இல்லை.

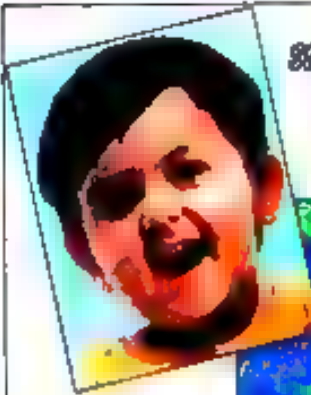
"இதோ பார் சீனிவாசா... இப்பவே

"கச்சேசை எடுவியே பாக்கைதரைக் கொணை செம்மறது கிரட்டை வத்திருக் கால் அதான் வெட்டிக் கடிக்கச், செக் குத்திடினனு அக்கொணைக்கொணைக்க!"

ஜலதோஷம் பறந்து போச்சு!

பயிற்சி
15 நாட்கள்

சூத்திரப்படை
அடக்கிய
அமித்துஷன்
செய்து
குழந்தைகள்
மெல்லிய
சுறுத்திக்குழந்தை
இதயத்து...
அவ்வளவு
அவ்வளவு
அவ்வளவு
அவ்வளவு...

அதிநவீன
கோல் ரப்

ஜலதோஷத்திலிருந்து துரித நிவாரணம்

HTA 7361

SAKSHI FRENCH
THROUGH
CORRESPONDENCE
SIX MONTHS!!

**संस्कृतम्
समसंकीर्णतम्**

தமிழ் மொழி கற்றுக் கொடுக்கும்
SAKSHI THROUGH CORRESPONDENCE

சமஸ்கிருத மொழியை இப்பொழுது கற்றுக் கொடுக்கும் ஆரோ மாதத்தில் மொழி, மருத்துவ, படிப்பு மற்றும் பொருள்கள்.

தொடர்ச்சியாக சமஸ்கிருத படிப்பதற்கான இலக்குகளை மூன்று மாதம் குறுகிய காலத்தில் அடையப்படும். சமஸ்கிருத மொழி மூலம் படிப்பதில் சிறப்பு மிகுந்த அறிவுமிகுந்த சமஸ்கிருத 'Purna' மூலம் மூன்று மாதத்தில் அடையப்படும்.

நாமாவும், மொழிதான் மொழி அறிவதில் சமஸ்கிருத மொழிமொழி மூன்று மாதம் பெறும். அவ்வளவு தான் மொழி அறிவதற்கான மொழி அறிவதில் சமஸ்கிருத அறிவதில் மொழி

**FRENCH
THROUGH CORRESPONDENCE
LEARN to Speak, Read, & Write !!**

EXHAUSTIVE STUDY MATERIALS • STEP-BY-STEP LEARNING

For Time & Write in: Programme Officer,

INDIANA SANSKRIT ACADEMY
C/o Indiana Academy of Management Sciences, P. Box No. 100,
MIS, Manipalapuram Road, Coimbatore - 641 001 Tamil Nadu.

தொலைக்காணல் சிறிதே தொலைக்காணல்!

தேர்தல் என்பது என்பவரும் ஆரம்பத்திலே பார்த்த Election-System என்பது நினைவில் கொடுக்கத்தக்கது. வி. பி. சி.ம், தேர்தல் வரலாறு ஆகியவை மேலே உள்ள திணைபேரவை போல போல் காட்டி அமைத்துவிட்டு, பிரதமர் தாழ்த்தி காத்திட்டு மட்டும் கொடுக்கவேண்டாம். படிப்பிற்கும் காட்டுவது ஒன்றே பரப்பியதானது. ஆட்டி பீட்டிவிடுகிறது அவர் இறங்கப் போகிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது போல் இருக்கிறது!

தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஒரு சரிவர எண்கள் உருவாகாத வரலாறுதான். "பொருள், ம. வி"

— பி. தொலைக்காணல்.

தான் தந்தியைவரண இங்கே விட்டுட்டுப் போகத் தயார்தான். இருந்தாலும் இதைப் பற்றி தான் இருக்கிற முடிவெடுக்க முடியாது. தந்தியைவரன் என்ன சொல்வானோ, அவன் விருப்பம் எதுவோ, அது போலத் தான் தான் செயல் முடியும்" என்றவர் என்னைப் பார்த்து.

"அப்பா கூட கொஞ்ச தேர்தல் பேசிக் கிட்டு இரு தந்தியை. தான் வெளித் திணைக்காணல் உட்காத்திக் கிட்டு இருக்கேன். கடைசியா உனக்கு மனசை என்ன சொன்னோ சொல்வது. அப்படிச் செய்வோம்" என்று சொல்லி விட்டு எழுந்தார்.

அப்பொழுது பதினாறு வயது மதிக்கத்தக்க பெண்ணும், பதினாறு வயது மதிக்கத்தக்க கைப்பலும் உடனே துடித்தார்கள். அப்பா என்னிடம்.

"தந்தியை அது மாவா... இது சேகர், ஏதேனாவது இரண்டு பேரும் உன் தூக்கத்தில் இருக்காக்கல்! சேகர் மாவா இவ்வளவு உன் அண்ணா... தந்தியைவரன்" என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். என்னைப் பார்த்துச் சிந்தித்தமாதம் சிந்தித்தார்கள். என்னுடைய முகமும் மலர்ந்தது. அப்பா அவர்கள் இருவரையும் வெளித் திணைக்காணல் அமைத்துக் கொண்டு போனார்.

அப்பா வெளித்திணை போன பின்பு கூட என்ன? "அவர் எதுவும் பேசவில்லை. தானும் அவரிடம் எதுவும் பேசவில்லை. அந்த அம்மான் காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்தார். வாய்க்கும் போது உடலில் மிச்சாரம் பாய்ந்தது போல் ஒரு சிவப்பிழை ஏற்பட்டது. காப்பியை பருகினேன். கூடவே என்னைக்கொணவும்.

"இவர்கள் எனக்கு உடனும், உயிரும், எத்தனும் கொடுத்தார்கள்... இவர்கள் இப்படியொரு பரிதாபமான நிலையிலே? இவர்களுக்காக தான் ஏதாவது செய்துதான் ஆக வேண்டும். என்னுடைய சம்பளம் ஆயிரத்தி ஐந்து ரூபாய் இவர்களுக்குப் பங்குபட்டும்! அப்பா நிச்சயம் என்மதிப் பார். அவர் முற்போக்கானவர். அதுமேலும் வாய்க்க தங்க வசதியாகத்தானே இருக்கிறோம். இங்கேயே ஒரு ஆறு மாதம் இருந்து இவர்கள் திணைக்காணல் ஏதாவதுச் சீர்ப்படுத்தினார்கள் என்று? நிச்சயம் செய்து தான் ஆக வேண்டும். அப்பாவும், அம்மா

வும் என்னைப் பிரித்திருக்க மிகவும் சஞ்சலப்படுவார்களோ? அப்பாவிடம் சொல்லிப் பார்க்கலாம் என்று தீர்மானித்தேன்.

"கொஞ்சம் இருக்க. நீங்க கேட்டதுக்கு அப்பாவிடமே கேட்டுட்டு ஒரு தடவை பதிலா சொல்றேன்" என்று சொல்லி விட்டு எழுந்தேன்.

"தம்பி!" அந்த அம்மான் அழைத்தான். "என்னைமா?"

"ஒரு நிமிஷம் இங்கே வாயென்" என்ற வாழை என்னைக் கிணற்றடி பக்கம் அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

"தீ என்ன செய்வாயம்னு முடிவு சொல்கிறார்களே" என்று நினைக்கிறேன். அழைக்க மாதம் கேட்டார்கள்.

"ஒரு ஆறு மாதம் இங்கே இருக்க வாயென்... என் வருமானத்தை இந்தக் குடும்பத்துக்குக் குடுக்கறதாகவும் முடிவு சொல்கிறார்களே. அதுக்காகத்தான் அப்பா விட்டே செக்கலாய்னு" என்றேன்.

"வேண்டாம்மா. எங்களுக்கு எதுவும் செயல் வேண்டாம். நீ பங்குபட்ட வேண்டிய தெல்லாம் எங்களுக்குக்கல்... உன்ன வளர்த்து ஆளாக்கினவர்களுக்குத்தான். தன்னோட மகன் தனவெடுத்துச் சம்பாதிக்கறாருன்னு தெரிஞ்சவுடனே என் மகன் எனக்கு வேண்டியது அவர் செக்கலைய கொஞ்சம் கூட தங்கலாடிக் கொடு. ஏதோ தேர்வு வந்தே... நாங்கலும் பார்த்தோம்... அது போலும். அதுவே சொல்ப சத்தோதும். அதுதான் மேலே உறவை வளர்த்துக்க வேண்டாம்" என்று கண்ணீர் திணைத்த குரலில் தீக்கமாதம் சொன்ன பெற்றவரை மனவந்துப் போய்ப் பார்த்தேன்.

"ஆமாம்மா. இப்ப நீ மனிதாபிமானத்தோட ஆரம்பிக்கிற செயல் பிள்ளை சத்த பாலமா மாறிட்டா உன்னோட செயலையும் மாறிடும். அப்போ உன்னை வளர்த்து ஆளாக்கினவங்க ஏமாந்துடுவாங்க. எங்களுக்குப் பாலம் காட்ட பங்கு இருக்காங்க. ஆனா அவர்களுக்கு நீ ஒருத்தன் தான். அதனால முழுக்க முழுக்க நீ அவர்களுக்குத்தான் பங்குபட்டாயும். எப்பவும் அப்படிதான் உனக்கு அம்மா, அப்பா.

என்னைப் பெற்றவரின் பங்கு நினைத்த பார்த்ததன் என்னைச் சித்திக்க வைத்ததன்... உனது ஆரம்பத்திலேன்.

தாயாய்ரதயம்

□ ஒவ்வொரு மனிதனும் முதலில் தன்னிடம் தம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். என்னால் முடியாது என்று ஒரு போதும் சொல்வாதீர்கள். தீங்கள் வரம்பில்லா வலிமை பெற்றவர்கள் எனதவும். எல்லாவற்றையும் சாதிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் தீங்கள்.

□ மனித வரலாற்றை முழுவதும் பார்த்துப்போது ஆனோ, பெண்ணோ வரலாற்றில் சிறப்புடன் விளங்கினார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியக் காரணம் அவர்கள் தன்னம்பிக்கை தான் என்று சுவாமி விவேகானந்தர் வீர முழக்கமிடுகிறார்.

ஆனால்.. உமில் பலர் ஓரளவு கவித்தகுதியிருந்தும் மற்றவர் களிடம் ஆக்கினைத்தில் பேசத்தயங்குகிறோம்.

தவறல் தெரிவிப்போயோ என்ற பயமும், ஆக்கில் மொழியில் போதிய பயிற்சியின்மையுமே இந்தயக்கத்திற்கான மூல காரணமாகும்.

தமிழகத்தின் தலைநகரத்திலே தியேயம் என்ற தனிப்புக்ழ் பெற்ற விவேகானந்தா கல்வி தியேயத்தினர் அளிக்கும் ஓர் எளிய பயிற்சி முறையை மேற்கொண்டால், தயக்கமின்றி ஆங்கிலத்தில் கரணமாக உரையாடவும், இலக்கணப் பிழையின்றி கடிதங்கள் கட்டுரைகள் எழுதவும் உங்களால் முடியும்.

கீட்டிலிருந்த படியே ஒவ்வொரு நேரத்தில் தபால் மூலம் இப் பயிற்சியை மேற் கொள்ளலாம். தேர்வு முகப் பயிற்சியும் உண்டு. இன்றே கீழ்க்கண்ட முகவரிகளில் தொடர்பு கொண்டு பயன் பெறுங்கள்.

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்

தபால் பெட்டி எண் 4586.

9, மேட்டி ரோடு, தி.நகர்.

சென்னை-600 017.

கொஞ்சம் கூட நினைவில்லை! கார்ட்டுன் எப்பதில் சித்திரங்களை கூட நினைவில்வர இருக்கும்படி திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. பூனைவை எலி விரட்டி விரட்டித் தூரத்து கிழை. ஓட ஓட விரட்டுகிறது; சொல்லில் அடங்காத கொடுமைக்கு ஆளாக்குகிறது...

வீடியோ படம் பார்த்துக் குழந்தைகள் குறுக்கிட்டு குறுக்கிட்டு சிரித்தார்கள். பூனைவை எலி தூரத் தூரத்தாக, சந்தோஷப்பட்டார்கள். உலகம் திரைப்படம் போல் எதிர்த்துத் தாக்கத் தெரியாதவர்கள், வலிமை குறைந்தவர்கள், வலிமை உள்ளவர்கள் கண்டு பயந்து தடுங்குகிறவர்கள். எலியும் அப்படித்தான். பூனைவைக் கண்டு பயப்படும் இந்து. ஆனால் கார்ட்டுன் எலி, பூனைவை விரட்டி விரட்டு என்று விரட்டுகிறது. எல்லா மனிதருக்கும் இந்தப் பொய் பிடித் திருக்கிறது. குழுவைத் தருகிறது.

பாலுமதிக்குக் கார்ட்டுன் மேல் மனசு போகவில்லை. ஏதாவது போகிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. தனியாக உட்கார்ந்து மனசு போனபடி போகிக்க ஆசை வந்தது. இரண்டு மூன்று நாட்களாய் பரபரப்பாக நடந்த திகழ்ச்சிகளை மெல்ல அசை போட்ட தோன்றியது.

பன்னிக்கூடத்தில் அறுபது மக்கள்கள் இருக்க, தான் மட்டும் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓட ஏன் தோன்றியது? அப்படி ஒடிப் போது. இவனை யார் பின்னாலும் வரச் சொன்னது? வந்தவனிடம் எது உதவி கேட்க வாய்த்தது? என்னமோ சாவித்திரி எவ்விற மச்சாருக்குப் பாலுமதி பரத் எவ்விற இரண்டு ஆட்கள்தான் பொறுப்பு எவ்விற மாதிரி... நாடகம் மாதிரி நடந்தது எப்படி? ஏக்களால் நாடகம்! இப்போது சாவித்திரி மறந்தே போய் விட்டது. பரத் பேச்சும், கோபமும் கிழித்துப் போட்ட பெய்ப்பும், டெக் கொண்டு வந்து இணைந்த செயலும் மனத்தில் இருக்கின்றன.

நான் சாவித்திரிக்கு தெலுப் பண்ண வில்லை. சாவித்திரி யார் என்று எனக்குத் தெரியாது. உங்களுக்காகச் சொல்கிறேன்.

ஏன்? எனக்கு தீங்கு செய்யங்க. எங்க விட்டு வனிதாவுக்கு உதவி செய்யங்க...

மோட்டார் ஸைக்கிளில் இவ்வளவு போனதேவில்கலை. இப்போ இரண்டு முறை போய் விட்டு வந்திருக்கிறேன். கொஞ்சம் கூட கவனமே இல்லாமல் தோன் பிடித்து உட்கார்ந்து பட்டணம் முழுவதும் வந்திருக்கிறேன்.

போன வருடம் இதைச் செய்நருக்க முடியுமா? சாவித்திரிக்கு உதவியோ, வனி

தாவுக்குப் பாடமோ நடத்தியிருக்க முடியுமா? பர்மிஷன் கேட்டுப் போயிருக்க முடியும். உத்தரவு வேண்டிக் காத்திருக்க வேண்டும். அப்பா! என்ன உத்திரம்! எனக்கு மனசுக்குப் பிடித்ததை என்னால் செய்ய முடிந்த உத்திரம்! உதவி செய்விற நிறைய. பெருமை, என்னுள் நான் வளர்த்துக் கொள் கிற காரியம்.

இவன் கூடப் பேசலாமா? இவன் கூட மோட்டார் ஸைக்கிளில் போகலாமா? இவ னிடம் உதவி கேட்கலாமா என்று எவர் உத்தரவும் அனுமதியும் இன்றி நானே தீர்மானிக்க முடிவிற சொக்கியம்.

ஒருவேளை, பேசிவலன் தவறாய் நடத் தாலும் என்னாலேயே அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் எவ்விற ஸார்வம் எப்போது வருகிறது? தனியே இருக்கும் போது தனியே ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடும் போது...

கூட விரை. இப்போதுதான் வாழ்வே ஆரம் பித்திருக்கிறேன். இப்போதுதான் மனுஷி யாக நிற்கிறேன். சாவித்திரி பிழைத்து எழுத்து விட்டால், நிச்சயம் மூடிவந்து கட்டிக் கொள்வார்.

பரத் எங்கே என்று கேட்பான். இரண்டு பேரும் போய்ப் பரத்துக்கு தன்றி சொல்ல லாம். எப்படித் தெரியும் பரத்தை என்று கேட்பான். விவரம் சொல்லலாம். பதிலுக்கு ஏதாவது பண்ணலாம் பாலுமதி என்பான். கடிதம் மட்டும் தேங்கல்லலு எழுதாதே கிழிச்சுப் போட்டுட்டுக் கத்துவார்.

ஒருட்கீர் தரலாமா? நான் தீ பரத் மூலம் பேரும் எங்கேயாவது ஒரு ரெண்டா ரண்டல் போய்ச் சாப்பிடலாமா? எந்த ரெண்டாரண்ட்? மதல்வா போகலாமா? நிதானமாகச் சாப்பிட லாம். உட்கார்ந்து பேசலாம்.

சாராயம் கலக்கறதா? கலக்கறது இல்லை? எப்படித் கலக்கறது? சாவித்திரியும் கேட் பான். எதுக்குதான் இதைக் குடிக்கிறாங்க கனோ, தெரியலை! ஆனால் எனக்கும் ஒரு நாள் குடிக்கலாம்னு. சாராயம் இல்லை.

பாலகுமாரன்

விக்கி, கம்மா ஒரு எக்சுபீரியன்ஸுக்கு...

“சீசேய்! என்ன இப்படி யோசிக்கிறேன்! பாலுமதி தலைமையகத்தில் கொண்டான். சந்திரன் என்று யோசித்தால் உடனே இப்படித்தான் வாரமுறைபோ இல்லாத போகிறது; என்னென்னயோ யோசிக்க வருகிறது. ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு தன்னி போடறது பத்தி யோசிக்கக் கூட மாட்டேன். இப்போது போட்டால் என்ன என்றுதான் வருகிறது. புத்தி இருக்கிறதே! யப்பா! சங்கிலி தவற விட்டால் போதும், எல்லா இடத்துக்கும் ஓடும்.”

இருக்கிறதென்று என்ன செய்யப் போகிறோம்? ஏன் யோசிக்கக் கூடப் பவப்படுகிறாய்?

ஏன் இப்படி யோசியேன்!

பரத பேருக்கு ஓர் அரிசு

என்ன பன்னி, செத்துப் பிழைத்ததற்கு ஒரே குத்துவிளக்குப் பூசுது பன்னி... யோசியேன்...! பரீட் என்றால் ரெஸ்டாரன்ட்! ரெஸ்டாரன்டில் சோறு, குடி என்று யோசிக்கப் போகிறதே புத்தி! மாறுதலால் யோசியேன் - மரபாய் யோசியேன்.

எத்தனை அரிச்சனை? எத்தனை குத்துவிளக்குப் பூசுது! 'பூசுஷன் கோப்பபடாம

இருக்கணும்'னா ஒருவழி

சொல்லித் தீரேன்.

புத்த சாஷி கவசம்

சொல்லு. அதுல ஒரு

பாட்டு, கூக ஒக்கிண்டு

புற யானரையும் உடனே

கூக வைக்கடும்... ஓ

புத்த பன் டி

பாசனை சொன்

காள். அவன் அப்படித்தான் செல்லானாம். கேட்டதும் நெஞ்சில் துக்கம் பொங்கிவது. வேதனை வந்திற்று. என்ன கொடுமை இது! அடிக்கிற புருஷனுக்கு ஏறிடு தவிழ் பட்டீடா? கடவுள் பதிகமா? சீ தாயே! போ என்னை விட்டு! என்று துரத்தாயன் கதவு அருகே ஒன்றுக் கொன்று....

உடம்பு போபத்தான் உதறிவது 'தோ' என்று எழுந்தான்.

குழந்தைகள் இரும்பிப் பார்த்தன. என்னமோ என்றன.

தாய்மமா கூத்து பாத்தான்.

"ஒன்றுமில்லை ஏதோ வேசனை. தங்க படம் பாருங்க..." என்று உன்னை போய்ப் படம் பார்த்தான்; தன்னிர் குழந்தை. மறுபடி காசற்படிக்கு வந்து உட்கார்த்தான். ஏன் இப்படி உணர்ச்சிவசப்படுகிறேன். அடிக்கடி அவனைப் பற்றி யோசித்ததும் கொப்பப்படுகிறேன். மனசை வரும் கற்பனைவகை உடல் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நானே கற்பனை செய்து நானே கொப்பப்படுகிறேன்.

தென்கவந்திற் கற்பனைக் - கோபம் இருக்கிறது. விடு விடு சிறு விடு கோபத்தை. இவ்வளவு கற்பனை செய்து உணர்ச்சி வசப்படுவது கழக்கம் விடு. இது பாதிக்கும் - உடலை. மனசைக் கவப்படுத்தும்; அயர்ச்சி தரும். குழைவலாக இரு பாது மறி. அனமந்தியாக இரு.

"என்னமோ?" - பின்னாக குதல் கேட்டது. தாய்மமா அருகே வந்து உட்கார்த்தான்.

"ஏன் ஒரு மாநிரி இருக்கே? சீவியா படம் பார்க்கலை...?"

"இவ்வை தாகம்மா... போர்!"

"நயமா இருக்குமையா பூனைவைத் துரத்தித் துரத்தி எலி பன்ற அட்டகாசம். பூனைக்கு பேரு டாமாம். எலிக்கு ஜெர் சீ என்று பேராம். இதுமாநிரி திறை படம் இருக்குதாம். பூனைக் கொல்விச்சு..."

"என்ன வேணும் உனக்கு? போய்ப் படம் பார்க்க..."

"எனக்கு ஒன்னும் வேணாம். உனக்குத்தான் ஏதோ உழப்பது உன்னை. வந்து தயிரா உட்கார்த்துட்டே."

"ஒரு உழப்பதும் இல்லை. தீ போ..."

"சொல்வது. நல்ல சொல்லு. ஏன் மனசுக் கிறே?"

"இல்லை இனிமே அப்படி அடிக்கடி துக்க முடியுமாய் ஒரு வேசனை..."

"சொல்வதுக்கில்லை. மறுபடி மாட்ட காம். நூறு. தீ. யார் வேணா மறுபடி மாட்ட காம்."

"என்ன சொல்றே?"

"இந்தப் படத்துனே எலி இருக்குதே - அது பூனைவை அடிக்கத் துரத்திட்டு மறுபடி பூனைவிட்டதான் போவது. மறுபடி என்னட போடுது. தாவிட்டுமேனா. குழை விட்டேயோ போவதை. இன்னொரு எலி போட நிம்மதியா இருக்கணா. இந்தப்

"என்னோட எப்பவும் நூறு பேர் வந்து வந்த மாநிரிகே ஒரே பிரமைவா இருக்கு டாக்டர்..."

"இருக்காதே. பின்னே... போன காரை வளர்த்துக் கத்தியோன் இருக்கிறுக் கெட்கே..."

— சீக்கறி ஜெனா.

பூனைவும் எத்தனை உதைபட்டாலும் எலி மாட்டதாம் உவமை இருக்குது. எங்கே இழுப்பு இருக்கோ அங்கேதான் சண்டை."

"என்ன சொல்ற தீ?"

"எலியை உவமா இருக்க முடியாது. பூனை எங்கேனாலுமான் தெறும்."

"பூரீயது."

"அந்தப் பூனைவாண்டானைப் பத்தித் தானே போசனை பண்ணு..."

"எந்தப் பூனைவாண்டான்?"

"படம் பொட்டி கொண்டாத்து போட் டாதே..."

"பாத்தே?"

"உயிர்தான் அவனும் அன்னாம். அன் னானா? மாணமா?"

"மாமா. தான் எலித்திரியைப் பத்தி யோசிக்கவிட்டு இருக்கேன். சொம்ப திறைவா இருக்கது அவளுக்கு உதவி சொல் சது. போரடிய ஜெயிச்சா மாநிரி இருக்குது ஏதோ..."

"சேவையென்று யோசிக்கா பின் வராத இருப்பானா?"

"பூரீயவை."

"போரடிய ஜெயிச்சுக்கு அந்தப் பூனை வாண்டானும் காரணம்."

"ஆமாம்."

"அதான் யோசிச்சிவானு கேட் டெட்..."

"யோர்! ஏதோ தக்கனா பேசிக்கிட்டே இருக்கே!"

"இல்லாமல்மா. நானும் உன் மாநிரிதான். என் மனசை அப்பப்ப அடிப்பதான் அலை வது..."

"சீ! டீட்டி வுமன்!"

"தான் அசிக்கம் பேசுவையையா. என் காலு மாயென செவ்வறவை. இழுப்புலி வச்ச வேலை செவ்வற போது பாத்ததுக் கெட்டே இருப்பேன். காவலாதான் தலை மயிர் புடிச்ச அடிக்கட்டுப் போகிறுப்பான். புத்திரிய அது உறத்தும். ஆனா மனசை ஏங்கும். துயேக இந்த ஆறு மட்டும் ஆனாபா. அன்பா உனக்கு என்னடி குறைந்து கெட்டிற் ஆனா இருக்கக் கூடா தான்னு சொல்லும். என்ன வேணா செய் வேனே உனக்கோசரம்னு கெத்து அடிக்கக் கும்... அந்தப் பூனைவாண்டானையே எழுத் துக்கம்... தீ படிச்ச பொம்பளைதானே? அப்படியும் அந்தப் கபலாதான் ஆண்பத் தீர் கத்தி. அவனை இவனைப் பார்த்து. ஆடாத ஆட்டம் ஆடி. எலித்திரி அம் மாவை வேற இடம் போத்துது. அது அறகு தானே? அம்மனை விஷமத்தானே? அட

டாண்டி நோனாதுதானே?"

"நோனாது.
"அங்கதான் சலுகையும்! அட்டா எத்தனை
சாமர்தியென்று கிட்டே போனா அந்த
நாயும் கடிக்கும்! அதிகாரம் பண்ணும்."

"யார் கிட்டே போனது?"

"தி போனேன்னு சொல்லலை.
'போனா'ன்னு சொல்றேன். இது நெருங்கப்
பகை. திராது. எதிரும் புதிருமா வெச்ச
பொருளு. புரியாது."

"என்ன புரியாது?"

"அவன் நியிரு தமக்குப் புரியாது. நம்ம
சர்வம் அவனுக்குப் புரியாது."

"என்னைப் பத்தி திரே நப்பா நினைக்
கிறே நாகம்மா..."

"நாம் பொம்பளையாக. தமக்குள்ளே
மனசுவிட்டுப் பேசறதில்லை. இவ எப்படி,
அவ எப்படி என்று சந்தேகம்தான் தமக்கு.
எனியை என் நம்பறதில்லை. அதான் பூனை
கிட்டேயே வம்புக்குப் போறது."

"குழப்பமேது என்னை..."

"இல்லை தாயே. தனிச்ச உட்காத்த
பொம்பளையைக் குழப்பறதுக்கு ஆனே
வேணாம். அவனே குழப்பப்பா. போ.
போன் உன்னை உட்காத்தி விடையப் படம்
பாடு. படிக்கலைவா? அடுப்பு ஏத்திப்
புதுசா நாயு பண்டம் செம். அதுவும் முடி
யலையா துள்ளல் துணி, வாசல் துணி
எல்லாம் எடுத்து குழக்கி, தோய். போகிக்
காடுது. ரொம்பக் குழப்பம்மா கோவி
துக்குப் போ. எனக்குத் தெரியவைடா
சாயின்னு குழப்பிட்டு வா."

புரிநெது! பெண் கையாடாநதவன்
என்றொன் நாகம்மா! போகிக்கத் தெரியா
தவன் என்று இவளும் சொக்திறான். ஒரு
விஷயத்தான் பாரபட்சமின்றிப் பாரக்கத்
தகுதிபற்றவன் என்றொன். உன்னைவா
இது? குழப்ப கேளு பொன்? அவளுக்கு
ஒரு விஷயம் ஆனபோடு அந்தம் தெரிவாய்
போகிக்கத் தெரியாது? உணர்ச்சிவசப்
படலாருமா? இல்லை! தோ! உணர்ச்சிவசப்
பட்டேன். அது சேகு. இனி சரியாய்
போசிப்பென். கோகமின்றி போசிப்பென்.
எனியா நான்? பூனையை வம்புக்கு
இழுக்கும் நெருக்கியா நான்! இல்லை! நான்
மறுமதி! பொருது போகாமல் வம்புக்கு
இழுத்து தாது முனைக்கும் தடுக்கி ஒருநிற
தூதி இல்லை. என்னை மீறி என்னை
வலரும் ஆட்சி செய்துவிட முடியாது. இனி
என்னை ஆளுமை செய்ய ஆக இல்லை.
நான் உடன்பட மாட்டேன்.

விழுந்து அரைமணி கழித்து, எழுந்து
பல் தேய்த்து—தூசிற்றுக்கொழைமென் சொம்
பல் உன்னே ககமாய் பித்தது. ஏதாவது
புதுசா தின்பண்டம் தேவகாமா என்நிற
போசனை வந்தது.

"உச்சரி!" — வாசலில் குரல் கேட்டது.

"வாரு நாகம்மா?"

"வாசிதா."

"என்ன வனிதா?"

"உங்ககிட்டே ஒரு தமிழ்ப் படம் மாமா
கொடுத்தாரா?"

"ஆமா."

"அதை ஒளிக்க வக்குக்குங்க மச்சரி..."

"ஏன்?"

"ரெய்டு?"

"ரெய்டா? எதுக்கு?"

"அந்தப் படம் இன்னும் விடியோல
வரலை, புதுப்படம். மன்றத்து ஆளுங்க
போலீஸ் கட்டிக்கிட்டு வந்து நைட் மடக்கி
னாங்க... எங்ககிட்ட இக்கலையுட்டோம்.
ஒருவேளை உங்ககிட்ட வாழும் வந்தா..."

"எடுத்துக்கிட்டுப் போயிட்டிரியா?"

"வேணாம்! மாமா எடுத்துக்கிட்டு இங்க
வராநே உடனே, பீரோல ஒளிக்க வக்கச்
சொல்லுன்னுச்ச..."

"அப்பறம் என்ன ஆச்சா?"

"தாது இங்கிலிஷ் காஸ்ட் மட்டும் எடுத்த
துக்கிட்டுப் போயிட்டாங்க."

"ஏன்?"

"அது இத்தியாலில் தடை செய்வப்பட்
டிருக்கு..."

"என்ன படம்?"

"வேக கிறித்துவை கேலி பண்ணி ஒரு
படம். அப்பறம் வேற ஏதோ இரண்டு.
கடைசிய மூடச் சொல்லிட்டாங்க. கேஸ்
போட்டிருக்காங்க."

"ஐயோ!"

"மாமா போலீஸ் கமிஷனரைப் பாரிக்கப்
போகிருக்கு. எம். எல். ஏ. கிட்டிருக்குப்
போகலுன்னுச்ச."

"எத்த எம். எல். ஏ?"

"அறிவுமதி!"

"எனக்குத் தெரியுமே அவரை."

"நான் மாமா கிட்டச் சொல்லுட்டா?"

பாணுமதி பேசாமல் தின்றான். அறிவு
மதி எம். எல். ஏ. தெரியும். முதல்வர் கிட்ட
யுல் பார்த்திருக்கிறான். 'உங்கள் கணவரின்
சனிகைத்தான் எனக்குத் தமிழ் ஆர்வமே
கொடுத்திருக்கிறது' என்று பேசியிருக்
கிறார். அது பகையு கதை. கழித்துவிடப்
பட்ட கணவனின் மூலம் கிடைத்த
அறிமுகம். இப்போது அவரை என்ன
வென்று பார்ப்பது? இது சரியா. தவறா?
"நான் வேணாம்; நம்ம கட்டி ஆறு
வேணுமா? — கேள்வி வருமோ? கேலி
வருமோ? பரத்துக்கு உதவ முடியுமோ?"

குழம்பினான்.

என பூனையிடம் வம்புக்குப் போவது
நினைவுக்கு வந்தது.

(தொடரும்)

புதுப்புது 'CHUBBY'

சுவாசு சித்திரம் கண்ணாடி அழகு

உங்கள் கண்ணாடித் தண்ணீர்தான் உங்கள்
அழகுக்கு சித்திரம். எங்கள் புதுப்புது
எடுத்துச் செல்லப்பட்ட அழகு அழகான
பாட்டியை. நீ கவியாது. அது கிட்டி
CHUBBY பாட்டியை எங்கள் கண்ணாடி
எடுத்துச் செல்லுதல் ஏற்றவை.

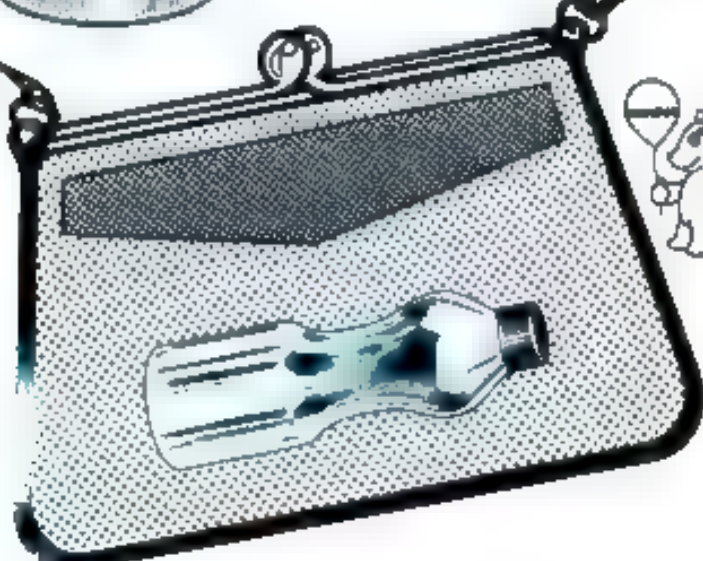
புதுப்புது பாட்டியை அழகு
கண்ணாடியை உங்கள் கண்ணாடி
பாட்டியை உங்கள் கண்ணாடி.

உங்கள் கண்ணாடி. உங்கள் கண்ணாடி
பாட்டியை எடுத்துச் செல்லுதல் ஏற்றவை.
உங்கள் கண்ணாடி. உங்கள் கண்ணாடி
கண்ணாடி. உங்கள் கண்ணாடி.

80 முதல் 100 முதல். உங்கள்
உங்கள் கண்ணாடி. உங்கள் கண்ணாடி.

பெ. புதுப்புது கண்ணாடி
கண்ணாடி கண்ணாடி. கண்ணாடி
கண்ணாடி. கண்ணாடி
கண்ணாடி. கண்ணாடி
கண்ணாடி. கண்ணாடி
கண்ணாடி. கண்ணாடி

பிரபஞ்சத்தின் எல்லையை நோக்கி...

சுனாதா

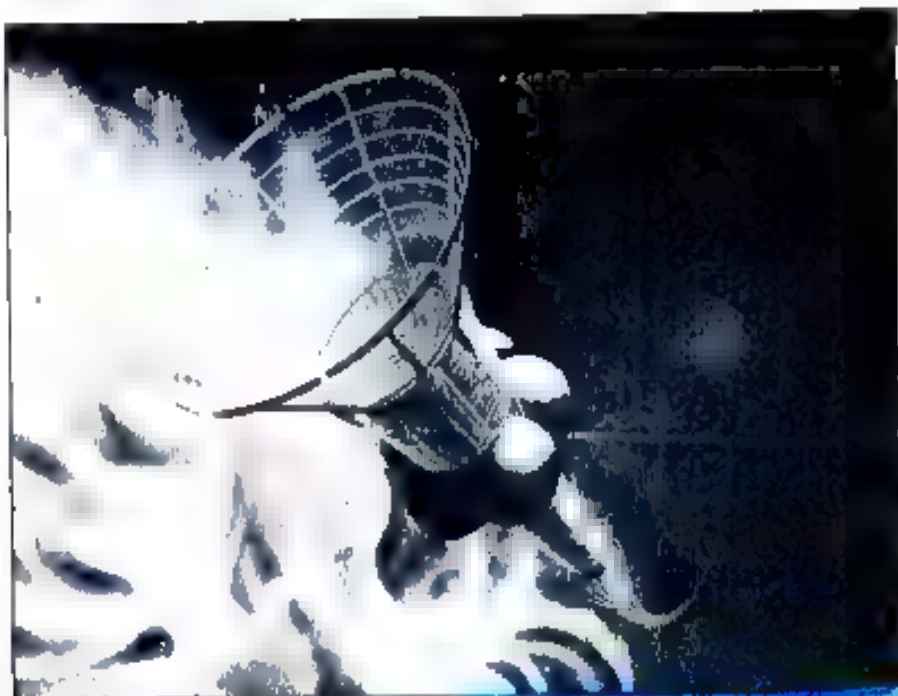
சென்ற அறுபது வருடங்களில் இரட்டை இறக்கை திண்டிப் போனவர்கள் குத்தாக்கெல் வரை மனிதன் முன்பேறிய வீட்டான். சந்திரனில் காலை வைத்து விட்டான். செவ்வாய், வியன் போன்ற கிரகங்களில் நாம் அனுப்பி வைத்த கருவிகள் இறங்கி, அந்தக் கிரக மண்ணைத் திரைவில் ஆராய்ச்சி பண்ணி, செய்தி அனுப்பிவிடுகின்றன. சனி, யுரேனியம், நியூட்டர் போன்ற கிரகங்களைக் கிட்டித் திட்டிப் போட்டோ எடுத்து விட்டோம்.

இருந்தும் விண்வெளிப் பயணம் சேய்து நட்சத்திரங்களை அடைதல் என்பதெல்லாம் இன்றைய விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தில் இயலாத காரியமாகவே தோன்றுகிறது. அப்போலோ ராக்கெட்டுகள், இன்றைக்கு 3,75,000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள சந்திரனை எய்த முன்று தினங்கள் ஆகின. பயனிகள் 10, 11; வாய்வுகள் 1, 2 என்ற நான்கு விண்வழிகளை நாம் இதுவரை நட்சத்திரங்களை நோக்கி அனுப்பியுள்ளோம். 1973 - இல்

புறப்பாட்டி பயனியர், ஒரு செகண்டுக்குப் பதினாறு கிலோமீட்டர் வேகம் பெற்று, 1987 - இல் நம் தூரிக் குடும்பத்தை விட்டு விவகி வெளியே பயணப்பட்டது. நம் தூரிக் குடும்பத்துக்கு மிக அருகே உள்ள நட்சத்திரம் ஆல்பா சென்டாரி என்பது. அதை அடைவதும் நம் தற்போதைய வேகங்களில் 80,000 வருடங்கள் ஆகும்! அடுத்த வீடு இது!

விண்வெளியில் தூரங்களைக் துறிக் 'ஒளி வருஷம்' என்கிற சொல்லைப் பயன்படுத்துவோம். ஒளி ஒரு செகண்டுக்கு

* ராமங்கப - சித்திரக்காரர் சத்யவாசு.

பேயல் விடுவதில்லை சாத்தியமே! தடை முறைகள் கொஞ்சம் வலுவும். அதனால் விஞ்ஞானிகள் இந்தக் கற்பனைய விண்ணம் கண்ட பந்தில் செதிப்பதை திறந்துவ ளியவை.

விஞ்ஞானக் கதை பன்னாவிதவர்கள் சொல்வது அனைத்தும் சீல் என்று சொல்ல முடியுமாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் விஞ்ஞானக் கதை திற விஞ்ஞானத்துக்கு மிக அருகே இருக்கும். ஆர்தர் ஹோக் என்பவர் 'நாற் பதுகளில் ஒரு உட்டுறையில் சொன்ன தத்து வந்தான்' இன்று இங்காட் போன்ற செவற் கைக்கோளிகள், இம்முறையில் வின் வெளிப் பணத்துக்கு 1960 - இல் ராய்ட் டுனார்ட் சொன்னபோலனை விரிவாக்கித் து. அவர் சொற்படி அனுப்பும் விண்வெளிக்கு எரிபொருளை வேண்டாம். விண்வெளி முழுவதும் பரவியிருக்கும் ஹைட்ரஜனை உதவிவிட வாய்விட்டுக் கொண்டு, அதை துப்பர் கண்டக்டர் கருள் மூலம் அனுப்பி அவை களாக ஆகிவிடும். சக்தி பெற்றுப் பணம் செல்லும். இவ்வகை விண்வெளித் தை உட டைசைட்...! அது விண்வெளியில் ஹைட் ரஜன் செகரிக்கும் பரப்பு 34,150 மில்லி யாட்டர்...! இத்தகைய விண்வெளித் தைப் ப ணியில் வேகத்துக்கு மிக அருகே பணம் செல்ல வல்லது. இதனால் தான்...! சீல் ரீதியில் உடைய சித்தாந்தத்தின்படி உப்ப ளுக்குள் காலம் குறையும்! அதாவது ஒரு மணி என்பது ஒரு செகண்டாக் தரும்.

இதன் விளைவாகப் பூமியில் இருந்த பறப் படருப் பல ஆவிரம் வகுடங்களுக்குக் கைத் தில் உணவாகளுக்கு இருபது வகுடங்கள் தான் உடந்திருக்கும். அந்தப் பாக்விவசாயி கள் தம் காலங்களில் விளம்புக்குச் சென்று விடுவார்கள்.

இவ்வாறாக ஒரு வாழ்நாளில் (கப்பலுக்கு உள்ன இருப்பவர்களில் ஒரு வாழ்நாள்) பிரபஞ்சத்தில் எவ்வகைச் சென்றுவிட முடியும்.

பன்னாய்க் 'ராமன்சுப்' என்னும் இந்த விண்வெளித் சாத்தியத்தைப் பலர் கருணை யாக விமரிசித்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் இதில் ஏதும் மாயமத்திரம் இல்லை. எக் லாமே இவற்றியல் விடுவதில்லை சாத்தி யம்.

ஒரு தடை போய்விட்டு வரலாமா? துபக் பாக்கல் குடை எல்லாம் தவாரர?

இந்த வாரக் கேள்வி: ஓர் ஒளி வகுடத்திற்கு எத்தனை செகன் டுகள்?

சென்ற வாரக் குவியல் விடைகள்: 1) மிகு. 2) மோடம், 3) ஐ. என். டி. என்., 4) மிகுட் டம் மாற்றம், 5) சிலிக்கை.

எப்படி உங்கள் ஞாபக சக்தி...?

(தொடரும்)

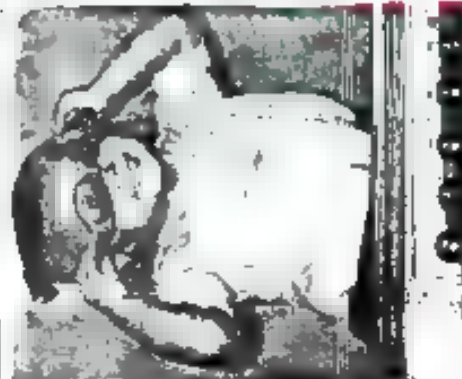

புத்திசல ஒரு புதிர்!

• ஒரு இனம் மெய்க்கு? எவ்வாறு பரந்தும் பரு? மெய்க்கு? அல்லது பரந்தும்?

• வாய்விட்டுப் பருவதில் உட்கொண்ட கைக் கொண்டு தவறாமல் மெய்க்குப் போகும் ஒருவர் மெய்க்குப் பருவதில் மெய்க்குப் போகும்?

வினா. 53 - ஆம் பக்கம்.

* கங்குலாங்கம்: ஆதிரை
நுபாசு சேகர் அக்கிரமம்:

* தி. பி. து. ஆர். கிருஷ்ணம்:
இருஞ்சை பஞ்சாபிம்

பாண்டி சங்கம் முதல் 1945 - 1946 - 1947 - 1948

இந்த வெடம் என்ன சிவபெரும?

00 அரங்கத்தில் விதவாள் 118 ஆக
புனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது
காண்டினிஸ் அரங்கில் திரைகள் நடத்த
கொண்டிருந்தால் விவப்பதற்கில்லை. வி.பி.
சிவ ஆர். சி. எத்தனை காலம் தீய்த்து திரைகள்
கூட எப்பது நிச்சயம் அலசப்படும். 'தென்
வாசு பிரதமருக்குத் துணையா? தலை
வளியா?' என்ற பட்டியல்களும் நடக்க
லாம்!

00 'தமிழினத்தில் இரவு ஒன்பதரை
மணிக்குக் கச்சேரி'யைக் கேட்கக் கூட்டம் வரு
வதில்லை என்பதை உணர்ந்தும் ஒன்றாக
பிடிவாதமாக நடத்துவதற்காக 'என்று
சென்ற வரும் என்று காரணமாகவே எழுதி
விடுவோம். இந்த வரும் ஆறு மணிக்கு
கச்சேரியோடு அழகாக நிறுத்திக் கொண்டு
விட்டார்கள்! அப்படியானால் அதற்கு முத்
தைய மூன்றரை மணிக்குக் கச்சேரியும் முதல்
நா ஸீனியர் விதவாள் களைக் இருக்க
வேண்டுமே! ஆம், அப்படித்தான். சேஷ
கோபாவன், பிஷக் கெளமெனவானா,
ஏ. கே. சி. நடராஜன், பாம்பி சிவ. சிவ. சிவ.,
மணி கிருஷ்ணசாமி என்று எல்லாருமே
மணியான கலைஞர்கள். சேஷ கோபாவன்
பாரதி பாடல்களை மட்டுமே பாடப் போடு
வாராம்!

00 அகாடமியில் எப்போதுமே வெளி
நாட்டார் ஆக்கிரமிப்புக் கொஞ்சம் அதிகம்
தான். இந்த வரும் ஒரேவிவக்கு அல்ல.
சிவதாண்டவம் பற்றி ஆன் மாரி கால்டன்.
உத்தரப் பிரதேச கலாசாரம் பற்றும் இதை
பற்றி அமெரிக்கர் டாக்டர் எட்வர்ட்
தெவென்ரி; தமிழ்ப் பதங்கள் பற்றி மாத்தூ
ஆவன் என்று நமது கலைஞர்களுக்கு வணக்கம்
1948ஆம் வெளிநாட்டவர் பட்டியல் தீன்

* கங்குலாங்கம்:
பாரதி பாடல்கள் மட்டுமே

* கங்குலாங்கம்:
தாண்டவத்தில் குத்து
பெருக்க...

இந்த!

00 அகாடமி காலை நிகழ்ச்சிகளில்
கலாசாஸம் அதிகரிக்க தம்மவரும் முயற்சி
மெற்கொண்டிருக்கிறார்கள்: கிருஷ்ணவேணி
வங்குமன் - பரதநாட்டியத்தில் அகாட
நாடிகா; பி. கே. முர்த்தி - தஞ்சாவூர்
வைத்தியநாத அம்மரின் மிருதங்கபாணியும்
உத்தியும்; என். சுப்பிரமணியம் - மிருக்கும்
மெற்கும் என்ற தலைப்பில் விடியோ
நிகழ்ச்சி, என்றிப்படி...

00 சுட்டர் அட்டாக்கள்: ரவிசங்கரின்
சித்திர இசைக் கச்சேரி எனில், ஆச்சரியங்
கம்: மாங்குடி வேலாயுதன் உண்டு என்பதும்
கே. வி. நாராயணசாமி பாடல்களில்லை என்
பதும். மாங்குடி வேலாயுதன் விஷயத்தில்
அகாடமி தன் கொள்கையை விட்டுக்
கொடுத்திருப்பது புரிகிறது. கே. வி. என்.
பாடாமணிக்குப்பத்திருச் சரியான காரணம்
தெரியவில்லை. 'மனைவிக்கு என்னை தர
வில்லை என்பதால் பாடல்களில்லை' என்று
பேரப்படும் காரணம் உண்மையாக இருக்கக்
கூடாது, ஆண்டவா!

90 இந்தியன் ஸிஸ்பஸ் ஆர்ட்ஸ் சொஸைட்டியில் காவலு நிகழ்ச்சிகள் கவரவயமானவை. ஓர் இளைக்கச்சேர் என்றால் இப்படி அமைய வேண்டும் என்று கச்சிதப்படுத்தித் தந்தவர் அசிங்குடி அவருடைய சீடரான கே. வி. தாராவண கவாமி. அதனை மேலும் விரித்துப் பேச விரும்புகிறார். நிபுணர்கள் அவசம் வேறு சில தலைப்புகள்: மகா வைத்தியநாத அய்யரின் மேனராகமரலிகா; தந்தகாஸர் குழ்திலையில் இளை வந்திக்கும் முறை; பரத நாட்டியத்தில் பாவங்கள்; தீட்சிதர் கிருதி களில் விதாயகர்!....

90 ரொம்ப வருஷங்களுக்குப் பிறகு மகாராஜபுரம் சத்தானம் ஸிஸ்பஸ் ஆர்ட்ஸில் பாடுகிறார். 'இந்தான் வரை ஏன் பாடவில்லை' என்று குடைத்து கொண்டிருக்கிறான் இப்போது பாடுவதற்காக மகிழலாம். ஆனால் இளை நடனக் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க நடக்கும் 'டேவண்ட் பிரமோஷன்' நிகழ்ச்சியைப் பிற்பகல் ஐது மணிக்கு வைத்திருக்கும் கொடுமைக்காக வருத்த தான் வேண்டும்.

90 கிருஷ்ணகான சபாநிதி வந்திதி நிதிக்காக என்றே இந்த வருஷத்துக் கவை விழாவை நடத்துகிறார் பக்ரூராமன். ஆவிரம் ரூபாய் சேன் டிக்கெட்டால் வேறு வாருக்கு இந்தனை துணிவு வரும்?

90 நிருத்திய குடாமணி விருது பெறும் நடனக் கலைஞர் கமலா. பரதக் கலைக்குப் பொன் விழாக் காலம் சேவை செய்திருக்கிறார். அப்பேது அவருக்குப் பட்டம் தவிர சன்மானமும் தங்கத் தோடாயும் உண்டு!

90 வாய்முடி ஜி. ஜே. ஆர். கிருஷ்ணகான இரண்டு நடனவ இங்கே மேடையில் பார்க்கலாம். ஒருமுறை அப்பாவுடன்; இன்னொரு முறை தங்கையுடன்! 'கிருஷ்ணகான சபாஸா? ஜி. ஜே. ஆர். கிருஷ்ணகான சபாஸா?' என்று சிலர் இப்போதே முணுமுணுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்!

90 இங்கு தலைமை வகிக்கும் கதக் ராணி சிதாரா தேவி. குடாமணி பட்டம் பெறும்

கமலா இருவருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. தவிர ஒடிசி. பரத நாட்டியம் நிகழ்ச்சிகளில் கருக்கதா பாணிக்கிராஸ்தி, மாதலி முட்டல், கதாராணி ரகுபதி, சித்ரா விசுவேசுவரன், அவர்மெல் வள்ளி, பத்மா, வானிகணபதி என்று ஒரே ஜாஜ்வல்யம்! புதுமை என்ற பெயரில் சில அறிவு ஜீவி களுக்கு மட்டுமே மதிப்பி அளிக்கக்கூடிய சத்திரவேதாவின் 'சீலாவதி' வேறு!

90 கெச்சி டெமாஸ்குட்டரேஷன் என்று எடுத்துக் கொண்டால் ராமாயணத்தில் மூன்று பெண் பாத்திரங்களை அபிநயத் தில் வெளிவிடப் போகும் லக்ஷ்மி விசுவ நாதன்; ஒடிசி பற்றி சோனாய் மாணசிங்; பரத நாட்டிய உடைகள் பற்றி சித்ரா விசுவேசுவரன் என்று நடன ரசிகர்களுக்கு நல்விருந்தானம்.

90 இளவெயல்வாய் பொதாக்குறைக்கு சென்ற வருடம் போலவே ரசிகர்களை சோக்க வைக்க ரீம்சென் ஜோஷி வரு கிறார்: கிருஷ்ணகான சபைக்கு.

90 அடைவாறு, கலாகேதராவில் என்ன புதுமை? பாரதியாருடைய பாஞ்சாலி சபதத்தை நாட்டிய நாடகமாக வழங்கப் போகிறார்கள். குக்மினி தேவீக்குப் பிறகு ஒருவரும் இன்னொரு புதிய நிகழ்ச்சி என்பதால் ஏகப்பட்ட எதிர்பார்ப்பைக் கெறி விட்டிருக்கும் இந்த நாட்டிய நாடகம். கிருஷ்ணவேணி மேற்பார்வையில் தயாரா கிறது.

90 இன்னும் சபாநிதி ஸிஸ்பஸ் ஆர்ட்ஸ், லோக சிரும கான சபா, கமலாப்பூர் ஸிஸ்பஸ் ஆர்ட்ஸ், கார்த்திக் ஸிஸ்பஸ் ஆர்ட்ஸ், பாரத் கலாசா, கல்வரா என்று கிரும்பின பக்கமெல்லாம் விருது வழங்கு தலும் கவை விழா நிகழ்ச்சிகளும் தான்! ஜமாய்கட்டும். அப்பறம் ப்றிகொரு மாதம் களுக்குக் கொட்டாலி விடலாம் பாருங்கள்!

— நிருபர்

51— ஆம் பக்க கிடை:

* இந்த பிரபலமான முன்னணிப் பாடகரை விடவும் டி. வி. சங்கராஜன்மேலும் அந்தக் கிளவன்! தமது மரணமும் குறுகலான கதைய மணி அந்தர் பிழலிக் அடைமையில் எந்தக் கவனிதி பட்டம் பெற்றபோது அவரது தலைமைத்துவம் அவர் எப்பின் வாரிக் கிறான்!

* ரசிகர்கள் இந்து பிரபல கோட்டு வாதிகள் வித்தாரம். பாவனாஸ் இந்து பிரபத ஆர்த் தாகங்களைக் கூட இளைக்கொரு உதிர்ப் பத்திரிகைகளாக கொண்டாடப் பெற்றனம்.

* டி. வி. சங்கராஜன்

* சங்கராஜன்

தெய்வக் கிச்சேரி

புல்வாங்குழல் சமஸ்தி:

ஒரு முறை பெங்களூருக்கு
சுயிதில் பவணம் சென்று கொண்
டிருந்தேன். சக பயணி ஒருவர், "தீங்கக்
யாள்!" என்று கேட்டேன். நான்,
பொதுவாய், "சென்னைவாசல்
பேரிந்த ஓர் இரைசல்
கவையா!" என்று சொல்லி விட்டேன்.
சில வினாடிகள் தாமதித்து,
"ஓ! தீங்கத்தானே பிரபல வினை வித்
வான் வாய்க்குடி நெய்யராமன்!"
என்று அவர் கேட்டார்!
நான் அதிர்ந்து போனேன்! என்ன பதில்
சொல்வது என்று தெரியாமல்,
அவரைபே ஆச்சரியமாய்ப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.
இன்று அந்தச் சமயவந்தை நினைத்தால்
விசிப்பு வருகிறது. கூடவே,
விஷயம் தெரிந்தும் வேண்டு
மென்றே என்னைக் கிண்டல் செய்வ
அப்படிச் செட்டிசுப்பாரோ என்னை அந்
தேவமும் எழுதினது?

ச. சமஸ்தி

ச. செல்லம் செல்லம்

செல்லம் செல்லம்:

அமெரிக்காவில், பிட்ஸ்பர்க்கில்
கச்சேரிவை முடித்துக் கொண்டு,
அடுத்த கச்சேரிக்காக வாஷிங்டன் புரப்
பட்டேன். வாஷிங்டன் விமான நிலைய
பத்திய், கச்சேரிக்கு ஏற்பாடு
செய்தவர்கள் வந்து என்னை அழைத்துக்
கொண்டு போவதாய்ச் சொல்லி
விருத்தாராகன். ஆனால் ஒருவரும்
வரவில்லை. அப்போது
ஏற்பட்ட படபடப்பில் எந்த அரங்கில்
கச்சேரி என்று பொய் கூட மறந்து
விட்டது! ஓரே டென்ஷன்.
அப்போதானே விஷயம் புரிந்தது.
வாஷிங்டனில் இரண்டு விமான நிலைய
பங்களன். ஒன்றில் நான் காத்திருக்க,
அவர்கள் இன்னொன்றில் எனக்காகக்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!
இரண்டுக்கும் இடையில் பெரு தூரம்.
தேரமாகி விடும் என்பதால்
நித்த விமான நிலையப்
பகுதியில் வரிக்கும் ஒரு தண்டபருக்கு
போன் சென்று விமான நிலையத்திலி
ருந்து என்னைக் கச்சேரி அரங்கிற்கு
தேரே அழைத்து வந்துவிடச் சொல்லி
இருக்கிறார்கள். இப்போது நினைத்தால்
விசிப்பு வருகிறது! ஆனால்
அன்று? பிட்டத்தட்ட அழும்
நிலைக்கே நான் வந்துவிட்டிருந்தேன்!

— செல்லம்.

மலையாதி: மிஸிஸ்டர் விட்டு வேளையக்
காரியை நம்ம விட்டுவையும் வேளையக்கு
வக்ககிட்டது தப்பாப் போச்சு...

கவையா: ஏன்...?

மலையாதி: ஒவ்வொரு தடவையும்
'மாண்புமிகு முனிசிபல்' என்று கூப்
பிடச் சொன்னா!

— வி. செ. குமார்.

பொன்னான கைகள் புண்ணாகலாமா?

அல்:பா

பாத்திரங்களை தூய்மையாக்கும் புதுமையான பேஸ்ட்

உங்கள் கைகளை பாதுகாக்கவே
சிறத்தியேகமாக நயாசிக்கப்
பட்டது. அதே சமயம் சிக்கன
மாக, மிகக் கையமாக அலுக்கை
யும், எண்ணெய் பிசுக்கையும்
அகற்றி எந்தவித பாத்திரங்களையும்
கொடிப்பொகுதில்

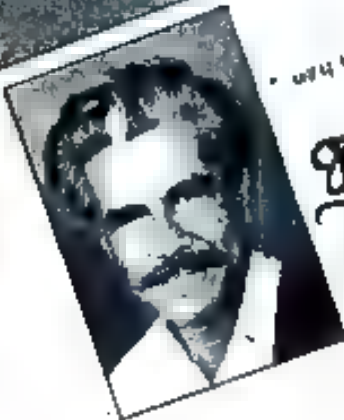

புதுமையான பேஸ்ட்

கிடைக்கும் இடங்கள் : சென்னை :

கில்லிசில், விதான டிபார்ட்மென்டில் ஸ்டோர்ஸ் - மலிவாப்பூர், ஸ்டார் டி ஷாப், காமதேவா கிராமம், சத்தா ஸ்டோர்ஸ், பொன்னி செட்டில்ஸ், பொன்னி ஸ்டோர்ஸ், காலம் ஸ்டோர்ஸ், பாண்டி பஜார், குருகல் ஸ்டோர்ஸ் (பாத்திர கடை) திருச்சி, பாடசபைமணியம் செட்டில்ஸ், கங்கனல்லூர்.

விநாயக விநாயகம் - விலகல் ரெஜிஸ்ட்ரார், 27, லைவ்ஸ்மான் காலனி, பழையதாங்கல், சென்னை-114
பெண் : 495020.

* ஆ. புகாரி, தக்கேரவம்.
 ? வி. பி. சிவசுந்தரம் தற்போதைய பல்ம் எது? பவலீனம் எது?
 ! பவம் பா. ஜ. க. ஆதரவு. பவலீனம் சந்திரசேகர் அளவீடு கோ.
 * ஜான் பாண்டியன் குலோ, திருச்சி.
 ? 'உலகத்துக்கு ஊழலைக் கற்றுக் கொடுத்ததே இ. மு. க. தான்' என்று வாழப்பாடி கூறுகின்றாரா?
 ! தமது முன்னோர்களை வாழப்பாடியுமார் இவ்வளவு கலப்பமாக மறக்கவாமா? முத்திரா ஊழல் என்ன? தீப் ஊழல் என்ன? நிலஉச்சவரம்புச் சட்டத்தைச் சமாளிக்க நடந்த பேரங்குள் என்ன... என்ன! என்ன! என்ன!
 * மருகதேவன், கங்கத்தா.
 ? க. வி. யில் தேர்தல் செய்திகளைத் தொகுத்து அளித்த ப்ரஸார், வினோத் ஜோடி பற்றி?
 ! தேர்தல் செய்திகளை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்ள நம்மைக் கங்கத்தா, பம்பாய், பெங்களூர் என்று பல இடங்களுக்கும் அழைத்துப் போன தேர்தலுக்கும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் 'பேஸ்' சொல்லுவதென ஆங்கிலத்தில் பேசப்பட்டனவற்றை ஒத்ததிலும், ஒத்ததில் கூறப்பட்டனவற்றை ஆங்கிலத்திலும் கருக்கமாகவும், தவறின்றியும் மொழி பெயர்த்த வினோத்துக்கு சபாஷ்! தலைவர்களின் தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது சில காட்சி களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, வெற்றி தோல்விகள் செய்தியாக வரும்போது அந்த ஸ்டால் ஜாட்டுகளைப் பவல்படுத்தியிருந்தால் இன்னும் கலை கூடியிருக்கும்.
 * டி. தே. ஜானியிரடி, குடியாத்தம்.
 ? சந்திரசேகர், தம்மை அணைவரும் ஏமாற்றி விட்டதாகக் கூறுகிறாரா?
 ! பின்னே, தாம் மற்ற அணைவரையும் ஏமாற்றிப் பார்த்ததையா சொல்லுவார்?

* எஸ். கோபாலன், திதம்பரம்.
 ? 'சகவர அல்லா தேரே நாம்' என்று எந்த இஸ்லாமிய சோதரராவது சொல்லட்டுமே பார்க்கலாம்?
 ! 'அவர் முதலில் கூறட்டும், பிறகு நான் சொல்கிறேன்' என்றில்லாமல், முதலில் நாம் கூறி அன்பு சொல்கிறோம், அந்த அன்பு, எதிரொலியாக அன்பை உருவாக்காமல் போகாது. இம்முறையைக் கையாண்டு நாம் வல்லவர்கள் கூட அண்மையில் ஆயுதக் குறைப்பு முயற்சியில் சென்றிப் படிக்கில் உயர்த்திக்வின்றன. ஸ்பீக்கோ என்மதி தே பகவான்!
 * எஸ். வானிசங்கர், சென்னை - 5.
 ? தேர்தல் சமயத்தில் சபாநாயகர் தமிழ்ச் குடியுமகன் தி. மு. க. ஆதரவுப் பிரசாரம் செய்தது சரிவா?
 ! சபாநாயகர் அலையில் மட்டுமின்றி அத்தகு வெவியேயும் கட்சி சார்பற்றுச் செயல்படுவதுதான் தவறு. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பிரசாரத்தில் அவர் சடுபட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை. மரபு மீறியது மல்லாமல், யாதவ பக்களின் ஐந்தி உணர்வு

* பவல் பவலீனம்?
 களைத் தூண்டுவதும் வகையில் அவர் பிடிபுள்ளது கண்டிக்கத்தக்க விஷயமாகும். சட்டசபை மீண்டும் கூடும்போது, எதிர்க்கட்சிகள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பும் என எதிர்பார்ப்போம்.
 * ஏ. பி. வரதராஜபெருமாள், திருத்தங்கல்.
 ? ராஜ்மோகன் காத்தி தேர்தலி பற்றி?
 ! தேர்தல் தேர்தலி எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் ராஜ்மோகன் பெற்ற எதிர் பாராத வெற்றிகள் பல. எழுதுகோடி

செலவில் போஷிக்கப்பட்ட தொகுதியில் பிரதமரை எதிர்த்து திறக் முன்வந்ததே வெற்றி; பண பலத்துக்கு எதிராகச் சலியாமல் உழைத்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படச் செய்ததில் வெற்றி; காங்கிரஸ் பயந்து போய்த் தேர்தல் தில்லுமிழல்களில் இறங்கியது மீண்டும் ராஜமோகனுக்கு வெற்றி; அத்தத்திலுமுல்லுக்களை அம்பலப் படுத்தியதில் வெற்றி; மோசடிகள் நடந்ததைத் தேர்தல் சமீபின் ஒப்புக் கொண்டு பல்வேறு பகுதிகளில் மறுதேர்தலை நடத்தியது ராஜமோகனுக்கு மேலும் ஒரு சிகரமான வெற்றி.

* டி. பரிமேலழகன், சென்னை — 45.

? தேவிலால் துணைப் பிரதமரானது குறித்து?

! ஒரு சாணக்கியம் நடத்திப் பிரதமர் பதவியைப் பெற்றுத் தந்ததற்கு வி. பி. சிங் செலுத்தும் தன்றியாக இருக்கலாம். பிரச்சனைக்குரியவரைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று தீர்மானமாக இருக்கலாம். அல்லது வழியோடு போகிற

! எம். எஸ். அவர்கள் குரலில் 'கண்ணாடம் எடுத்துச் சொல்லு' என்ற பாடலை ஒரு முறை கேட்டவர்கள் அந்தப் பாடலையும் சரி, அதை இயற்றிய அம்புதும் கிருஷ்ணாஸையும் சரி, ஆயுசுக்கும் மறக்க மரிட்டார்கள்! தூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப் பாடல்களால் ராமணையும், கண்ணனையும் போற்றிய அம்புதும் கிருஷ்ணா, இதைத் திறனை மட்டுமின்றி, இலக்கிய நயத்தையும் தமது கிரந்தனைகளில் காட்டியவர். சமஸ்கிருதம்,

* எதிர்பார்த்த வெற்றிகள்

* இளையும் இலக்கியமும்

தெலுங்கு, கன்னட மொழிகளிலும் சாகித்யங்கள் உருவாக்கியவர். டி. வி. எஸ். குடும்பத்தில் டி. எஸ். கிருஷ்ணாவுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டிருந்த போதிலும், எளிமையான வாழ்க்கை நடத்தியவர். அவர் காலமான போது அஞ்சலி செலுத்த முன்பின் தெரியாத பலர் தேரில் வந்த போதும், ஸ்தூதம் எழுதிய போதும் தான், மூன்றாம் பேருக்குத் தெரியாமல் தமது செல்வத்தை எளியோர் ஏற்றம் பெற எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்தி விருக்கிறார் என்பது அம்புதும் கிருஷ்ணாவின் பின்னைகளுக்கே தெரிய வந்தது!

* கோ. க. கரேஷ், கோவை.

? புதிய பிரதமர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

! அவர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ, அப்படித்தான் அவர் இருக்கிறார். ஆனால் சுற்றிலும் இருக்கும் குட்டித் தெய்வங்கள்தான் நாம் எதிர் பார்ப்பது போல் ஒத்துழைப்புத் தந்து நடந்து கொள்ளவில்லை. எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் கர்ப்பக்கிருகம் நிறுவ முடியாது; சில கடவுளர் பிராகாரத்திலும் இருக்கத்தான் வேண்டும். அதனால் அவற்றின் புனிதம் குறைந்துவிடாது. ஒட்டு மொத்தமாகக் கோலின் சிறப்புக்கு அவையும் துணை செய்கின்றன. இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் குட்டித் தேவதைகள் படுத்துவதுதான் பிடிக்கவில்லை.

* டி. பரிமேலழகன்

* உலகமாம் மறக்கார்!

தொல்லையை விளைவித்து வாங்கிக் கொண்டதாகவும் முடியலாம்!

* வளர்மதி ஆனந்தம்மி, தஞ்சை.

? வெற்றியிலும் தோல்வி; தோல்வியிலும் வெற்றி — விளக்குக.

! அதான் இருதரப்பினராலுமே தமிழகத்தில் வெற்றியிழாக் கொண்டாடிப் பட்டாக வெடிகள் முடியாமல் போய் விட்டதே. இன்னும் என்ன விளக்கம் வேண்டிக் கிடக்கிறது!

* எஸ். செத்தில்குமார், பேரளம்.

? பீட் அடித்தும் பாஸ் பண்ண முடியாத மாணவனை என்ன செய்வது?

! 'தன்றாகப் படித்தும் பாஸ் பண்ணுகிற வழியைப் பார்; துறுக்கு வழிகளை நாடாதே' என்று புத்தி சொல்லித் தருகத் வேண்டியதுதான்!

* லட்சுமி ராசலக், பெல்லாபுரி.

? அம்புதும் கிருஷ்ணா பற்றிக் சில வார்த்தைகள்?

* கு. 10 பரிசு பெறுபவர்:
எஸ். செத்தில்குமார்,
4/39, அக்காரம்,
அகரகோத்தக்குடி,
பேரளம் — 606 405.

வவ்வவம் தாராயோ..?

8

கார் திரைமாமக ஓடிச் கொண்டிருந்தது. கெண்டிப் புல்லா கத்தல் இடை போலிதான் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவைத் தன்னைவயப் பார்த்துக் கொண்டே... "என்ன இருவு, பதிலையே காணோம்?" என்றான். கிருஷ்ணன் முடிந்த கெண்டிவை விட வதந்த முன்பாக ஒரு கனம் குழந்தை செய்த விட்டு துண்டை வந்தியாகக் கண்டி விட்டு, "தீ எத்தக் கொண்டியும் கெக்கனைய" என்றான்.

வந்தியானை எதைப் பிடிச்சிருக்குன்னு கொண்டுனான்.

"ஓ... விவ ஆரம்பிச்சிற மூணைழுத்து மொகாரமாக்கும்?"

"வச்சிக்கலாம், வெய்தாம்?"

"உன்னைப் பார்த்து நான் பத்தாய் படறதா, இன்னை கவனம் படறதாக்கு என்னுக்கு தெரியலை."

"என் அப்படிச் சொல்றே?"

"உன் அந்தத்து என்னன்னு மறந்து நே அடிக்கலா, உனக்கு எப்படியிட்ட தடுப்பது கன்வொத்தெல்லாம் பொண்ணு கொடுக்கத் தயாரா இருக்காங்குகிறதை எல்லாம் மறந்துடறே. பணம் பழைத்தோட சேரக் கூடாதுடா முட்டை! பணத்தோடதான் சேரணும். வேணும்மா, கொம்ப ஆசைப் பட்டா, பழைத்தை மஞ்சம் வரைக்கும் கொண்டாந்து பார்த்துட்டு டாட்டா காட்டணும்."

"கிருஷ்ணா, இப்படி அபத்தமா பேசுதறதா இருந்தா இனிமே எதையுமே சீயலா உன்விட்டுப் போப் போறதில்லை நான்."

"அதைத்தான் நானும் படிச்சப் படிச்சச் சொல்றேன். எதையுமே சீயலா எடுத்துக் காநே, உணர்வுகளை அகது வேறே. அனீ வேறேயா பிச்சி அலசிப் பார்த்தா கவராயம் தெரியும், அது கொஞ்சம் அசிகமா இருக்கும். ஆனா அதுதான் உண்மை. எப்பவும் உண்மைகள் அழகா இருக்கிறதில்லை. நான் நான் மெனக்கெட்டு வார்த்தைகளாவ சட்டை தச்சி மாட்டி அழகுபடுத்தறோம்."

"இந்த உணர்வுக்கு என்னா அர்த்தம்?"
"வந்தனா மேல உனக்கு எற்பட்டிருக்கிற துக்குப் பேசு காதல் இல்லை, அதுக்குப் பேசு ஆகையன்னு அர்த்தம்."

"சரி, ஆகையன்னு வச்சிக்க, என்ன வித் தியாசம்?"

"ஏராளம். இந்த ஆகை இருக்கே அது அதிக அமவு கடம்பு சம்பந்தப்பட்டது, நான்யு சம்பந்தப்பட்டது. அதில்தான் அமாதர உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்டது. தீவந்தனானைச் சத்திக்க விருப்பறே—தனியா, அந்தரங்கமா, உன் படுக்கையில், அதான் உண்மையோ உண்மை."

இந்தச் சான்று பிரேக் அடித்துச் சான்றியின் ஓரமாகக் காண திறத்தினால் அரவித்த.

"கிருஷ், உனக்கு எதிலையும், எப்பவும் வகரயான சித்தனை! தீ இதே மாதிரிதான் தொடர்ந்து போப் போறேன்னா, பனிக் இறங்கிக்க, எங்கோட இப்போதைய நல்ல மனதிலையைக் கெடுத்துக்க நான் விரும்பு"

படுக்கையோட சிறுபாதி

பயல."

"லாரிமோ, என் பாவிலெயப் பல பேர் உடனடியா ஏத்துக்கறதில்லை. கரட், நான் வானய மூடிக்கிறேன். நீ என்ன சொல்லுமோ, சொல்லு."

கார் பின்னும் புறப்பட்டது.

"கிருஷ், நீ நினைக்கிற மாதிரி எல்லாம் இல்லைவடா, எனக்கு வசதிக்குப் பத்தியில்லை. என் மனைக்கு ஏத்த மனைவியா வந்தனா இருப்பான்று உன்னுடைய சொல்லுது. அத்தனது எட்செட்ரோ, எட்செட்ரோ எல்லாம் நான் எப்படியே பார்த்திருக்கிறேன். வந்தனானது நான் அத்தனதுவா ஒருவித தீவிரத்தோட தேசிக்க ஆரம்பிச்சிருக்கேன்னு தெரணுது. நான் அவனைக் கவியானம் செத்துக்க விடும்பிறை, எப்படி இதை நடத்தறது? அதுக்கு யோசனை சொல்லு - உருப்படியா."

"இதிலே என்ன சிக்கல் இருக்குன்னே எனக்குப் புரியலையே தண்ணா, உங்களைக் கவியானம் பண்ணிக்க அவளுக்குக் கசக்குமா? அவ கற்பனைலிய் கூட இப்படி ஒரு யாழ்த்தகையை நினைக்கப் பார்த்திருப்பானா? நேரா அவ வீட்டுக்குப் போக வேண்டியது, போக வேண்டியது, தன் ஆல், அவ வீட்டில் வார், வார் இருக்காங்க, என்ன விவரமது நானைக்கே நான் விசாரிக்கச் சொல்றேன்."

"இது அய்யவது கவியான விஷயமா எனக்குப் படலை."

"என்"

"பணத்துக்குப் பிரமிக்கிற கூடப் இல்லை வந்தனா. அவ ஒரு கராசரி இல்லை. அதனாலேயேதான் அவனை எனக்குப் பிடிக்குது. ரொம்ப எதிர்பார்ப்போட அவ வீட்டுக்குப் போன்று கேட்டுப் போய், வந்தனா எனக்கு இஷ்டமில்லை'ன்னு சொல்லிட்டா அவமானமாப் போய்டும் கிருஷ். நான் வீடுப்பப் படருட்டேன்'வற காரணத்தால இந்தக் கவியானம் நடக்கிறதை விட, அவனும் ஈடுபாட்டோட கிருஷ் இதுக்குச் சம்பந்திக்கணும்."

"புரியலையே."

"அதாவது அவனாய நான் தேசிக்கப் படனும். ஐ மஸ்ட் வீன் ஹர் லஸ். நான் என்னை அவளுக்குப் புரியலுக்க அவ அனைப்பச் சம்பாதிக்க, அதுக்கப்பறம் கல்

வானம் செத்துக்கணும் கிருஷ். அப்பத்தான் அந்த இல்லறம் ஓர் ஈடுபாட்டோட ஆறும்ப மாணும்."

"அதுக்கு என்ன செய்யணுங்கிறது?"

"அவனை நான் அடிக்கடி சந்திக்கணும். அதுக்கு ஒரு வாய்ப்பு வேணும். சில சமயம் வாய்ப்புக்கள் தானா அமையும். சில சமயம் அதை தாமததான் ஏற்படுத்தணும்."

"அப்போ கார் ஏதோ பெரிய ஐடியா பண்ணிட்ட மாதிரி தெரிகுது. என்ன அது?"

அரவித்த நன் யோசனையை விரிவாகத் தெரிவித்தனும், "விடு, என் கிட்டே சொல்லிப்பிடுவீங்க? என்னான் கிருஷ்ணன்."

பரணாதி நன் குழந்தை இய்யானை உட்கார வைத்து அதற்குத் தலை சேலி. பவுடர் அடித்துக் கொண்டிருந்த மானை நேரத்தில் துள்ளி நடந்து கொண்டே படித்தான். கோரி லுங்கி கட்டிக் கொண்டு சனமயல் கட்டிக் அரைத்து லுட்குக்குத் திரிகள் மாற்றிய படி, "இன்னும் வந்தனா வரலை?" என்றான் அம்மாவிடம்.

"வந்துட்டா, வந்து காப்பி காப்பிட்டுட்டு என்னமோ கெஸ்ட் ரெக்கார்ட் செய்லக் கொடுத்தானாம், யாங்விட்டு வாரேன்னு போனா, நாநு ப்ரோக்கர்ஸ் கிட்டே சொல்லி வைடா'ன்னு சொன்னனே, கேக்க மாட்டேங்கறியே கோரி?" என்றான் அம்மா.

"விடுதானேம்மா, நான் கொன்னேனா, இன்னையா'ன்னு உங்களுக்குத் தெரியுமா? அம்மா, நனி விடுவிறப்போ ஆசிரம் மூரய்க்குக் குன்றையம் வாடகை தொல் றாங்க. இந்த வீட்கென் அரணகரியங்கள்

இருந்தாலும், வரலாறு அம்பி, சென்ட்ரல் ராஜ இடம்."

"ஆறு சூழத்தனம் உண் ணீட்டி வரகு வர்றா, யாரு போறான்னு தெரியலைய. அரை ம் எட்டியில், அயர்ன் பாக்கெண்டு ஒண்ணு, ஒண்ணாத் திருட்டுப் போக்கு. வந்தனாவோட, உன் பொண்டாட்டியோட நாலு சேனலங்க துவைச்சிக் காயப் போட்ட னதேய உருவிக்கிட்டுப் போலிட்டாங்க. எய்வார் லீட்டையும் வெட்டியா லீட்டை உட் கார்த்துக்கிட்டுத் தடிப் பச்சை இருக்கா னுங்க. உனக்கு ரெண்டு தங்கச்சிகள் இருக் காங்க. கொஞ்சம் பார்க்க வச்சனாமா வேற இருக்காங்க எனக்குத்தான் பகீர், பகீர்ன்னு இருக்குப்பா. இதெல்லாம் புரிகுக்காம வரலாறு கூடன்னு சொய்யிடறே."

"ஏம்மா அந்தவழிதானே வேலிக்க வேண்டியிருக்கு. ஏராளமா வச்சிட்டுப் போலிருக்காரா எங்கப்பா? நானும், வந்தனா வும் கொண்டு வர்ற சம்பளத்துல எல்லவையு செலவுகளைச் சத்திக்க வேண்டியிருக்கு. ஞர்வாவோட உபவெது செலவு எல்லவையா குதுன்னு தெரியாதா உங்களுக்கு?"

"வந்தனாவுக்கு நல்ல சம்பளத்திலே ஒரு

வேலை கிடைச்சுட்டா பரவாலில்லைய."

"அவளும் பல சம்பெனிகளுக்கு அப்பள பண்ணிக்கிட்டுத்தான் இருக்கா. நானும் தெரிஞ்சவங்கிடிலே எல்லாம் சொய்யிக் கிட்டிருக்கேன். தற்காலிகமா இந்த பாரிட் டைம் வேலைவாயவது கிடைச்சதென்று திருப்திப்பட்டுக்க."

"அண்ணா, யாரோ வந்திருக்காங்க" என்று குரல் கொடுத்தான் ஞர்வா.

மோலி கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டு சைவமனையிலிருந்து வந்துபார்க்க, "வணக்கம், என் பெர் கிடுங்கான். மிஸ். வந்தனா வைப் பார்க்க வந்தேன். நீங்க அவங்க பிரதா?" என்றான்.

பாண்டி சூழத்தனாய் தூக்கிக் கொண்டு உண்டைக்குச் செல்ல, ஞர்வா தாழ்காவி கொண்டு வந்து போட்டான்.

"ஆமாம். உங்கருங்க, இப்ப வந்துருவா, என்ன விஷயமாய் பார்க்கணும்?"

"நான் அண்ட் கம்பெனியோட ஓனர் ஆர்தித் என் ஸ்பிரண்ட், உங்க சில்டர் அவனை நேயுமோலியே பெட்டி எல்லாம் கண்டாங்க."

"தெரிசும். வினம்பரத்துக்குக் கூடக்குரல்

இளையராஜாவின் அணுகுமுறை!

இளையராஜாவுக்கு, கனம் அப்பா, வித்தையன் ஐ.சி. கோபால சூரேஸ்வரன் என்பதால் இவர் பரிசுதரக்க.

ஐ.சி.ஜி. கோபாலர்:

"இளையராஜா சத்தித் கட்டுவான்; சங்கீதமும் கற்றுக் கொண் டார். ஒம், பாவமும் மனமும் கற்றுக் கொண்டார். ஆற்ற ஒளகம், அழகமான உழப்பாணி. காலநாளை வளிக்கே பாட வந்தவரெவர், சிலிம் சத்தித்தான் கொடுத்த அளவிக் அளவையே அணுகுமுறையே அளிப்பாரது.

கனம் 'ஒரு' படத்தில் கிறதகத்தது உபயோகிக்க கோபாலர், ஞர்வா திரைக்கிளவிற போதெல்லாம் பிள்ளைகிக் கிறதகம் ஒரீனா கட்டுமே சத்தியத்தாக்குத் தந்த வாரி செல்வென விதமாய் உபயோகித் தேன்.

பாடல் கட்டுவான் படத்துக்கு இவர் அமைத்தாரே? அதில் கனம் கட்டுவான் கட்டுவான் இவ்வளவு இவ்வளவு ராசத்தது ஆரம்பமாய் செல்வ் கிடைக்கி அளவிக் கிடைக்கையே உபயோகித்தார்!

ராஜா கட்டாட இவரை செல்வத்தது சிலிம். செல் செல்வியும், ஒரு தலை சங்கீத போட்டான் அன் உடம்பு அகிரும். ராஜாவிடம் தான் கொடுத்துவாண்டு, படத்தில் எம்மு, தந்த படக்கை இருந்தால் ஒன்றே ஒன்றை தனி கட்டாட இவரின் அளவுக்கை என்.

கோவத்திக் கி. பச்சியாருத்தி வந்த இவரைவப்பாசன் கிட்டிட்ட என்னைப் பாடக்கனையே கட்டாட இவரை அடியுமாய்க் கனத்தது தான் அளவத்த வறுதிரை. அத்தனையும் திட்டி, அவை சாதாரண மக்களையும் திருமயர் பாடல் செல்லித்தன. கட்டாட இவர் வந்து அதிபரையே மக்கை சகிக்கிறான். 'கனம்' கனம்மாய் படத்தில் இவ்வளவு, பான், குரலியும் பாடுவது அத்தனையும் கட்டாட ராசகிரை! கட்டாட இவர் கோவக் குழப்பமாயது, கனம்மாயது கனம்மாயம் திரைப்பாட்களாகக் கூட 'இவ்வளவு கனம்மாயது கட்டாட இவர்' என்று பேட்டி கனத்திர அளவுக்குக் கனம்மாய்க்கித் திரை இவரின் வறுத குரவுகள்.

— தாதன்

* ஐ.சி.ஜி.

கொடுத்ததாச் சொன்னா."

"ஆமாம். அவன் தான் என்னை அனுப்பி வைச்சான். ஒண்ணுமில்லை. உங்க சிஸ்டர் பார்ட் டைம் வேலை பார்க்கிறதாகவும், சிபுஸ் டைம் வேலை நல்லதாத் தேடிக்கிட்டிருக்கிறதாகவும் சொன்னாங்களாம். கம் பெனிவிலே ஒரு கொள்கை போஸ்ட் காலியா விடுக்கு. என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பிச்சான். 'அந்தப் பொண்ணு வந்ததானால் ரெண்டு ஓணு தடவை சந்திக்கப் பேசினதில் திறமை யான பொண்ணா. நல்ல பொண்ணாத் தெரி யது. நீ போய்ச் சொல்வது, விசுவப்பிரகாசா இந்த வேலைகளைக் கொடுக்கலாம்னு சொன்னான். ஆகிறது இருது ரூபாய் சம்பளம். இதைச் சொல்லத்தான் வந்தேன்.' என்று விசுவப்பிரகாசா. 'என்ன வாடகை இந்த போர்வாதுக்கு?' என்றான்.

"முந்தாநாள் பத்து ரூபாய்."
"அதிலாப் வாடகையா இருக்கே. நீங்க என்ன சார் பண்ணீங்க?"

கோபி தான் வேலை பார்க்கப்பது பற்றி, தன் நிறுவனம் பற்றி, குடும்பம் பற்றிச் சற்று விசிரிப்பாகப் பேச ஆரம்பித்தான்.

கிறுஷ்ணன் தன் கடினாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, "நான் ஒருத்தரை மீட்ட பண்ணை வேண்டியிருக்கு. உங்க சிஸ்டர் டிட்டே சொல்ல வந்ததெல்லாம் உங்க டிட்டே சொல்லிட்டேன். நீங்க சொல்லிடுங்க லேன். நாளைக்குக் காலைல அவங்களை பெஸ் ஆர் தோன்னு பதிலை போன் யன்னிச் சொல்லச் சொல்றீங்களா? ஏன்னா ஏதப்பிட்ட சிபாரிசு வேற யாருக்காகக் கம் பராமில் பண்ணியாகனாலும் அவன். அப்போ தான் புறப்படறேன்."

"வந்தனா ஒரு பெட்டர் ஐரப் தேடிட்டுத் தான் இருக்கா. அதனால இவிய மறுப்பு சொல்லுது எதுவுமே இல்லை. நான் அவ டிட்டே பேசறேன். போன் என்ன செய்யறது. தானே அவளை அழைக்கக்கிட்டு நேரிலே வந்தேன். இவியைவு நினைவா அக்கறை யோட சொல்லி அனுப்பினவரை நேரிலே பார்த்து தன்றி சொல்லிடுங்கவையா?" என் றான் கோபி.

கிறுஷ்ணன் புறப்பட்டுச் சென்ற கொஞ்ச நேரத்தில் வந்த வந்தவரின் வாயில் சர்க்கரை போட்டுவிட்டுப் பிறகு ஆரம்பித்துச் செவ்வியைச் சொன்னான் கோபி. வந்தனா உத்தரகமண்டலயே செல் தான்.

"கொஞ்சம் விசியா சித்திக்கிறவர் அண்ணா அவர். அதனால நான் ரேடியோ நிகழ்ச்சிகளை தொடர்ந்து கலந்துகிற துக்கு மறுப்பு எதுவும் சொல்ல மாட்டார்னு நினைக்கிறேன். விவகரதாச் சொன்னா, பாவம், குப்தா கொஞ்சம் கலுத்தப்படத் தான் செய்யார். நான் இப்பவே போய்ச் குப்தா டிட்டே பேசிட்டு வந்தேன்."

சிமந்த
இதில்...

தேவியால்:
கூணையா
கூலிவா...
— எம்.பு.க.க.க.

உக் சந்தோஷமே பட்டான். "வந்தனா, நீ திறமைக்கு இக்கட வேலை பார்க்கிறது சரியில்லைதான். நீது நல்ல வேலை கிடைச் சது சந்தோஷம்தான். உனக்கு என்ன பிரச் ணைன்னாலும் உரிமையோட எப்ப வேணும் னாலும் தன்னு அடக்கொத்து." என்றான்.

மறுநாள் காலை ஏழு மணிக்குக் கொலாம் அரவிந்த் வீட்டின் வரவேற்புறையில் கோபி வும், வந்தனாவும் காத்திருந்தார்கள். அங்கே மாட்டப்பட்டிருந்த ஓய்வியல்களில் தெரிந்த அரவிந்தின் நான்காவது விவந்தான் வந்தனா. இந்த மாதிரி பெயிண்டிங்ஸ் எல்லாம் விசுவப்பிரகாசா இவன், அல்லது ஒரு வேளா வுக்காக மாட்டி வைத்திருக்கிறானா?

சற்று நேரத்தில் வந்த அரவிந்த், "குட் மார்னிங் மிஸ், வந்தனா, குளித்திட்டிருத் தேன். காக்கை வைத்திட்டேனா?" என்று அலுவலக அறை சென்று அமர்ந்தான்.

"மேன் சென்ற வந்தனா, 'சார், இவர் என் அண்ணன் கோபி' என்று அறிமுகப் படுத்தினான். இருவரும் கைகுலுக்கிக் கொண்டார்கள்.

"சார், நேத்து உங்க ஸ்பீரன்டு வந்து கொண்டது ஒரு எதிர்பாராத இன்ப அதிர்ச்சி. எனக்கு அந்த சான்ஸ் கொடுக்க நினைச்சதுக்கு ரொம்ப தேங்கல்" என் றான் வந்தனா.

கோபியும் தன் நன்றியைத் தெரிவித் தான்.

"என் மனைவியை பட்டது. நீங்க பார்ட் டைமா எங்கே வேலை பார்க்கிறதாச் சொன்னதால், உத்தியா இருக்குமென்று நினைச்சேன். எப்போ நான் பண்ணிக் மேடம்?" என்று அடக்கமாகக் கேட்ட அவனை மிகவும் பிடித்துப் போனது கோபிக்கு.

குப்தா அவன் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறா

(தொடரும்)

**ஸ்ரீராம் குருப்
நிறுவனங்கள்
நடத்தும்**

**மகாகவி பாரதியார்
108வது பிறந்த நாள் விழா.**

டிசம்பர் 16, (சனிக்கிழமை)
ஏவி.எம். இராஜேஸ்வரி திருமண மண்டபத்தில்
காலை 10 மணிக்குத் தொடங்குகிறது.

மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதி
யாரின் 108ஆவது பிறந்தநாள்
விழா 16-12-89 சனிக்
கிழமை காலை 10 மணிக்குத்
தொடங்கி, சென்னை
இராஜேஸ்வரி திருமணக்
கூடத்தில் நடைபெறுகிறது.
விழாவிற்கு, தஞ்சை பல்கலைக்
கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர்
சி. பாலசுப்பிரமணியன்
அவர்கள் தலைமை
வகிக்கிறார்கள்.

கலப்பாரதி சிற்பி நேரு-
உன்னத நிகழ்ச்சிகள்
தொகுப்பு: ஆர். சனிவாச மூர்த்தி
பாரதி கண்ட பாரதம்
எழுதியவர்: லலிதா பாரதி
இரு நூல்களும் கலை விழாவிற்
வருகை தகுபவர்களுக்கு
அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.

விழா நிகழ்ச்சிகள்:

- புரட்சிக் கவி பாரதிதான்
திருடருவப்படத் திறப்பு.
- பாடல் போட்டி, பேச்சுப்
போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற
வர்களுக்குப் பரிசளிப்பு.
- பாரதி புகழ் பரப்பிய
அறிஞர்களுக்குப்
பொற்கிழி அளித்தல்.
- பாரதி தமிழ்ப்பணி
இயக்கம் தொடக்கம்.
- பாரதியார் பாடல்கள்
இசை நிகழ்ச்சி.
- 1988ஆம் ஆண்டுச் சிறந்த
நாவல்களுக்குப் பரிசு.
- மட்டிமன்றம்.

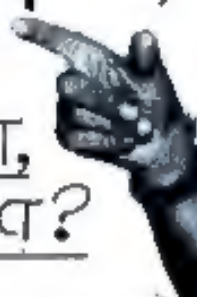
**அனைவரும் வருக
வருக என
அன்புடன்
அழைக்கிறோம்.**

**ஸ்ரீராம்
குருப் கம்பெனிகள்**

ஸ்ரீராம் துறவன், 10, கஸ்தூரி
எஸ்டேட், சென்னை-600 086.

குன்னக் குடியின் வாசிப்பு- இதிலுத்தா, இத்கையா?

விவாதிப்பவர்கள்:

அனிதா ராமச்சந்திரன் - ஆனந்த் விவா

ஆனந்த் விவா: குன்னக்குடி ஒரு மேதை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவரது வீரம் கன் வயலினில் விளையாடுவது பிரமிக்கத் தான் வைக்கிறது. ஆனால் அவர் வாசிப்பில் கீர்த்தனங்கள் ராக பாசுத்தோடு வெளிப்படுகின்றனவா...? எல்லாமே உச்சஸ்தாவியில் போய்தான் நிற்றிறது. எல்லா ராகத்தையும் வேகமாக, உச்சஸ்தாவியில் வாசித்தால் பாவம் என்னாவது? நல்ல சங்கீதம் கேட்க வந்தவன் முணுமுணுத்தபடி தான் வெளியே போவான்.

அனிதா: குன்னக்குடி தமக்கென்று ஒரு பாணியை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளார். அந்தப் பாணியை ரசிக்கவும் வரவேற்றி ரசிகள் என்பது தெரிந்த விஷயம். இன்றைக்குப் பிரபலமாக இருக்கும் மற்ற வயலின் வித்வான்களின் கச்சேரிக்கு வரும் கூட்டத்தைவிட, குன்னக்குடிக்கு வரும் கூட்டம் அதிகம்.

ஆனந்த்: பல நூறு வருடங்களாகக் கர்நாடக இசை இருந்து வருகிறது. எந்தெந்த ராகத்தை எப்படி எப்படி வாசிக்க வேண்டும் என்று முறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். தமது திறமையைக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக வயலினுடன் வேகமாக விளையாடும் போது தமது வித்வத்தையே கேள்விக்குறியாக்குகிறாரே குன்னக்குடி?

அனிதா: கச்சேரிக்கு வருபவர்கள், இசையைக் கேட்டால் சந்தோஷம் பெருகும் என்ற எண்ணத்தில்தான் வருகிறார்கள். கடைசி வரிசையில் அமர்ந்திருப்பவர்களும் குன்னக்குடியின் கச்சேரியைக் கேட்டுவிட்டு மகிழ்ச்சி போடுதான் போவார்கள். முதல் சில வரிசைகளில் ஏதோ சாஸ்திரிய சங்கீதத்தைக் கரைத்துக் குடித்தது போல் பாவனை செய்கும் சிலர், குன்னக்குடியைப் பற்றி முணுமுணுக்கலாம். கவலை இல்லை. கர்நாடக இசையை மக்களிடம் கொண்டு செல்கிறார் குன்னக்குடி. அவர் ஜீனியஸ் என்று நீங்கள்

ஆனந்த் விவா

அனிதா

களை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்படியிருக்க முறைவற்ற சங்கீதம் அவர் வயலினிலிருந்து வரும்?

ஆனந்த்: இசையை மக்களிடம் கொண்டு போகும் போது முழு வடிவத்தோடு, தன்மை மாறாமல் கொண்டு போக வேண்டும். அரைகுறைவாகக் கொண்டு போனால், 'அட, இதுதான் கர்நாடக சங்கீதம்?' என்று விஷயம் தெரியாதவர்கள் எண்ணிக் கொண்டு போவார்கள்.

அனிதா: வெகுநுணுக்கணக் கவர்ந்த அந்த வேகம், அநிக் சப்தம், விநுவிநுப்பு, அவர் வாசிக்கும் போது வெளிப்படுத்தும் முகபாவங்கள் - இவையே குன்னக்குடியின் பிளஸ் பான்ட்டிட்டுகள் என்று சொல்லுவேன் நான்.

சிங்கப்பூருக்கு வந்த செய்தி!

"தமிழிசைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட திருவனம், 'எனக்கு இசைப்

பேரதிரு' விருது அளிக்க விரும்புவதால் சிங்கப் பூரில் நாம் இருந்தபோது செம்தி வந்தது. மதித்தி யோடு நான் ஒப்பந்தத்தை தெரிவித்தேன். ஒரு வரலாற்று நான் பல சமயங்களில் தனிச் சுதேசத்து வாய்ப்புக் கெட்டு மறுக்கப்பட்டேன். அப்போது (1973) ராஜாசாமி முத்தையா செட்டியார்தான் தமிழிசைச் சங்கத்தில் எனக்கு 'போலோ' வான்ப்புக் கொடுத்தார். அவரைத்தான் இப்போது நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கதம் குன்னக் குடித்து, ரசிகர் மன்றம் இருக்கிறது. மதுரையில் தலைமைச் செயலகம் - இருபத்தி நான்கு மைசன்; பத்திரிகைத்துறை மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள்!

— திருபர்.

ஆனந்த்: எல்லாப் பாட்டினாலும் வேகமாக வாசித்தால் பொருத்தமாய் இல்வையே... அதற்கு ஒரு முறையிருக்கிறது. மேலும் கர் நாடக இசையின் வணப்பு வேகத்தில் இல்வையே. பாவத்தில் தான் இருக்கிறது.

அனிதா: ஆனால் குன்னக்குடியின் வாசிப்பில் 'ரிதம்' இருக்கிறதே...

ஆனந்த்: அவர் கச்சேரியில் அந்த ரிதமும் தான் வாத்தியக்காரர்கள் எழுப்பும் ஒசை யில் அழுங்கிப் போகிறது. போதாக குறைக்குத் தவறு வேறு! பக்கவாத்தியக் காரர்கள் எழுப்பும் ஒசையை விட, தமது வயலின் அதிக ஒசையோடு ஒலிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் கொஞ்சநஞ்சு மென் மையும் அடிபட்டுப் போய்விடுகிறது.

அனிதா: குன்னக்குடியின் கச்சேரியில் பக்கவாத்தியங்கள் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. அதிலென்ன தவறு? எந்தக் கட்டத்திலும் பிரதானமான வயலினை அவை பிறவற்றில்லை என்பது என் அபிப் பிராயம். ரசிகனும் தானும் போட்டுக் கொண்டு தந்தாக ரசிக்கிறான். தமது கச்சேரியில் ரசிகர்களை முழுமனத்தோடு ஈடுபடச் செய்வது அவரது வெற்றியில் வலியு? பக்கவாத்தியக்காரர்கள் ரசிகர்களைக் கவர்ந்தாலும் சரி, குன்னக்குடி தமது திறமையால், கவர்ந்தாலும் சரி, மொத்தத் தில் ரசிகள் முழுப்பலனை அடைந்து விடுகிறார்களே!

ஆனந்த்: தல்ல கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்றுக் கொண்டு வரும் ஒரு மாணவன், குன்னக்குடியின் கச்சேரிக்குச் சென்றால், ஏதாவது புதிதாகக் கற்றுக் கொண்டு வர முடியுமா? சரி, அதுதான் போகட்டும். எவ்வளவோ பெரிய வித்வான்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குச் சிஷ்யர்கள், உண்டு.

தம்மைப் போலவே வாசிக்கும் ஒரு சிஷ்யனைக் குன்னக்குடியால் உருவாக்க முடிய வில்வையே!

அனிதா: அவர் வாசிப்பு ஒரு தனி 'ஸ்டைல்'. அதைப்போல் வேறு யாரும் வாசிக்க முடியவில்லை என்பதே அவர் பெரிய மோதல் என்பதை உணர்த்தும் - இசைக்குப் புது வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார் அவர். எல்லாவற்றிலும் மாறுதல் வருவது போல கர்நாடக இசையிலும் சிவ மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அடிப்படையான விதிமுறைகளை விட்டுக் கொடுத்து மாறுதல் செய்ய வில்வையே!

ஆனந்த்: மன்னிக்கறேன். என்னால் இதை ஏற்க முடிய வில்வையே. "ஷீர் சாகர" எவத் தியாகராஜர் எந்த உணர்ச்சி யுடன் பாடினாரோ அதை மறந்துவிட்டு, ரசிகர்களின் கரகோஷத்துக்காக வாசிக்கும் போது அது நீர்த்துப் போய் விடுகிறது. அவர் குறைத்தபட்சம் இந்த விதத்தைக் கொண்டு வந்தால் மெயின் கச்சேரியில் காண்பிக் காமல் துக்கடாவோடு நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

அனிதா: வெகுஜனங்களைக் கட்டுப் படுத்தி ரசிக்கச் செய்ததன் மூலம் கர்நாடக சங்கீதத்தை அழியாமல் காப்பாற்றியவர்களில் ஒருவர் குன்னக்குடி என்று எதிர் காலம் அவரை நிச்சயமாகப் போற்றத் தான் போகிறது!

தொகுப்பு: பிரியன்.

படங்கள்: ராஜன்.

வண்ணப்படம்: யோகா.

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் வி. மு.வி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் கார்ப்பரேஷன் வெளியிடுபவர்: வி. மனத்தியாநாதன், ஆலிவர், டி. ராஜேந்திரன்.

முகவரி: ரெலிகோர்ஸ் சாலை, மீனாடி, சென்னை - 600 033. போன்: நிர்வாகக் காரியாலயம்: 431543, 434137; 434170. ஆலிவர் குழு அலுவலகம்: 434145.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரம்: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 350/-; விநாசத் தபால் ரூ. 700/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரம்: ரூ. 65/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 150/-; விநாசத் தபால் ரூ. 350/-.

“என் மனைவி எது செய்தாலும் அழகு யினிரும்.
சமையலறையின் டைல்ஸ் நிறத்திலேயே
ரெஃப்ரிஜரேட்டரும் வேண்டுமென்றாள். நான்
சிரித்துவிட்டேன். ஆனால், அவளோ,
நினைத்தபடி சாதித்து விட்டாள்.”

காரணம் ஏதானாலும், விருப்பம் ஒன்றே — கோத்ரெஜ்

SPECTRUM

என்றால் உங்களுக்கு
டெஸ்ட் டைன்ட் ப்ரீஸ்ட் ப்ரீஸ்ட்
எலெக்ட்ரிக் ரெஃப்ரிஜரேட்டர். உம்
புது காரணம் ஒன்று இம்மியும் இல்லை
பிசு, உங்களுக்கு சாதித்துக்கொடுக்க
கவனிப்பதை எங்கள் ப்ரீஸ்ட் ப்ரீஸ்ட்
பிசு கொடுக்க.

இன்னும் சில உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும்
கொடுக்கப்படும் — உங்களுக்கு
சாதித்துக்கொடுக்க கொடுக்க
கொடுக்கப்படும் — உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும் — உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும் — உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும் — உங்களுக்கு

கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும். உங்களுக்கு

நம்கம் அதுவே **Godrej**